

หลักสูตรสถานศึกษา
ระดับประถมศึกษา
ปีการศึกษา ๒๕๖๖

ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย
พุทธศักราช ๒๕๖๐

โรงเรียนบ้านเกาะสาหร่ายชัยพัฒนา

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ

สังกัดสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน

กระทรวงศึกษาธิการ

หลักสูตรสถานศึกษาการศึกษาปฐมวัย
ฉบับปรับปรุง ปีการศึกษา ๒๕๖๗
ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐

โรงเรียนบ้านเกาะสาหร่ายชัยพัฒนา
สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสตูล
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ

คำนำ

กระทรวงศึกษาธิการ ประกาศให้สถานศึกษาหรือสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยทุกสังกัด ใช้หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย ตามคำสั่งกระทรวงศึกษาธิการ ที่ สพฐ. ๑๒๒๓/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๖๐ เรื่อง ให้ใช้หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐ โดยนำหลักสูตรนี้ไปใช้ และปรับปรุงให้เหมาะสมกับเด็กและสภาพท้องถิ่น

โรงเรียนบ้านเกาะสาหร่ายชัยพัฒนา จึงได้จัดทำหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๗ ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐ โดยใช้หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐ เป็นแกนหลักเพื่อกำหนดการจัดทำโครงสร้างและสาระหลักสูตรสถานศึกษาให้ สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษา และสอดคล้องกับสภาพการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน ซึ่งในการ จัดทำหลักสูตรสถานศึกษาครั้งนี้ เป็นการสร้างหลักสูตรที่อาศัยการมีส่วนร่วมของนักเรียน คณะครู ผู้ปกครองและชุมชน ทั้งนี้เพื่อให้สามารถขับเคลื่อนไปสู่การจัดการประสพการณ์ ที่ส่งผลให้ผู้เรียนมี คุณภาพครบทุกด้าน เพื่อสร้างรากฐานคุณภาพชีวิตให้เด็กปฐมวัยพัฒนาไปสู่ความเป็นมนุษย์ที่ สมบูรณ์ เกิดคุณค่าต่อตนเอง ครอบครัว ชุมชน สังคมและประเทศชาติสืบไป

ขอขอบคุณ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกภาคส่วนที่ให้ความร่วมมือและมีส่วนร่วมในการพัฒนา หลักสูตรฉบับนี้ให้มีความสมบูรณ์และเหมาะสมตามบริบทต่อการจัดการศึกษาในโรงเรียนบ้านเกาะ สาหร่ายชัยพัฒนา ตั้งแต่ ปีการศึกษา ๒๕๖๗ เป็นต้นไป

คำนำ
สารบัญ

แนวคิดการจัดการศึกษาปฐมวัย	๑
๑.ปรัชญาการศึกษาปฐมวัย	๓
๒. วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย	๔
๓. จุดหมายการศึกษาปฐมวัย	๔
๔. มาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์	๕
มาตรฐานที่ ๑ ร่างกายเจริญเติบโตตามวัยเด็กมีสุขนิสัยที่ดี	๖
มาตรฐานที่ ๒ กล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็กแข็งแรงใช้ได้อย่างคล่องแคล่วและประสานสัมพันธ์กัน	๗
มาตรฐานที่ ๓ มีสุขภาพจิตดีและมีความสุข	๘
มาตรฐานที่ ๔ ชื่นชมและแสดงออกทางศิลปะ ดนตรี และการเคลื่อนไหว	๘
มาตรฐานที่ ๕ มีคุณธรรม จริยธรรมและมีจิตใจที่ดีงาม	๙
มาตรฐานที่ ๖ มีทักษะชีวิตและปฏิบัติตนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	๑๐
มาตรฐานที่ ๗ รักธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และความเป็นไทย	๑๑
มาตรฐานที่ ๘ อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขและปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข	๑๑
มาตรฐานที่ ๙ ใช้ภาษาสื่อสารได้เหมาะสมกับวัย	๑๓
มาตรฐานที่ ๑๐ มีความสามารถในการคิดที่เป็นพื้นฐานในการเรียนรู้	๑๓
มาตรฐานที่ ๑๑ มีจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์	๑๔
มาตรฐานที่ ๑๒ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ และมีความสามารถในการแสวงหาความรู้ได้เหมาะสมกับวัย	๑๕
๕. การจัดเวลาเรียน	๑๖
๖. สาระการเรียนรู้รายปี	๒๓
๗. การจัดประสบการณ์	๖๓
๘. การจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้	๗๗
๙. การประเมินพัฒนาการ	๘๗
๑๐. การบริหารจัดการหลักสูตร	๙๐
๑๑. การเชื่อมต่อของการศึกษาระดับชั้นปฐมวัยกับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑	๙๕
ภาคผนวก	

ความนำ

สภาพการเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจ สังคม และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศ ประกอบกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ รวมทั้งกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี(พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ.๒๕๕๒-๒๕๖๑) แผนยุทธศาสตร์ชาติด้านเด็กปฐมวัย (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔)นำไปสู่การกำหนดทักษะสำคัญสำหรับเด็กในศตวรรษที่ ๒๑ ที่มีความสำคัญในการกำหนดเป้าหมายในการพัฒนาเด็กปฐมวัยให้มีความสอดคล้องและทันต่อการเปลี่ยนแปลงทุกด้าน โรงเรียนบ้านเกาะทรายชัยพัฒนา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายให้มีการพัฒนาการศึกษาปฐมวัย อย่างจริงจังและต่อเนื่องโดยได้แต่งตั้งคณะทำงานพิจารณาหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย เพื่อปรับปรุงให้ สอดคล้องกับสภาพการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐ เป็น หลักสูตรสถานศึกษา ที่สถานศึกษา นำมาใช้เป็นกรอบและทิศทางในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา อย่างมีประสิทธิภาพและได้มาตรฐานตามจุดหมายหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ที่ กำหนดเป้าหมายในการพัฒนาเด็กปฐมวัยให้มีพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ครอบคลุม ชุมชน สังคม และประเทศชาติในอนาคต

แนวคิดการจัดการศึกษาปฐมวัย

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐ พัฒนารูปแบบแนวคิดหลักสำคัญเกี่ยวกับพัฒนาการเด็กปฐมวัย โดยถือว่าการเล่นของเด็กเป็นหัวใจสำคัญของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ภายใต้การจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการทำงานของสมอง ผ่านสื่อที่ต้องเอื้อให้เด็กเรียนรู้ผ่านประสาทสัมผัสทั้งห้า โดยครูจำเป็นต้องเข้าใจและยอมรับว่าสังคมและวัฒนธรรมที่แวดล้อมเด็ก มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้และการพัฒนาศักยภาพและพัฒนาการของเด็กแต่ละคน ทั้งนี้ หลักสูตรฉบับนี้มีแนวคิดในการจัดการศึกษาปฐมวัย ดังนี้

๑. แนวคิดเกี่ยวกับพัฒนาการเด็ก พัฒนาการของมนุษย์เป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลง ที่เกิดขึ้นต่อเนื่องในตัวมนุษย์เริ่มตั้งแต่ปฏิสนธิไปจนตลอดชีวิต พัฒนาการของเด็กแต่ละคนจะมีลำดับขั้นตอนลักษณะเดียวกัน แต่อัตราและระยะเวลาในการผ่านขั้นตอนต่างอาจแตกต่างกันได้ ขั้นตอนแรกๆ จะเป็นพื้นฐานสำหรับพัฒนาการขั้นต่อไป พัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและสติปัญญา แต่ละส่วนส่งผลกระทบซึ่งกันและกัน เมื่อด้านหนึ่งก้าวหน้าอีกด้านหนึ่งจะก้าวหน้าตามด้วยในทำนองเดียวกันถ้าด้านหนึ่งด้านใดผิดปกติจะทำให้ด้านอื่น ๆ ผิดปกติตามด้วย แนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีพัฒนาการด้านร่างกาย อธิบายว่าการเจริญเติบโตและพัฒนาการของเด็กมีลักษณะต่อเนื่องเป็นลำดับขั้น เด็กจะพัฒนาถึงขั้นใดจะต้องเกิดวุฒิภาวะของความสามารถขั้นนั้นก่อน สำหรับทฤษฎีพัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจ และสังคม อธิบายว่า การอบรมเลี้ยงดูในวัยเด็กส่งผลต่อบุคลิกภาพของเด็กเมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ ความรักและความอบอุ่นเป็นพื้นฐานของความเชื่อมั่นในตนเอง เด็กที่ได้รับความรักความอบอุ่นจะมีความไว้วางใจผู้อื่น เห็นคุณค่าของตนเอง จะมีความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเองทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญของความเป็นประชาธิปไตยและความริเริ่มสร้างสรรค์และทฤษฎีพัฒนาการด้านสติปัญญาอธิบายว่า เด็กเกิดมาพร้อมวุฒิภาวะ ซึ่งจะพัฒนาขึ้นตามอายุ ประสบการณ์ รวมทั้งค่านิยมทางสังคมและสิ่งแวดล้อม ที่เด็กได้รับ

๒. แนวคิดเกี่ยวกับการเล่นของเด็ก การเล่นเป็นหัวใจสำคัญของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ การเล่นอย่างมีจุดหมายเป็นเครื่องมือการเรียนรู้ขั้นพื้นฐานที่ถือเป็นองค์ประกอบสำคัญ ในกระบวนการเรียนรู้ของเด็ก ขณะที่เด็กเล่นจะเกิดการเรียนรู้ไปพร้อมๆ กันด้วยจากการเล่น เด็กมีโอกาสเคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย ได้ใช้ประสาทสัมผัสและการเรียนรู้ผ่อนคลายอารมณ์ และแสดงออกถึงตนเอง เรียนรู้ความรู้สึกของผู้อื่น เด็กจะรู้สึกสนุกสนาน เพลิดเพลิน ได้สังเกต มีโอกาสทำการทดลอง คิดสร้างสรรค์ คิดแก้ปัญหาและค้นพบด้วยตนเอง การเล่นช่วยให้เด็กเรียนรู้สิ่งแวดล้อม และช่วยให้เด็กมีพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ดังนั้น เด็กควรมีโอกาสเล่น ปฏิสัมพันธ์กับบุคคล สิ่งแวดล้อมรอบตัว และเลือกกิจกรรมการเล่นด้วยตนเอง

๓. แนวคิดเกี่ยวกับการทำงานของสมอง สมองเป็นอวัยวะที่มีความสำคัญที่สุดในร่างกายของคนเรา เพราะการที่มนุษย์สามารถเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ได้นั้นต้องอาศัยสมองและระบบประสาทเป็นพื้นฐานการรับรู้ รับความรู้สึกจากประสาทสัมผัสทั้งห้า การเชื่อมโยงต่อกันของเซลล์สมองส่วนมากเกิดขึ้นก่อนอายุ ๕ ปี และปฏิสัมพันธ์แรกเริ่มระหว่างเด็กกับผู้ใหญ่ มีผลโดยตรงต่อการสร้างเซลล์สมองและจุดเชื่อมต่อ โดยในช่วง ๓ ปีแรกของชีวิต สมองเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วมาก มีการสร้างเซลล์สมองและจุดเชื่อมต่อเหล่านี้ยังได้รับการกระตุ้นมากเท่าใด การเชื่อมต่อกันระหว่างเซลล์สมองยิ่งมีมากขึ้น และมากขึ้น สามารถทางการคิดยิ่งมีมากขึ้นเท่านั้น ถ้าหากเด็กขาดการกระตุ้นหรือส่งเสริมจากสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสม เซลล์สมองและจุดเชื่อมต่อที่สร้างขึ้นมากก็จะหายไป เด็กที่ได้รับความเครียดอยู่ตลอดเวลาจะทำให้ขาดความสามารถที่จะเรียนรู้ อย่างไรก็ตาม ส่วนต่างๆ ของสมองเจริญเติบโตและเริ่มมีความสามารถในการทำหน้าที่ในช่วงเวลา

ต่างกัน จึงอธิบายได้ว่าการเรียนรู้ทักษะบางอย่างจะเกิดขึ้นได้ดีที่สุดเฉพาะในช่วงเวลาหนึ่งที่เรียกว่า “หน้าต่างของโอกาสการเรียนรู้” ซึ่งเป็นช่วงที่พ่อแม่ ผู้เลี้ยงดู และครูสามารถช่วยให้เด็กเรียนรู้และพัฒนาสิ่งนั้น ๆ ได้ดีที่สุด เมื่อพ้นช่วงนี้ไปแล้ว โอกาสนั้นจะฝีกยากหรือเด็กอาจทำไม่ได้เลย เช่น การเชื่อมโยงวงจรประสาทของการมองเห็นและรับรู้ภาพจะต้องได้รับการกระตุ้นทำงานตั้งแต่ ๓ หรือ ๔ เดือนแรกของชีวิตจึงจะมีพัฒนาการตามปกติ ช่วงเวลาของการเรียนภาษาคือ อายุ ๓-๖ ปีแรกของชีวิต เด็กจะพูดได้ชัดคล่อง และถูกต้อง โดยการพัฒนาจากการพูดเป็นคำ ๆ มาพูดเป็นประโยคและเล่าเรื่องได้ เป็นต้น

๔. แนวคิดเกี่ยวกับสื่อการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ ที่วางไว้ ทำให้สิ่งที่เป็นนามธรรมเข้าใจยากกลายเป็นรูปธรรมที่เด็กเข้าใจและเรียนรู้ได้ง่ายรวดเร็ว เพลิดเพลิน เกิดการเรียนรู้และค้นพบด้วยตนเอง การใช้สื่อการเรียนรู้ต้องปลอดภัยต่อตัวเด็กและเหมาะสมกับวัย วุฒิภาวะ ความแตกต่างระหว่างบุคคล ความสนใจ และความต้องการของเด็ก ที่หลากหลาย สื่อประกอบการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาเด็กปฐมวัยควรมีทั้งสื่อที่เป็นประเภท ๒ มิติ และ/หรือ ๓ มิติ ที่เป็นสื่อของจริง สื่อธรรมชาติ สื่อที่อยู่ใกล้ตัวเด็ก สื่อสะท้อนวัฒนธรรม สื่อ ภูมิปัญญาท้องถิ่น สื่อเพื่อพัฒนาเด็ก ในด้านต่าง ๆ ให้ครบทุกด้าน ทั้งนี้ สื่อต้องเอื้อให้เด็กเรียนรู้ผ่านประสาทสัมผัสทั้งห้า โดยการจัดการใช้สื่อสำหรับเด็กปฐมวัยต้องเริ่มต้นจากสื่อของจริง ของจำลอง ภาพถ่าย ภาพโครงร่าง และสัญลักษณ์ ตามลำดับ

๕. แนวคิดเกี่ยวกับสังคมและวัฒนธรรม เด็กเมื่อเกิดมาจะเป็นส่วนหนึ่งของสังคมและวัฒนธรรม ซึ่งไม่เพียงแต่จะได้รับอิทธิพลจากการปฏิบัติแบบดั้งเดิมตามประเพณี มรดก และความรู้ของบรรพบุรุษ แต่ยังได้รับอิทธิพลจากประสบการณ์ ค่านิยมและความเชื่อถือของบุคคลในครอบครัว และชุมชนของแต่ละที่ด้วย บริบททางสังคมและวัฒนธรรมที่เด็กอาศัยอยู่หรือแวดล้อมตัวเด็กทำให้เด็กแต่ละคนแตกต่างกันไป ครูจำเป็นต้องเข้าใจและยอมรับว่าสังคมและวัฒนธรรมที่แวดล้อมตัวเด็ก มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ การพัฒนาศักยภาพและพัฒนาการของเด็กแต่ละคน ครูควรต้องเรียนรู้บริบททางสังคมและวัฒนธรรมของเด็กที่ตนรับผิดชอบ เพื่อช่วยให้เด็กได้รับการพัฒนา เกิดการเรียนรู้และอยู่ในกลุ่มคนที่มาจากพื้นฐานเหมือนหรือต่างจากตนได้อย่างราบรื่นมีความสุข เป็นการเตรียมความสุข เป็นการเตรียมเด็กไปสู่สังคมในอนาคตกับการอยู่ร่วมกับผู้อื่น การทำงานร่วมกับผู้อื่นที่มีความหลากหลายทางความคิด ความเชื่อและวัฒนธรรม เช่น การกล่าวสละม การละหมาด การขออูอา กิจกรรมวันฮารีรายอ การทำบุญตักบาตร การสวดมนต์ ไหว้พระ การให้ความเคารพพระสงฆ์ การทำบุญเลี้ยงพระ การเวียนเทียนเนื่องในวันสำคัญทางศาสนา ประเพณีเข้าพรรษา เป็นต้น

ปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย ระดับการศึกษาปฐมวัย

ปรัชญา

โรงเรียนบ้านเกาะสาหร่ายชัยพัฒนา จัดการพัฒนาเด็กอายุ ๔-๖ ปีบนพื้นฐานการอบรมเลี้ยงดู และส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการพัฒนาการทางสมองของเด็กแต่ละคนให้เต็มตามศักยภาพ ผ่านการเล่น มีทักษะการคิด การลงมือปฏิบัติ การช่วยเหลือตนเอง มีทักษะในการดำรงชีวิตประจำวันตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ด้วยความรัก ความเข้าใจของทุกคน และพัฒนาเด็กมีพัฒนาการทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญาเพื่อสร้างรากฐานคุณภาพชีวิตที่ดี

วิสัยทัศน์

โรงเรียนบ้านเกาะสาหร่ายชัยพัฒนามุ่งเน้นพัฒนาเด็กอายุ ๔-๖ ปีให้มีพัฒนาการ ทางด้านร่างกาย อารมณ์- จิตใจ สังคม และสติปัญญาเหมาะสมกับวัย เน้นให้เด็กเรียนรู้ผ่านการเล่น มีทักษะการคิด การลงมือปฏิบัติ สามารถช่วยเหลือตนเองในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน ดำรงชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และปลูกฝังให้เด็กมีมารยาทและระเบียบวินัยที่ดี โดยการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ชุมชนและทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเด็ก

พันธกิจ

๑. พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาที่มุ่งเน้นพัฒนาการเด็กปฐมวัยทั้ง ๔ ด้าน อย่างสมดุลและเต็มศักยภาพ
๒. พัฒนาครูและบุคลากรด้านการจัดประสบการณ์ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ผ่านการเล่นที่มีจุดหมายอย่างต่อเนื่อง
๓. ส่งเสริมสนับสนุนการจัดสภาพแวดล้อม สื่อ เทคโนโลยีและแหล่งเรียนรู้ในการพัฒนาเด็กปฐมวัย
๔. จัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่หลากหลายซึ่งสอดคล้องกับพัฒนาการทางสมองของเด็ก โดยนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและแหล่งเรียนรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น มาใช้เสริมสร้างพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก
๕. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชนในการพัฒนาเด็กปฐมวัย

เป้าหมาย

๑. เด็กปฐมวัยทุกคนได้รับการพัฒนาด้านร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคม และสติปัญญาเป็นองค์รวมอย่างสมดุลและมีความสุข
๒. ครูมีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถจัดประสบการณ์ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ผ่านการเล่น และการลงมือปฏิบัติที่หลากหลาย สอดคล้องกับพัฒนาการเด็ก โดยน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการจัดประสบการณ์อย่างเหมาะสมโดยใช้กระบวนการวางแผน การปฏิบัติ และการทบทวน
๓. สถานศึกษามีสภาพแวดล้อม สื่อ เทคโนโลยี และแหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัยอย่างพอเพียง
๔. ผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการพัฒนาเด็กปฐมวัย

ปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย โรงเรียนบ้านเกาะสาหร่ายชัยพัฒนา

วิสัยทัศน์

ผู้เรียนมีความรักชาติ รักสถาบัน มีคุณธรรม เป็นเลิศนวัตกรรม ก้าวล้ำเทคโนโลยี รักษ์สิ่งแวดล้อม อยู่อย่างพอเพียง ดำรงชีวิตในสังคมพหุวัฒนธรรม

พันธกิจ

๑. พัฒนาให้โรงเรียนเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้
๒. ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชน
๓. พัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพได้มาตรฐานการศึกษา
๔. ส่งเสริมผู้เรียนให้มีทักษะด้านเทคโนโลยีและพัฒนาศักยภาพให้มีความเป็นเลิศ

เป้าประสงค์

๑. ผู้เรียนมีความรู้ตามหลักสูตรสถานศึกษา
๒. ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
๓. ผู้เรียนมีศักยภาพด้านการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๔. ผู้เรียนมีทักษะในศตวรรษที่ ๒๑
๕. ผู้เรียนดำเนินชีวิตตามวิถีชีวิตของท้องถิ่น เพื่อการประกอบอาชีพและศึกษาต่อ
๖. โรงเรียนมีการบริหารจัดการสถานศึกษาให้มีคุณภาพ ตามมาตรฐานการศึกษา
๗. โรงเรียนมีการบริหารจัดการแบบมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ และมีส่วนร่วมทุกภาคส่วน
๘. ครูและบุคลากรทางการศึกษา มีแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ และเป็นครูมืออาชีพ

อัตลักษณ์

“นักเรียน นักอนุรักษ์ ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม”

เอกลักษณ์

การเรียนรู้เพื่ออนุรักษ์ธรรมชาติ

มาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยกำหนดมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์จำนวน ๑๒ มาตรฐาน ประกอบด้วย

๑. พัฒนาการด้านร่างกาย ประกอบด้วย ๒ มาตรฐานคือ

มาตรฐานที่ ๑ ร่างกายเจริญเติบโตตามวัยและมีสุขนิสัยที่ดี

มาตรฐานที่ ๒ กล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็กแข็งแรงใช้ได้อย่างคล่องแคล่วและประสานสัมพันธ์กัน

๒. พัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจ ประกอบด้วย ๓ มาตรฐานคือ

มาตรฐานที่ ๓ มีสุขภาพจิตดีและมีความสุข

มาตรฐานที่ ๔ ชื่นชมและแสดงออกทางศิลปะ ดนตรี และการเคลื่อนไหว

มาตรฐานที่ ๕ มีคุณธรรม จริยธรรม และมีจิตใจที่ดีงาม

๓. พัฒนาการด้านสังคม ประกอบด้วย ๓ มาตรฐานคือ

มาตรฐานที่ ๖ มีทักษะชีวิตและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

มาตรฐานที่ ๗ รักธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และความเป็นไทย

มาตรฐานที่ ๘ อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขและปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมใน

ระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

๔. พัฒนาการด้านสติปัญญา ประกอบด้วย ๔ มาตรฐานคือ

มาตรฐานที่ ๙ ใช้ภาษาสื่อสารได้เหมาะสมกับวัย

มาตรฐานที่ ๑๐ มีความสามารถในการคิดที่เป็นพื้นฐานการเรียนรู้

มาตรฐานที่ ๑๑ มีจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์

มาตรฐานที่ ๑๒ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้และมีความสามารถในการแสวงหาความรู้ได้

เหมาะสมกับวัย

ตัวบ่งชี้และสภาพที่พึงประสงค์

ในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัยของโรงเรียน ได้นำจุดหมายหรือมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ทั้ง ๑๒ ข้อมาวิเคราะห์กำหนดตัวบ่งชี้และสภาพที่พึงประสงค์ในแต่ละชั้นปี (อายุ ๔-๕ ขวบ อนุบาล ปีที่ ๒ และอายุ ๕-๖ ขวบ อนุบาลปีที่ ๓) ที่โรงเรียนดำเนินการจัดการศึกษา ดังนี้

ด้านร่างกาย

มาตรฐานที่ ๑ ร่างกายเจริญเติบโตตามวัยเด็กมีสุขนิสัยที่ดี
ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๑ มีน้ำหนักและส่วนสูงตามเกณฑ์

สภาพที่พึงประสงค์		
อายุ ๓-๔ ปี	อายุ ๔-๕ ปี	อายุ ๕-๖ ปี
-น้ำหนักและส่วนสูงตามเกณฑ์ของกรมอนามัย	-น้ำหนักและส่วนสูงตามเกณฑ์ของกรมอนามัย	-น้ำหนักและส่วนสูงตามเกณฑ์ของกรมอนามัย

ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๒ มีสุขภาพอนามัย สุขนิสัยที่ดี

สภาพที่พึงประสงค์		
อายุ ๓-๔ ปี	อายุ ๔-๕ ปี	อายุ ๕-๖ ปี
-ยอมรับประทานอาหารที่มีประโยชน์และดื่มน้ำที่สะอาดเมื่อมีผู้ชี้แนะ	-รับประทานอาหารที่มีประโยชน์และดื่มน้ำสะอาดด้วยตนเอง	-รับประทานอาหารที่มีประโยชน์ได้หลายชนิดและดื่มน้ำสะอาดได้ด้วยตนเอง
-ล้างมือก่อนรับประทานอาหารและหลังจากใช้ห้องน้ำห้องส้วมเมื่อมีผู้ชี้แนะ	-ล้างมือก่อนรับประทานอาหารและหลังจากใช้ห้องน้ำห้องส้วมด้วยตนเอง	-ล้างมือก่อนรับประทานอาหารและหลังจากใช้ห้องน้ำห้องส้วมด้วยตนเอง
-นอนพักผ่อนเป็นเวลา	-นอนพักผ่อนเป็นเวลา	-นอนพักผ่อนเป็นเวลา
-ออกกำลังกายเป็นเวลา	-ออกกำลังกายเป็นเวลา	-ออกกำลังกายเป็นเวลา

ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๓ รักษาความปลอดภัยของตนเองและผู้อื่น

สภาพที่พึงประสงค์		
อายุ ๓-๔ ปี	อายุ ๔-๕ ปี	อายุ ๕-๖ ปี
-เล่นและทำกิจกรรมอย่างปลอดภัยเมื่อมีผู้ชี้แนะ	-เล่นและทำกิจกรรมอย่างปลอดภัยด้วยตนเอง	-เล่นและทำกิจกรรมและปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างปลอดภัย

มาตรฐานที่ ๒ กล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็กแข็งแรงใช้ได้อย่างคล่องแคล่วและประสานสัมพันธ์กัน

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๑ เคลื่อนไหวร่างกายอย่างคล่องแคล่วประสานสัมพันธ์และทรงตัวได้

สภาพที่พึงประสงค์		
อายุ ๓-๔ ปี	อายุ ๔-๕ ปี	อายุ ๕-๖ ปี
-เดินตามแนวที่กำหนดได้	-เดินต่อเท้าไปข้างหน้าเป็นเส้นตรงได้โดยไม่ต้องกางแขน	-เดินต่อเท้าถอยหลังเป็นเส้นตรงได้โดยไม่ต้องกางแขน
-กระโดดสองขา ขึ้นลงอยู่กับที่ได้	-กระโดดขาเดียวอยู่กับที่ได้โดยไม่เสียการทรงตัว	-กระโดดขาเดียว ไปข้างหน้าได้อย่างต่อเนื่องโดยไม่เสียการทรงตัว
-วิ่งแล้วหยุดได้	-วิ่งหลบหลีกสิ่งกีดขวางได้	-วิ่งหลบหลีกสิ่งกีดขวางได้อย่างคล่องแคล่ว
-รับลูกบอลโดยใช้มือและลำตัวช่วย	-รับลูกบอลได้ด้วยมือทั้งสองข้าง	-รับลูกบอลที่กระดอนขึ้นจากพื้นได้

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๓ ใช้มือ-ตาประสานสัมพันธ์กัน

สภาพที่พึงประสงค์		
อายุ ๓-๔ ปี	อายุ ๔-๕ ปี	อายุ ๕-๖ ปี
-ใช้กรรไกรตัดกระดาษจากกันได้ในมือเดียว	-ใช้กรรไกรตัดกระดาษตามแนวเส้นตรงได้	-ใช้กรรไกรตัดกระดาษตามแนวเส้นโค้งได้
-เขียนรูปร่างกลมตามแบบได้	-เขียนรูปสี่เหลี่ยมตามแบบได้อย่างมีมุมชัดเจน	-เขียนรูปสามเหลี่ยมตามแบบได้อย่างมีมุมชัดเจน
-ร้อยวัสดุที่มีรูขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง ๑ ซม. ได้	-ร้อยวัสดุที่มีรูขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง ๐.๕ ซม. ได้	-ร้อยวัสดุที่มีรูขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง ๐.๒๕ ซม. ได้

ด้านอารมณ์ จิตใจ

มาตรฐานที่ ๓ มีสุขภาพจิตดีและมีความสุข

ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๑ แสดงออกทางอารมณ์อย่างเหมาะสม

สภาพที่พึงประสงค์		
อายุ ๓-๔ ปี	อายุ ๔-๕ ปี	อายุ ๕-๖ ปี
-แสดงอารมณ์ ความรู้สึกได้เหมาะสมกับบางสถานการณ์	-แสดงอารมณ์ ความรู้สึกได้ตามสถานการณ์	-แสดงอารมณ์ ความรู้สึกได้สอดคล้องกับสถานการณ์อย่างเหมาะสม

ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๒ มีความรู้สึกที่ดีต่อตนเองและผู้อื่น

สภาพที่พึงประสงค์		
อายุ ๓-๔ ปี	อายุ ๔-๕ ปี	อายุ ๕-๖ ปี
-กล้าพูดกล้าแสดงออก	-กล้าพูดกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมบางสถานการณ์	-กล้าพูดกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมตามสถานการณ์
-แสดงความพอใจในผลงานตนเอง	-แสดงความพอใจในผลงานและความสามารถของตนเอง	-แสดงความพอใจในผลงานและความสามารถของตนเองและผู้อื่น

มาตรฐานที่ ๔ ชื่นชมและแสดงออกทางศิลปะ ดนตรี และการเคลื่อนไหว

ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๑ สนใจและมีความสุขและแสดงออกผ่านงานศิลปะ ดนตรีและการเคลื่อนไหว

สภาพที่พึงประสงค์		
อายุ ๓-๔ ปี	อายุ ๔-๕ ปี	อายุ ๕-๖ ปี
-สนใจและมีความสุขและแสดงออกผ่านงานศิลปะ	-สนใจและมีความสุขและแสดงออกผ่านงานศิลปะ	-สนใจและมีความสุขและแสดงออกผ่านงานศิลปะ
-สนใจ มีความสุขและแสดงออกผ่านเสียงเพลงดนตรี	-สนใจ มีความสุขและแสดงออกผ่านเสียงเพลงดนตรี	-สนใจ มีความสุขและแสดงออกผ่านเสียงเพลงดนตรี
-สนใจ มีความสุขและแสดงท่าทาง/เคลื่อนไหวประกอบเพลง จังหวะและ ดนตรี	-สนใจ มีความสุขและแสดงท่าทาง/เคลื่อนไหวประกอบเพลง จังหวะและ ดนตรี	-สนใจ มีความสุขและแสดงท่าทาง/เคลื่อนไหวประกอบเพลง จังหวะและ ดนตรี

มาตรฐานที่ ๕ มีคุณธรรม จริยธรรมและมีจิตใจที่ดีงาม

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๑ ซื่อสัตย์ สุจริต

สภาพที่พึงประสงค์		
อายุ ๓-๔ ปี	อายุ ๔-๕ ปี	อายุ ๕-๖ ปี
-บอกหรือชี้ได้ว่าสิ่งใดเป็นของตนเองและสิ่งใดเป็นของผู้อื่น	- ขออนุญาตหรือรอคอยเมื่อต้องการสิ่งของของผู้อื่นเมื่อมีผู้ชี้แนะ	- ขออนุญาตหรือรอคอยเมื่อต้องการสิ่งของของผู้อื่นด้วยตนเอง

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๒ มีความเมตตา กรุณา มีน้ำใจและช่วยเหลือแบ่งปัน

สภาพที่พึงประสงค์		
อายุ ๓-๔ ปี	อายุ ๔-๕ ปี	อายุ ๕-๖ ปี
-แสดงความรักเพื่อนและมีเมตตา สัตว์เลี้ยง -แบ่งปันสิ่งของให้ผู้อื่นได้เมื่อมีผู้ชี้แนะ	-แสดงความรักเพื่อนและมีเมตตา สัตว์เลี้ยง -ช่วยเหลือและแบ่งปันผู้อื่นได้เมื่อมีผู้ชี้แนะ	-แสดงความรักเพื่อนและมีเมตตา สัตว์เลี้ยง -ช่วยเหลือและแบ่งปันผู้อื่นได้ด้วยตนเอง

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๓ มีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น

สภาพที่พึงประสงค์		
อายุ ๓-๔ ปี	อายุ ๔-๕ ปี	อายุ ๕-๖ ปี
-แสดงสีหน้าหรือท่าทางรับรู้ความรู้สึกผู้อื่น	-แสดงสีหน้าหรือท่าทางรับรู้ความรู้สึกผู้อื่น	-แสดงสีหน้าหรือท่าทางรับรู้ความรู้สึกผู้อื่นอย่างสอดคล้องกับสถานการณ์

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๔ มีความรับผิดชอบ

สภาพที่พึงประสงค์		
อายุ ๓-๔ ปี	อายุ ๔-๕ ปี	อายุ ๕-๖ ปี
-ทำงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จเมื่อมีผู้ช่วยเหลือ	-ทำงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จเมื่อมีผู้ชี้แนะ	-ทำงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จด้วยตนเอง

ด้านสังคม

มาตรฐานที่ ๒ มีทักษะชีวิตและปฏิบัติตนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๑ ช่วยเหลือตนเองในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน

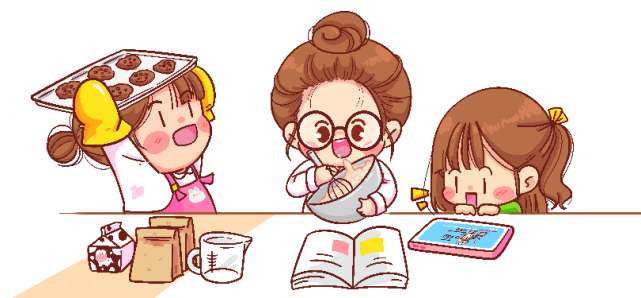
สภาพที่พึงประสงค์		
อายุ ๓-๔ ปี	อายุ ๔-๕ ปี	อายุ ๕-๖ ปี
<ul style="list-style-type: none"> - แต่งตัวโดยมีผู้ช่วยเหลือ - รับประทานอาหารด้วยตนเอง - ใช้ห้องน้ำห้องส้วมโดยมีผู้ช่วยเหลือ 	<ul style="list-style-type: none"> - แต่งตัวด้วยตนเอง - รับประทานอาหารด้วยตนเอง - ใช้ห้องน้ำห้องส้วมด้วยตนเอง 	<ul style="list-style-type: none"> - แต่งตัวด้วยตนเองได้อย่างคล่องแคล่ว - รับประทานอาหารด้วยตนเองอย่างถูกวิธี - ใช้และทำความสะอาดหลังใช้ห้องน้ำห้องส้วมด้วยตนเอง

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๒ มีวินัยในตนเอง

สภาพที่พึงประสงค์		
อายุ ๓-๔ ปี	อายุ ๔-๕ ปี	อายุ ๕-๖ ปี
<ul style="list-style-type: none"> - เก็บของเล่นของใช้เข้าที่เมื่อมีผู้ชี้แนะ 	<ul style="list-style-type: none"> - เก็บของเล่นของใช้เข้าที่ด้วยตนเอง 	<ul style="list-style-type: none"> - เก็บของเล่นของใช้เข้าที่อย่างเรียบร้อยด้วยตนเอง
<ul style="list-style-type: none"> - เข้าแถวतालลำดับก่อนหลังได้เมื่อมีผู้ชี้แนะ 	<ul style="list-style-type: none"> - เข้าแถวतालลำดับก่อนหลังได้ด้วยตนเอง 	<ul style="list-style-type: none"> - เข้าแถวतालลำดับก่อนหลังได้ด้วยตนเอง

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๓ ประหยัดและพอเพียง

สภาพที่พึงประสงค์		
อายุ ๓-๔ ปี	อายุ ๔-๕ ปี	อายุ ๕-๖ ปี
<ul style="list-style-type: none"> - ใช้สิ่งของเครื่องใช้อย่างประหยัดและพอเพียงเมื่อมีผู้ชี้แนะ 	<ul style="list-style-type: none"> - ใช้สิ่งของเครื่องใช้อย่างประหยัดและพอเพียงเมื่อมีผู้ชี้แนะ 	<ul style="list-style-type: none"> - ใช้สิ่งของเครื่องใช้อย่างประหยัดและพอเพียงด้วยตนเอง

มาตรฐานที่ ๗ รักธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และความเป็นไทย

ตัวบ่งชี้ที่ ๗.๑ ดูแลรักษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สภาพที่พึงประสงค์		
อายุ ๓-๔ ปี	อายุ ๔-๕ ปี	อายุ ๕-๖ ปี
-มีส่วนร่วมในการดูแลรักษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเมื่อมีผู้ชี้แนะ	-มีส่วนร่วมในการดูแลรักษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเมื่อมีผู้ชี้แนะ	-มีส่วนร่วมในการดูแลรักษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมด้วยตนเอง
-ทิ้งขยะได้ถูกที่	-ทิ้งขยะได้ถูกที่	-ทิ้งขยะได้ถูกที่

ตัวบ่งชี้ที่ ๗.๒ มีมารยาทตามวัฒนธรรมไทยและรักความเป็นไทย

สภาพที่พึงประสงค์		
อายุ ๓-๔ ปี	อายุ ๔-๕ ปี	อายุ ๕-๖ ปี
-ปฏิบัติตามมารยาทไทยได้เมื่อมีผู้ชี้แนะ	-ปฏิบัติตามมารยาทไทยได้ด้วยตนเอง	-ปฏิบัติตามมารยาทไทยได้ ตามกาลเทศะ
-กล่าวคำขอบคุณและขอโทษเมื่อมีผู้ชี้แนะ	-กล่าวคำขอบคุณและขอโทษด้วยตนเอง	-กล่าวคำขอบคุณและขอโทษด้วยตนเอง
-หยุดเมื่อได้ยินเพลงชาติไทยและเพลงสรรเสริญพระบารมี	-หยุดเมื่อได้ยินเพลงชาติไทยและเพลงสรรเสริญพระบารมี	-ยืนตรงและร่วมร้องเพลงชาติไทยและเพลงสรรเสริญพระบารมี

มาตรฐานที่ ๘ อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขและปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมใน

ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

ตัวบ่งชี้ที่ ๘.๑ ยอมรับความเหมือนและความแตกต่างระหว่างบุคคล

สภาพที่พึงประสงค์		
อายุ ๓-๔ ปี	อายุ ๔-๕ ปี	อายุ ๕-๖ ปี
-เล่นและทำกิจกรรมร่วมกับเด็กที่แตกต่างไปจากตน	-เล่นและทำกิจกรรมร่วมกับกลุ่มเด็กที่แตกต่างไปจากตน	-เล่นและทำกิจกรรมร่วมกับเด็กที่แตกต่างไปจากตน

ตัวบ่งชี้ที่ ๘.๒ มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น

สภาพที่พึงประสงค์		
อายุ ๓-๔ ปี	อายุ ๔-๕ ปี	อายุ ๕-๖ ปี
-เล่นร่วมกับเพื่อน	-เล่นหรือทำงานร่วมกับเพื่อนเป็นกลุ่ม	-เล่นหรือทำงานร่วมกับเพื่อนอย่างมีเป้าหมาย
-ยิ้มหรือทักทายผู้ใหญ่และบุคคลที่คุ้นเคยเมื่อมีผู้ชี้แนะ	-ยิ้มหรือทักทายหรือพูดคุยกับผู้ใหญ่และบุคคลที่คุ้นเคยได้ด้วยตนเอง	-ยิ้มหรือทักทายหรือพูดคุยกับผู้ใหญ่และบุคคลที่คุ้นเคยได้เหมาะสมกับสถานการณ์

ตัวบ่งชี้ที่ ๘.๓ ปฏิบัติตนเบื้องต้นในการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม

สภาพที่พึงประสงค์		
อายุ ๓-๔ ปี	อายุ ๔-๕ ปี	อายุ ๕-๖ ปี
-ปฏิบัติตามข้อตกลงเมื่อมีผู้ชี้แนะ	-มีส่วนร่วมสร้างข้อตกลงและปฏิบัติตามข้อตกลงเมื่อมีผู้ชี้แนะ	-มีส่วนร่วมสร้างข้อตกลงและปฏิบัติตามข้อตกลงด้วยตนเอง
-ปฏิบัติตนเป็นผู้นำและผู้ตามเมื่อมีผู้ชี้แนะ	-ปฏิบัติตนเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดีได้ด้วยตนเอง	-ปฏิบัติตนเป็นผู้นำและผู้ตามได้เหมาะสมกับสถานการณ์
-ยอมรับการประนีประนอมแก้ไขปัญหาเมื่อมีผู้ชี้แนะ	-ประนีประนอมแก้ไขปัญหาโดยปราศจากการใช้ความรุนแรงเมื่อมีผู้ชี้แนะ	-ประนีประนอมแก้ไขปัญหาโดยปราศจากการใช้ความรุนแรงด้วยตนเอง

ด้านสติปัญญา

มาตรฐานที่ ๙ ใช้ภาษาสื่อสารได้เหมาะสมกับวัย

ตัวบ่งชี้ที่ ๙.๑ สนทนาโต้ตอบและเล่าเรื่องให้ผู้อื่นเข้าใจ

สภาพที่พึงประสงค์		
อายุ ๓-๔ ปี	อายุ ๔-๕ ปี	อายุ ๕-๖ ปี
-ฟังผู้อื่นพูดจนจบและโต้ตอบเกี่ยวกับเรื่องที่ฟัง	-ฟังผู้อื่นพูดจนจบและสนทนาโต้ตอบสอดคล้องกับเรื่องที่ฟัง	-ฟังผู้อื่นพูดจนจบและสนทนาโต้ตอบอย่างต่อเนื่องเชื่อมโยงกับเรื่องที่ฟัง
-เล่า เรื่องด้วยประโยคสั้นๆ	-เล่าเรื่องเป็นประโยคอย่างต่อเนื่อง	-เล่าเป็นเรื่องราวต่อเนื่องได้

ตัวบ่งชี้ที่ ๙.๒ อ่าน เขียนภาพ และสัญลักษณ์ได้

สภาพที่พึงประสงค์		
อายุ ๓-๔ ปี	อายุ ๔-๕ ปี	อายุ ๕-๖ ปี
-อ่านภาพ และพูดข้อความด้วยภาษาของตน	-อ่านภาพ สัญลักษณ์ คำ พร้อมทั้งชี้หรือกวาดตามองข้อความตามบรรทัด	-อ่านภาพ สัญลักษณ์ คำ ด้วยการชี้ หรือกวาดตามองจุดเริ่มต้นและจุดจบของข้อความ
-เขียนขีด เขียน อย่างมีทิศทาง	-เขียนคล้ายตัวอักษร	-เขียนชื่อของตนเอง ตามแบบเขียนข้อความด้วยวิธีที่คิดขึ้นเอง

มาตรฐานที่ ๑๐ มีความสามารถในการคิดที่เป็นพื้นฐานในการเรียนรู้

ตัวบ่งชี้ที่ ๑๐.๑ มีความสามารถในการคิดรวบยอด

สภาพที่พึงประสงค์		
อายุ ๓-๔ ปี	อายุ ๔-๕ ปี	อายุ ๕-๖ ปี
-บอกลักษณะของสิ่งของต่างๆ จากการสังเกตโดยใช้ประสาทสัมผัส	-บอกลักษณะและส่วนประกอบของสิ่งของต่างๆ จากการสังเกตโดยใช้ประสาทสัมผัส	-บอกลักษณะ ส่วนประกอบ การเปลี่ยนแปลง หรือความสัมพันธ์ของสิ่งของต่างๆ จากการสังเกตโดยใช้ประสาทสัมผัส
-จับคู่หรือเปรียบเทียบสิ่งต่างๆ โดยใช้ลักษณะหรือหน้าที่การงานเพียงลักษณะเดียว	-จับคู่และเปรียบเทียบความแตกต่างหรือความเหมือนของสิ่งต่างๆ โดยใช้ลักษณะที่สังเกตพบเพียงลักษณะเดียว	-จับคู่และเปรียบเทียบความแตกต่างหรือความเหมือนของสิ่งต่างๆ โดยใช้ลักษณะที่สังเกตพบสองลักษณะขึ้นไป

สภาพที่พึงประสงค์		
อายุ ๓-๔ ปี	อายุ ๔-๕ ปี	อายุ ๕-๖ ปี
-คัดแยกสิ่งต่างๆตามลักษณะหรือหน้าที่การใช้งาน	-จำแนกและจัดกลุ่มสิ่งต่างๆโดยใช้อย่างน้อยหนึ่งลักษณะเป็นเกณฑ์	-จำแนกและจัดกลุ่มสิ่งต่างๆโดยใช้ตั้งแต่สองลักษณะขึ้นไปเป็นเกณฑ์
-เรียงลำดับสิ่งของหรือเหตุการณ์อย่างน้อย ๓ ลำดับ	-เรียงลำดับสิ่งของหรือเหตุการณ์อย่างน้อย ๔ ลำดับ	-เรียงลำดับสิ่งของหรือเหตุการณ์อย่างน้อย ๕ ลำดับ

ตัวบ่งชี้ที่ ๑๐.๒ มีความสามารถในการคิดเชิงเหตุผล

สภาพที่พึงประสงค์		
อายุ ๓-๔ ปี	อายุ ๔-๕ ปี	อายุ ๕-๖ ปี
-ระบุผลที่เกิดขึ้นในเหตุการณ์หรือการกระทำเมื่อมีผู้ชี้แนะ	-ระบุสาเหตุหรือผลที่เกิดขึ้นในเหตุการณ์หรือ การกระทำเมื่อมีผู้ชี้แนะ	-อธิบายเชื่อมโยงสาเหตุและผลที่เกิดขึ้นในเหตุการณ์หรือการกระทำด้วยตนเอง
-คาดเดา หรือ คาดคะเนสิ่งที่จะเกิดขึ้น	-คาดเดา หรือคาดคะเนสิ่งที่จะเกิดขึ้น หรือมีส่วนร่วมในการลงความเห็นจากข้อมูล	-คาดคะเนสิ่งที่จะเกิดขึ้นและมีส่วนร่วมในการลงความเห็นจากข้อมูลอย่างมีเหตุผล

ตัวบ่งชี้ที่ ๑๐.๓ มีความสามารถในการคิดแก้ปัญหาและตัดสินใจ

สภาพที่พึงประสงค์		
อายุ ๓-๔ ปี	อายุ ๔-๕ ปี	อายุ ๕-๖ ปี
-ตัดสินใจในเรื่องง่ายๆ	-ตัดสินใจในเรื่องง่ายๆและเริ่มเรียนรู้ผลที่เกิดขึ้น	-ตัดสินใจในเรื่องง่ายๆและยอมรับผลที่เกิดขึ้น
-แก้ปัญหาโดยลองผิดลองถูก	-ระบุปัญหา และแก้ปัญหาโดยลองผิดลองถูก	-ระบุปัญหาสร้างทางเลือกและเลือกวิธีแก้ปัญหา

มาตรฐานที่ ๑๑ มีจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์

ตัวบ่งชี้ที่ ๑๑.๑ เล่น/ทำงานศิลปะตามจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์

สภาพที่พึงประสงค์		
อายุ ๓-๔ ปี	อายุ ๔-๕ ปี	อายุ ๕-๖ ปี
-สร้างผลงานศิลปะเพื่อสื่อสารความคิด ความรู้สึกของตนเอง	-สร้างผลงานศิลปะเพื่อสื่อสารความคิด ความรู้สึกของตนเองโดยมีการดัดแปลงและแปลกใหม่จากเดิมหรือมีรายละเอียดเพิ่มขึ้น	-สร้างผลงานศิลปะเพื่อสื่อสารความคิด ความรู้สึกของตนเองโดยมีการดัดแปลงและแปลกใหม่จากเดิมและมีรายละเอียดเพิ่มขึ้น

ตัวบ่งชี้ที่ ๑๑.๒ แสดงท่าทาง/เคลื่อนไหวตามจินตนาการอย่างสร้างสรรค์

สภาพที่พึงประสงค์		
อายุ ๓-๔ ปี	อายุ ๔-๕ ปี	อายุ ๕-๖ ปี
-เคลื่อนไหวท่าทางเพื่อสื่อสารความคิด ความรู้สึกของตนเอง	-เคลื่อนไหวท่าทางเพื่อสื่อสารความคิด ความรู้สึกของตนเองอย่างหลากหลายหรือแปลกใหม่	-เคลื่อนไหวท่าทางเพื่อสื่อสารความคิด ความรู้สึกของตนเองอย่างหลากหลายและแปลกใหม่

มาตรฐานที่ ๑๒ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ และมีความสามารถในการแสวงหาความรู้ได้เหมาะสมกับวัย
ตัวบ่งชี้ที่ ๑๒.๑ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้

สภาพที่พึงประสงค์		
อายุ ๓-๔ ปี	อายุ ๔-๕ ปี	อายุ ๕-๖ ปี
-สนใจฟังหรืออ่านหนังสือด้วยตนเอง	-สนใจซักถามเกี่ยวกับสัญลักษณ์หรือตัวหนังสือที่พบเห็น	-หยิบหนังสือมาอ่านและเขียนสื่อความคิดด้วยตนเองเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง
-กระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรม	-กระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรม	-กระตือรือร้นในการร่วมกิจกรรมตั้งแต่ต้นจนจบ

ตัวบ่งชี้ที่ ๑๒.๒ มีความสามารถในการแสวงหาความรู้

สภาพที่พึงประสงค์		
อายุ ๓-๔ ปี	อายุ ๔-๕ ปี	อายุ ๕-๖ ปี
-ค้นหาคำตอบของข้อสงสัยต่างๆ ตามวิธีการที่มีผู้ชี้แนะ	-ค้นหาคำตอบของข้อสงสัยต่างๆ ตามวิธีการของตนเอง	-ค้นหาคำตอบของข้อสงสัยต่างๆ ตามวิธีการที่หลากหลายด้วยตนเอง
-เชื่อมโยงคำถา “อะไร” ในการค้นหาคำตอบ	-ใช้ประโยคคำถามว่า “ที่ไหน” “ทำไม” ในการค้นหาคำตอบ	-ใช้ประโยคคำถามว่า “เมื่อไร” “อย่างไร” ในการค้นหาคำตอบ

การจัดเวลาเรียน
ระดับการศึกษาปฐมวัยโครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา

เพื่อให้การศึกษาเป็นไปตามหลักการ จุดหมายที่กำหนด สถานศึกษาได้กำหนดโครงสร้างดังนี้

โครงสร้างหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐		
ช่วงอายุ	อายุ ๔-๖ ปี	
สาระการเรียนรู้	ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรเรียนรู้
	<ul style="list-style-type: none"> ● ด้านร่างกาย ● ด้านอารมณ์และจิตใจ ● ด้านสังคม ● ด้านสติปัญญา 	<ul style="list-style-type: none"> ● เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก ● เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลและสถานที่แวดล้อมเด็ก ● ธรรมชาติรอบตัว ● สิ่งต่าง ๆ รอบตัว
ระยะเวลาเรียน	เวลาเรียนไม่น้อยกว่า ๑๘๐ วันต่อ ๑ ปีการศึกษา	

การจัดกิจกรรมประจำวัน

ลำดับที่	กิจกรรมประจำวัน	ปฐมวัยปีที่ ๒	ปฐมวัยปีที่ ๓
		ชั่วโมง : วัน	ชั่วโมง : วัน
๑	การเคลื่อนไหวและจังหวะ	๒๐ นาที	๒๐ นาที
๒	กิจกรรมสร้างสรรค์	๕๐ นาที	๕๐ นาที
๓	กิจกรรมเสริมประสบการณ์	๑ ชั่วโมง	๑ ชั่วโมง
๔	กิจกรรมเสรี	๓๐ นาที	๓๐ นาที
๕	กิจกรรมกลางแจ้ง	๓๐ นาที	๓๐ นาที
๖	เกมการศึกษา	๓๐ นาที	๓๐ นาที
๗	ทักษะพื้นฐานในชีวิตประจำวัน (การช่วยเหลือตนเองในการรับประทานอาหาร ดื่มนม สุขอนามัย และการนอนพักผ่อน)	๑.๒๐ ชม.	๑.๒๐ ชม.
	รวม	๕ ชม. /วัน ๑,๐๐๐ ชม./ปี	๕ ชม. /วัน ๑,๐๐๐ ชม./ปี

๑. อายุและการจัดชั้นเรียน

โรงเรียนดำเนินการจัดการศึกษาโดยยึดอายุของเด็กที่เข้าเรียนเป็นหลัก จัดการศึกษาระดับการศึกษาปฐมวัย ๒ ระดับชั้น คือ ระดับชั้นอนุบาลปีที่ ๒ สำหรับเด็กอายุ ๔-๕ ปี และระดับชั้นอนุบาลปีที่ ๓ สำหรับเด็กอายุ ๕-๖ ปี

๒. ระยะเวลาเรียน

การจัดการศึกษาระดับการศึกษาปฐมวัยมีระยะเวลาเรียน ๒ ปีการศึกษาต่อเนื่องกันโดยในปีการศึกษาแรกเด็กจะได้รับการจัดประสบการณ์ในระดับชั้นอนุบาลปีที่ ๒ และในปีการศึกษาที่ ๒ เด็กจะได้รับการจัดประสบการณ์ในระดับชั้นอนุบาลปีที่ ๓ แต่แต่ละปีการศึกษาแบ่งเป็น ๒ ภาคเรียน หรือ ๒๐๐ วัน โดยแบ่งเป็นภาคเรียนละ ๒๐ สัปดาห์ รวมเวลา ๒ ภาคเรียนเท่ากับ ๔๐ สัปดาห์ และในหนึ่งวันโรงเรียนจะจัดประสบการณ์ในรูปแบบของกิจกรรมบูรณาการผ่านการเล่น **บูรณาการการจัดประสบการณ์** ตามรูปแบบแนวทางการจัดประสบการณ์ของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐ จำนวน ๖ กิจกรรมหลัก ได้แก่

๑. กิจกรรมการเคลื่อนไหวและจังหวะ
๒. กิจกรรมเสริมประสบการณ์
๓. กิจกรรมสร้างสรรค์
๔. กิจกรรมเสรี/เล่นตามมุม
๕. กิจกรรมกลางแจ้ง
๖. กิจกรรมเกมการศึกษา

๓. สารการเรียนรู้

สารการเรียนรู้ของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ประกอบด้วย ๒ ส่วน คือ ประสบการณ์สำคัญและสาระที่ควรเรียนรู้ ทั้งสองส่วนนี้ใช้เป็นส่วนกลางในการจัดกิจกรรมให้กับเด็ก เพื่อส่งเสริมพัฒนาการทุกด้านทั้งด้านร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคม และสติปัญญา ซึ่งจำเป็นต่อการพัฒนาเด็กให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ สถานศึกษานำสารการเรียนรู้มาจัด ในลักษณะหน่วยการสอนแบบบูรณาการและเลือกใช้วิธีการสอนที่สอดคล้องกับปรัชญาและหลักการจัดการศึกษาปฐมวัย สารการเรียนรู้ในระดับปฐมวัย ได้กำหนดเป็น ๒ ส่วน คือ ประสบการณ์สำคัญและสาระที่ควรเรียนรู้ ดังนี้

๓.๑ ประสบการณ์สำคัญ

ประสบการณ์สำคัญเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการพัฒนาเด็กทางด้านร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคม และสติปัญญาช่วยให้เด็กเกิดทักษะที่สำคัญสำหรับการสร้างองค์ความรู้ โดยให้เด็กได้ปฏิสัมพันธ์กับวัตถุ สิ่งของ บุคคลต่างๆ ที่อยู่รอบตัว รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมไปพร้อมกันด้วย ประสบการณ์สำคัญมีดังนี้

๓.๑.๑ ประสบการณ์สำคัญที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกาย

๑) การทรงตัวและการประสานสัมพันธ์ของกล้ามเนื้อใหญ่

- การเคลื่อนไหวอยู่กับที่และการเคลื่อนไหวเคลื่อนที่
- การเคลื่อนไหวพร้อมวัสดุอุปกรณ์
- การเล่นเครื่องเล่นสนาม

๒) การประสานสัมพันธ์ของกล้ามเนื้อเล็ก

- การเล่นเครื่องเล่นสัมผัส
- การเขียนภาพและการเล่นสี
- การปั้นและประดิษฐ์สิ่งต่างๆด้วยดินเหนียว ดินน้ำมัน แป้งไม้ เศษวัสดุ
- การต่อของ บรรจุ เท และแยกชิ้นส่วน

๓) การรักษาสุขภาพ

- การปฏิบัติตนตามสุขอนามัย

๔) การรักษาความปลอดภัย

- การรักษาความปลอดภัยของตนเองและผู้อื่นในกิจวัตรประจำวัน

๓.๑.๒ ประสบการณ์สำคัญที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจ

๑) ดนตรี

- การแสดงปฏิกิริยาโต้ตอบเสียงดนตรี
- การเล่นเครื่องดนตรีอย่างง่ายๆ เช่น เครื่องดนตรีประเภทเคาะจังหวะ
- การร้องเพลง

๒) สุนทรียภาพ

- การชื่นชมและสร้างสรรค์สิ่งสวยงาม
- การแสดงออกอย่างสนุกสนานกับเรื่องตลก ขำขัน และเรื่องราว/

เหตุการณ์ที่สนุกสนานต่างๆ

๓) การเล่น

- การเล่นอิสระ
- การเล่นรายบุคคล การเล่นเป็นกลุ่ม
- การเล่นในห้องเรียนและนอกห้องเรียน

๔) คุณธรรม จริยธรรม

- การปฏิบัติตนตามหลักศาสนาที่ตนนับถือ

๓.๑.๓ ประสพการณ์สำคัญที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านสังคม

๑) การเรียนรู้ทางสังคม

- การปฏิบัติกิจวัตรประจำวันของตนเอง
- การเล่นและทำงานร่วมกับผู้อื่น
- การวางแผน ตัดสินใจเลือก และลงมือปฏิบัติ
- การมีโอกาสได้รับรู้ความรู้สึก ความสนใจ และความต้องการของตนเองและผู้อื่น
- การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและเคารพความคิดเห็นของผู้อื่น
- การแก้ปัญหาในการเล่น
- การปฏิบัติตามวัฒนธรรมท้องถิ่นที่อาศัยอยู่และความเป็นไทย

๓.๑.๔ ประสพการณ์สำคัญที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญา

๑) การคิด

- การรู้จักสิ่งต่างๆ ด้วยการมอง ฟัง สัมผัส ชิมรส และดมกลิ่น
- การเลียนแบบการกระทำและเสียงต่างๆ
- การเชื่อมโยงภาพ ภาพถ่าย และรูปแบบต่างๆกับสิ่งของหรือสถานที่จริง
- การรับรู้และแสดงความรู้สึกผ่านสื่อ วัสดุ ของเล่น และผลงาน
- การแสดงความคิดสร้างสรรค์ผ่านสื่อ วัสดุต่างๆ

๒) การใช้ภาษา

- การแสดงความรู้สึกด้วยคำพูด
- การพูดกับผู้อื่นเกี่ยวกับประสพการณ์ของตนเองหรือเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับตนเอง
- การอธิบายเกี่ยวกับสิ่งของ เหตุการณ์ และความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ
- การฟังเรื่องราวนิทาน คำคล้องจอง คำกลอน
- การเขียนในหลายรูปแบบผ่านประสพการณ์ที่สื่อความหมายต่อเด็ก

เขียนภาพ เขียนขีดเขียน เขียนคล้ายตัวอักษร เขียนเหมือนสัญลักษณ์ เขียนชื่อตนเอง

- การอ่านในหลายรูปแบบ ผ่านประสพการณ์ที่สื่อความหมายต่อเด็ก

อ่านภาพหรือสัญลักษณ์จากหนังสือนิทาน/เรื่องราวที่สนใจ

๓) การสังเกต การจำแนก และการเปรียบเทียบ

- การสำรวจและอธิบายความเหมือน ความต่างของสิ่งต่างๆ
- การจับคู่ การจำแนก และการจัดกลุ่ม
- การเปรียบเทียบ เช่น ยาว/สั้น ชรุขระ/เรียบ ฯลฯ
- การเรียงลำดับสิ่งต่างๆ
- การคาดคะเนสิ่งต่างๆ

- การตั้งสมมติฐาน
 - การทดลองสิ่งต่างๆ
 - การสืบค้นข้อมูล
 - การใช้หรืออธิบายสิ่งต่างๆ ด้วยวิธีการที่หลากหลาย
- ๔) จำนวน
- การเปรียบเทียบจำนวน มากกว่า น้อยกว่า เท่ากัน
 - การนับสิ่งต่างๆ
 - การจับคู่หนึ่งต่อหนึ่ง
 - การเพิ่มขึ้นหรือลดลงของจำนวนหรือปริมาณ
- ๕) มิติสัมพันธ์ (พื้นที่/ระยะ)
- การต่อเข้าด้วยกัน การแยกออก การบรรจุและการเทออก
 - การสังเกตสิ่งต่างๆ และสถานที่จากมุมมองที่ต่างๆกัน
 - การอธิบายในเรื่องตำแหน่งของสิ่งต่างๆที่สัมพันธ์กัน
 - การสื่อความหมายของมิติสัมพันธ์ด้วยภาพวาด ภาพถ่าย และรูปภาพ
- ๖) เวลา
- การเริ่มต้นและการหยุดการกระทำ
 - การเปรียบเทียบเวลา เช่น ตอนเช้า ตอนเย็น เมื่อวานนี้ พรุ่งนี้ ฯลฯ
 - การเรียงลำดับเหตุการณ์ต่างๆ
 - การสังเกตความเปลี่ยนแปลงของฤดู

๓.๒ สารที่ควรเรียนรู้

สารที่ควรเรียนรู้ เป็นเรื่องราวรอบตัวเด็กที่นำมาเป็นสื่อในการจัดกิจกรรม ให้เด็กเกิดการเรียนรู้ ไม่เน้นการท่องจำ ผู้สอนสามารถกำหนดรายละเอียดขึ้นเองให้สอดคล้องกับวัย ความต้องการ และความสนใจของเด็ก โดยให้เด็กได้เรียนรู้ผ่านประสบการณ์สำคัญ อาจยืดหยุ่นเนื้อหาได้โดยคำนึงถึงประสบการณ์และสิ่งแวดล้อมในชีวิตจริงของเด็ก สารที่เด็กควรเรียนรู้ มีดังนี้

๓.๒.๑ เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก

เด็กควรรู้จักชื่อ นามสกุล รูปร่าง หน้าตา รู้จักอวัยวะต่างๆ วิธีระมัดระวังร่างกายให้สะอาด ปลอดภัย การรับประทานอาหารที่ถูกสุขลักษณะ เรียนรู้ที่จะเล่นและทำสิ่งต่างๆด้วยตนเองคนเดียว หรือกับผู้อื่น ตลอดจนเรียนรู้ที่จะแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก และแสดงมารยาทที่ดี เมื่อเด็กมีโอกาสเรียนรู้เรื่องราวเกี่ยวกับตนเองแล้ว เด็กจะเกิดแนวคิดในเรื่องดังต่อไปนี้

- ฉันมีชื่อตั้งแต่เกิด มีรูปร่างหน้าตาไม่เหมือนใคร ฉันภูมิใจในตัวฉันเอง ฉันทำสิ่งต่างๆด้วยตัวเอง เช่น แปรงฟัน แต่งตัว รับประทานอาหาร
- ฉันมีอวัยวะต่างๆ เช่น ตา หู จมูก ปาก ขา มือ ผม นิ้วมือ นิ้วเท้า ฯลฯ และฉันรู้จักวิธีดูแลรักษาร่างกายให้สะอาด ปลอดภัยและมีสุขภาพดี
- ฉันต้องรับประทานอาหารที่มีประโยชน์ ออกกำลังกายและพักผ่อนเพื่อให้ร่างกายเจริญเติบโต มีสุขภาพแข็งแรง
- ฉันเรียนรู้ข้อตกลงต่างๆ มีมารยาทที่ดี มีวินัย รู้จักแบ่งปัน รู้จัก

ระมัดระวังรักษาความปลอดภัยของตนเองและผู้อื่นเมื่อต้องทำงานหรือเล่นคนเดียวและเวลาอยู่ร่วมกับผู้อื่น

- ฉันมีความรู้สึกดีใจ เสียใจ โกรธ พอใจ ไม่พอใจ เหนื่อย หรืออื่นๆ

แต่ฉันเรียนรู้ที่จะแสดงออกทางอารมณ์ในทางที่ดี ฉันมีความคิดที่จะทำหรือคิดสิ่งต่างๆด้วยตนเอง และคนอื่นๆ ก็มีความคิดดีๆเช่นเดียวกับฉันหรืออาจจะคิดแตกต่างจากฉันก็มี

๓.๒.๒ เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลและสถานที่แวดล้อมเด็ก

เด็กควรได้มีโอกาสรู้จักและรับรู้เรื่องราวเกี่ยวกับครอบครัว สถานศึกษา ชุมชน รวมทั้งบุคคลต่างๆ ที่เด็กต้องเกี่ยวข้องหรือมีโอกาสใกล้ชิดและปฏิสัมพันธ์ในชีวิตประจำวัน เมื่อเด็กมีโอกาสได้เรียนรู้เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลและสถานที่แวดล้อมเด็กแล้ว เด็กจะเกิดแนวคิดในเรื่องดังต่อไปนี้

- ครอบครัวของฉันมีพ่อ แม่ พี่น้อง ปู่ย่า ตายาย ฯลฯ ทุกคนต้องการความรัก ความเอื้ออาทรช่วยดูแลกันและกัน ช่วยกันทำงาน ปฏิบัติตามข้อตกลงภายในครอบครัว ฉันต้องเคารพเชื่อฟังพ่อแม่ ญาติผู้ใหญ่ ปฏิบัติตนให้ถูกตามกาลเทศะ ฉันภูมิใจในครอบครัวของฉัน

- โรงเรียนของฉันมีชื่อ มีคุณครู มีเพื่อนๆ พี่มาทมา มาทำกิจกรรมร่วมกันและทำให้ได้เรียนรู้สิ่งต่างๆมากมาย ทุกคนมีหน้าที่ต้องรับผิดชอบ ปฏิบัติตามกฎระเบียบ ช่วยกันรักษาความสะอาด ทรัพย์สินสมบัติของโรงเรียน และทำกิจกรรมร่วมกัน ช่วยกันคิดช่วยกันทำ รับรู้ความรู้สึกซึ่งกันและกัน

- ท้องถิ่นของฉันมีสถานที่ บุคคล แหล่งเรียนรู้ต่างๆที่สำคัญ คนในท้องถิ่นมีอาชีพหลากหลาย เช่น ครู หมอ ทหาร ตำรวจ ชาวนา พ่อค้า ฯลฯ และท้องถิ่นของฉันมีวันสำคัญ ที่จะมีกิจกรรมต่างๆ ร่วมกันของคนในท้องถิ่น

- ฉันเป็นคนไทย อาศัยอยู่ในประเทศไทย มีวันสำคัญของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ มีวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีต่างๆของคนไทย ฉันและเพื่อนๆ มีศาสนาที่นับถือ สอนให้ทุกคนเป็นคนดี ฉันภูมิใจที่เกิดมาเป็นคนไทย

๓.๒.๓ ธรรมชาติรอบตัว

เด็กควรได้เรียนรู้สิ่งมีชีวิต สิ่งไม่มีชีวิต รวมทั้งความเปลี่ยนแปลงของโลกที่แวดล้อมเด็กตามธรรมชาติ เช่น ฤดูกาล กลางวัน กลางคืน ฯลฯ แล้วเด็กจะเกิดแนวคิดในเรื่องดังต่อไปนี้

- ธรรมชาติรอบตัวของฉันมีทั้งสิ่งมีชีวิตและสิ่งไม่มีชีวิต สิ่งมีชีวิตต้องการแสงแดด อากาศ น้ำและอาหารเพื่อการเจริญเติบโต สิ่งมีชีวิตสามารถปรับตัวให้เข้ากับลักษณะอากาศ ฤดูกาล และยังต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน ส่วนสิ่งไม่มีชีวิต เช่น น้ำ หิน ดิน ทราย ฯลฯ มีรูปร่าง สี ประโยชน์และโทษแตกต่างกันไป

- ลักษณะอากาศแต่ละวันอาจเหมือนหรือแตกต่างกัน ในเวลากลางวันคนส่วนใหญ่ตื่นและทำงานส่วนฉันไปโรงเรียน เวลากลางคืนฉันและคนส่วนใหญ่จะนอนหลับพักผ่อน

- สิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติรอบตัวฉัน เช่น ต้นไม้ สัตว์ น้ำ ดิน หิน ทราย อากาศ เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับสิ่งมีชีวิต ส่วนสิ่งแวดล้อมที่มนุษย์สร้างขึ้น เช่น บ้านเรือน ถนน สถานที่ต่างๆ เป็นสิ่งที่ใช้ประโยชน์ร่วมกัน ฉันและทุกคนต้องช่วยกันดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม ไม่ทำลายและบำรุงรักษาให้ดีขึ้น

๓.๒.๔ สิ่งต่างๆ รอบตัวเด็ก

เด็กควรได้รู้จักสี ขนาด รูปร่าง รูปทรง น้ำหนัก ผิวสัมผัสของสิ่งต่างๆ รอบตัว สิ่งของเครื่องใช้ ยานพาหนะ และการสื่อสารต่างๆที่ใช้อยู่ในชีวิตประจำวัน เมื่อเด็กได้มีโอกาสเรียนรู้แล้ว เด็กจะเกิดแนวคิดในเรื่องดังต่อไปนี้

- สิ่งต่างๆ รอบตัวของฉันมีสี ฉันเห็นสีต่างๆด้วยตา แสงสว่างช่วยให้ฉัน

มองเห็นสีของดอกไม้ เสื้อผ้า อาหาร รถยนต์และอื่นๆอีกมากมาย สีที่ฉันเห็นมีชื่อเรียกต่างๆ เช่น สีแดง สีเหลือง สีฟ้า สีน้ำเงิน ฯลฯ สีบางสีใช้เป็นสัญญาณหรือสัญลักษณ์แทนสิ่งต่างๆ

- สิ่งต่างๆ รอบตัวของฉันมีลักษณะแตกต่างกัน สามารถแบ่งตามประเภท ชนิด ขนาด สี รูปร่าง พื้นผิว วัสดุ รูปทรงเรขาคณิต ฯลฯ

- การนับสิ่งต่างๆ ทำให้ฉันรู้จำนวนของสิ่งของ ฉันสามารถเปรียบเทียบจำนวนว่ามาก น้อย เท่ากัน เพิ่มหรือลด ฉันเปรียบเทียบสิ่งต่างๆตามขนาด จำนวน น้ำหนัก และจัดเรียงลำดับสิ่งต่างๆตามขนาด ตำแหน่ง ลักษณะที่ตั้งได้

- คนเราใช้ตัวเลขในชีวิตประจำวัน เช่น เงิน โทรศัพท์ บ้านเลขที่ ฯลฯ ฉันสำรวจ รวบรวมข้อมูลนำมาถ่ายทอดให้ผู้อื่นเข้าใจได้โดยนำเสนอด้วยรูปภาพ แผนภูมิ แผนผัง

- สิ่ง que ช่วยในการชั่ง ตวง วัด มีหลายอย่าง เช่น เครื่องชั่ง ถ้วยตวง ช้อน ตวง ไม้บรรทัด สายวัด เข็มนาฬิกา วัสดุสิ่งของอื่นๆ บางอย่างอาจใช้การคาดคะเนหรือกะประมาณ

- เครื่องมือเครื่องใช้มีหลายประเภท เช่น เครื่องใช้ทำสวน เครื่องใช้ในบ้าน ฯลฯ คนเราใช้เครื่องมือเครื่องใช้ต่างๆช่วยอำนวยความสะดวกในการทำงาน แต่ต้องระมัดระวังในการใช้งานอาจเกิดอันตรายได้

- ฉันเดินทางจากที่หนึ่งไปอีกที่หนึ่งได้ด้วยการเดินหรือใช้ยานพาหนะซึ่งเคลื่อนที่ได้โดยการใช้เครื่องยนต์ ลม ไฟฟ้า หรือกำลังของคน คนเราเดินทางได้ทั้งทางบก ทางน้ำ ทางอากาศ พาหนะที่ใช้เดินทาง เช่น รถยนต์ รถไฟ เครื่องบิน เรือ ฯลฯ ฉันต้องปฏิบัติตามกฎจราจรเพื่อความปลอดภัย

- ฉันติดต่อสื่อสารกับบุคคลต่างๆได้หลายวิธี เช่น โทรศัพท์ จดหมาย อิเล็กทรอนิกส์ ฯลฯ ฉันรู้ข่าวรอบตัวด้วยการสนทนา ฟังวิทยุ ดูโทรทัศน์ อ่านหนังสือ ฉันใช้ภาษาฟัง พูด อ่าน เขียนเพื่อสื่อความหมายในชีวิตประจำวัน

๔. สารการเรียนรู้รายปี

โรงเรียน ได้ดำเนินการจัดตารางวิเคราะห์สารการเรียนรู้รายปี ชั้นอนุบาลปีที่ ๒ และชั้นอนุบาลปีที่

๖

สาระการเรียนรู้รายปี

มาตรฐานที่ ๑ ร่างกายเจริญเติบโตตามวัย

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์			สาระการเรียนรู้	
	สภาพที่พึงประสงค์ (๓-๔ ปี)	สภาพที่พึงประสงค์ (๔-๕ ปี)	สภาพที่พึงประสงค์ (๕-๖ ปี)	ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรเรียนรู้
๑.๑ น้ำหนักและส่วนสูงตามเกณฑ์	๑.๑.๑ น้ำหนักและส่วนสูงตามเกณฑ์ของกรมอนามัย	๑.๑.๑ น้ำหนักและส่วนสูงตามเกณฑ์ของกรมอนามัย	๑.๑.๑ น้ำหนักและส่วนสูงตามเกณฑ์ของกรมอนามัย	๑.๑.๓ การรักษาสุขภาพอนามัยส่วนตน (๑) การปฏิบัติตนตามสุขอนามัย ในกิจวัตรประจำวัน	- การรับประทานอาหารที่มีประโยชน์ - การตระหนักรู้เกี่ยวกับตนเอง - การออกกำลังกาย
๑.๒ มีสุขภาพอนามัยสุขนิสัยที่ดี	๑.๒.๑ ยอมรับประทานอาหารที่มีประโยชน์และดื่มน้ำสะอาดเมื่อมีผู้ชี้แนะ	๑.๒.๑ รับประทานอาหารที่มีประโยชน์และดื่มน้ำสะอาดได้ด้วยตนเอง	๑.๒.๑ รับประทานอาหารที่มีประโยชน์ได้หลายชนิดและดื่มน้ำสะอาดได้ด้วยตนเอง	๑.๑.๓ การรักษาสุขภาพอนามัยส่วนตน (๑) การปฏิบัติตนตามสุขอนามัย สุขนิสัยที่ดีในกิจวัตรประจำวัน	- การรับประทานอาหารที่มีประโยชน์และดื่มน้ำที่สะอาด - วิธีระวังรักษาร่างกายให้สะอาดและมีสุขภาพอนามัยที่ดี

มาตรฐานที่ ๑ ร่างกายเจริญเติบโตตามวัย (ต่อ)

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์			สาระการเรียนรู้	
	สภาพที่พึงประสงค์ (๓-๔ ปี)	สภาพที่พึงประสงค์ (๔-๕ ปี)	สภาพที่พึงประสงค์ (๕-๖ ปี)	ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรเรียนรู้
๑.๒ มีสุขภาพ อนามัยสุขนิสัยที่ ดี	๑.๒.๒ ล้างมือก่อน รับประทานอาหาร และหลังจากใช้ ห้องน้ำห้องส้วม เมื่อมีผู้ชี้แนะ	๑.๒.๒ ล้างมือ ก่อนรับประทานอาหาร และ หลังจากใช้ห้องน้ำ ห้องส้วมด้วย ตนเอง	๑.๒.๒ ล้างมือก่อน รับประทานอาหาร และหลังจากใช้ ห้องน้ำห้องส้วม ด้วยตนเอง	๑.๑.๓ การรักษาสุขภาพอนามัยส่วนตน (๑) การปฏิบัติตนตามสุขอนามัย สุขอนามัยที่ดีใน กิจวัตรประจำวัน	- วิธีระวังรักษาร่างกายให้สะอาด และมีสุขภาพอนามัยที่ดี
	๑.๒.๓ นอน พักผ่อนเป็นเวลา	๑.๒.๓ นอน พักผ่อนเป็นเวลา	๑.๒.๓ นอน พักผ่อนเป็นเวลา	๑.๑.๓ การรักษาสุขภาพอนามัยส่วนตน (๑) การปฏิบัติตนตามสุขอนามัย สุขอนามัยที่ดีใน กิจวัตรประจำวัน	- ประโยชน์ของการนอนหลับ พักผ่อน
	๑.๒.๔ ออกกำลังกาย เป็นเวลา	๑.๒.๔ ออกกำลังกาย เป็นเวลา	๑.๒.๔ ออกกำลังกาย เป็นเวลา	๑.๑.๑ การใช้กล้ามเนื้อใหญ่ (๑) การเคลื่อนไหวอยู่กับที่ (๒) การเคลื่อนไหวเคลื่อนที่ (๓) การเคลื่อนไหวพร้อมวัสดุอุปกรณ์ (๔) การเคลื่อนไหวที่ใช้การประสานสัมพันธ์ของการใช้ กล้ามเนื้อใหญ่ ในการขว้าง การจับ การโยน การเตะ (๕) การเล่นเครื่องเล่นสนามอย่างอิสระ ๑.๑.๕ การตระหนักรู้เกี่ยวกับร่างกายตนเอง (๑) การเคลื่อนไหวโดยควบคุมตนเองไปในทิศทาง ระดับและพื้นที่ (๒) การเคลื่อนไหวข้ามสิ่งกีดขวาง	- การออกกำลังกายที่เหมาะสม กับวัย

มาตรฐานที่ ๑ ร่างกายเจริญเติบโตตามวัย (ต่อ)

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์			สาระการเรียนรู้	
	สภาพที่พึงประสงค์ (๓-๔ ปี)	สภาพที่พึงประสงค์ (๔-๕ ปี)	สภาพที่พึงประสงค์ (๕-๖ ปี)	ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรเรียนรู้
๑.๓ รักษาความปลอดภัยของตนเองและผู้อื่น	๑.๓.๑ เล่นและทำกิจกรรมอย่างปลอดภัยเมื่อมีผู้ชี้แนะ	๑.๓.๑ เล่นและทำกิจกรรมอย่างปลอดภัยด้วยตนเอง	๑.๓.๑ เล่น ทำกิจกรรมและปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างปลอดภัย	๑.๑.๔ การรักษาความปลอดภัย (๑) การปฏิบัติตนให้ปลอดภัยในกิจวัตรประจำวัน (๒) การฟังนิทาน เรื่องราว เหตุการณ์เกี่ยวกับการป้องกันและรักษาความปลอดภัย (๓) การเล่นเครื่องเล่นอย่างปลอดภัย (๔) การเล่นบทบาทสมมติเหตุการณ์ต่างๆ	- การรักษาความปลอดภัยของตนเองและผู้อื่น - เพลงชาติไทย

มาตรฐานที่ ๒ กล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็กแข็งแรง ใช้ได้อย่างคล่องแคล่วและประสานสัมพันธ์กัน

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์			สาระการเรียนรู้	
	สภาพที่พึงประสงค์ (๓-๔ ปี)	สภาพที่พึงประสงค์ (๔-๕ ปี)	สภาพที่พึงประสงค์ (๕-๖ ปี)	ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรเรียนรู้
๒.๑ เคลื่อนไหวร่างกายอย่างคล่องแคล่ว ประสานสัมพันธ์และทรงตัวได้	๒.๑.๑ เดินตามแนวที่กำหนดได้	๒.๑.๑ เดินต่อเท้าไปข้างหน้าเป็นเส้นตรงได้ โดยไม่ต้องกางแขน	๒.๑.๑ เดินต่อเท้าถอยหลังเป็นเส้นตรงได้ โดยไม่ต้องกางแขน	๑.๑.๑ การใช้กล้ามเนื้อใหญ่ (๒) การเคลื่อนไหวเคลื่อนที่ (๔) การเคลื่อนไหวที่ใช้การประสานสัมพันธ์ของการใช้กล้ามเนื้อใหญ่	- การควบคุมร่างกายไปในทิศทางระดับและพื้นที่ต่างๆ
	๒.๑.๒ กระโดดสองขาขึ้นลงอยู่กับที่ได้	๒.๑.๒ กระโดดขาเดียวอยู่กับที่ได้โดยไม่เสียทรงตัว	๒.๑.๒ กระโดดขาเดียวไปข้างหน้าได้อย่างต่อเนื่องโดยไม่เสียทรงตัว	๑.๑.๑ การใช้กล้ามเนื้อใหญ่ (๒) การเคลื่อนไหวเคลื่อนที่ (๔) การเคลื่อนไหวที่ใช้การประสานสัมพันธ์ของการใช้กล้ามเนื้อใหญ่	- การควบคุมร่างกายไปในทิศทางระดับและพื้นที่ต่างๆ
	๒.๑.๓ วิ่งแล้วหยุดได้	๒.๑.๓ วิ่งหลบหลีกสิ่งกีดขวางได้	๒.๑.๓ วิ่งหลบหลีกสิ่งกีดขวางได้อย่างคล่องแคล่ว	๑.๑.๑ การใช้กล้ามเนื้อใหญ่ (๒) การเคลื่อนไหวเคลื่อนที่ (๔) การเคลื่อนไหวที่ใช้การประสานสัมพันธ์ของการใช้กล้ามเนื้อใหญ่	- การควบคุมร่างกายไปในทิศทางระดับและพื้นที่ต่างๆ
	๒.๑.๔ รับลูกบอลโดยใช้มือและลำตัวช่วย	๒.๑.๔ รับลูกบอลโดยใช้มือทั้ง ๒ ข้าง	๒.๑.๔ รับลูกบอลที่กระดอนขึ้นจากพื้นได้	๑.๑.๑ การใช้กล้ามเนื้อใหญ่ (๒) การเคลื่อนไหวเคลื่อนที่ (๔) การเคลื่อนไหวที่ใช้การประสานสัมพันธ์ของการใช้กล้ามเนื้อใหญ่	- การควบคุมร่างกายไปในทิศทางระดับและพื้นที่ต่างๆ

มาตรฐานที่ ๒ กล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็กแข็งแรง ใช้ได้อย่างคล่องแคล่วและประสานสัมพันธ์กัน (ต่อ)

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์			สาระการเรียนรู้	
	สภาพที่พึงประสงค์ (๓-๔ ปี)	สภาพที่พึงประสงค์ (๔-๕ ปี)	สภาพที่พึงประสงค์ (๕-๖ ปี)	ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรเรียนรู้
๒.๒ ใช้มือ-ตาประสานสัมพันธ์กัน	๒.๒.๑ ใช้กรรไกรตัดกระดาษขาดจากกันได้โดยใช้มือเดียว	๒.๒.๑ ใช้กรรไกรตัดกระดาษตามแนวเส้นตรงได้	๒.๒.๑ ใช้กรรไกรตัดกระดาษตามแนวเส้นโค้งได้	๑.๑.๒ การใช้กล้ามเนื้อเล็ก (๕) การหยิบจับ การใช้กรรไกร การฉีก การตัด การปะ และการร้อยวัสดุ	- การรักษาความปลอดภัยของตนเองและผู้อื่น - รูปร่างคณิต วงกลม สีเหลี่ยม สามเหลี่ยม
	๒.๒.๒ เขียนรูปวงกลมตามแบบได้	๒.๒.๒ เขียนรูปสี่เหลี่ยมตามแบบได้อย่างมีมุมชัดเจน	๒.๒.๒ เขียนรูปสามเหลี่ยมตามแบบได้อย่างมีมุมชัดเจน	๑.๑.๒ การใช้กล้ามเนื้อเล็ก (๒) การเขียนภาพและการเล่นกับสี	- รูปร่างคณิต วงกลม สีเหลี่ยม สามเหลี่ยม
	๒.๒.๓ ร้อยวัสดุที่มีรูขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง ๑ เซนติเมตรได้	๒.๒.๓ ร้อยวัสดุที่มีรูขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง ๐.๕ เซนติเมตรได้	๒.๒.๓ ร้อยวัสดุที่มีรูขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง ๐.๒๕ เซนติเมตรได้	๑.๑.๒ การใช้กล้ามเนื้อเล็ก (๔) การประดิษฐ์สิ่งต่างๆ ด้วยเศษวัสดุ (๕) การหยิบจับ การใช้กรรไกร การฉีก การตัด การปะ และการร้อยวัสดุ	- รูปทรงเรขาคณิต

มาตรฐานที่ ๓ สุขภาพจิตดีและมีความสุข

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์			สาระการเรียนรู้	
	สภาพที่พึงประสงค์ (๓-๔ ปี)	สภาพที่พึงประสงค์ (๔-๕ ปี)	สภาพที่พึงประสงค์ (๕-๖ ปี)	ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรเรียนรู้
๓.๑ แสดงออกทางอารมณ์ได้อย่างเหมาะสม	๓.๑.๑ แสดงอารมณ์ ความรู้สึกได้เหมาะสมกับบางสถานการณ์	๓.๑.๑ แสดงอารมณ์ ความรู้สึกได้ตามสถานการณ์	๓.๑.๑ แสดงอารมณ์ความรู้สึกได้สอดคล้องกับสถานการณ์อย่างเหมาะสม	๑.๒.๑ สุนทรียภาพ ดนตรี (๑) การฟังเพลง การร้องเพลง การแสดงปฏิกิริยาโต้ตอบเสียงดนตรี (๒) การเล่นเครื่องดนตรีประกอบจังหวะ (๓) การเคลื่อนไหวตามเสียงเพลง/ดนตรี (๔) การเล่นเกมบทบาทสมมติ (๖) การสร้างสรรค์สิ่งสวยงาม ๑.๒.๒ การเล่น (๑) การเล่นเกมอิสระ (๒) การเล่นเกมบุคคล กลุ่มย่อย กลุ่มใหญ่(๓) การเล่นตามมุมประสบการณ์/มุมเล่นต่างๆ (๔) การเล่นเกมในห้องเรียน ๑.๒.๔ การแสดงออกทางอารมณ์ (๑) การพูดสะท้อนความรู้สึกของตนเองและผู้อื่น (๒) การเล่นเกมบทบาทสมมติ (๓) การเคลื่อนไหวตามเสียงเพลง/ดนตรี (๔) การร้องเพลง (๕) การทำงานศิลปะ	- การแสดงออกทางอารมณ์และความรู้สึกอย่างเหมาะสม - การสะท้อนการรับรู้ทางอารมณ์และความรู้สึกของตนเองและผู้อื่น - การเล่นเกมและทำสิ่งต่างๆด้วยตนเองตามลำพังหรือกับผู้อื่น

มาตรฐานที่ ๓ สุขภาพจิตดีและมีความสุข (ต่อ)

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์			สาระการเรียนรู้	
	สภาพที่พึงประสงค์ (๓-๔ ปี)	สภาพที่พึงประสงค์ (๔-๕ ปี)	สภาพที่พึงประสงค์ (๕-๖ ปี)	ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรเรียนรู้
๓.๒ มีความรู้สึก ที่ดีต่อตนเองและ ผู้อื่น	๓.๒.๑ กล้าพูดกล้า แสดงออก	๓.๒.๑ กล้าพูดกล้า แสดงออก อย่างเหมาะสมบาง สถานการณ์	๓.๒.๑ กล้าพูดกล้า แสดงออก อย่างเหมาะสมตาม สถานการณ์	<p>๑.๒.๑ สุนทรียภาพดนตรี</p> <p>(๑) การฟังเพลง การร้องเพลง และการแสดง ปฏิบัติได้ตอบสนองเสียงดนตรี</p> <p>(๒) การเล่นเครื่องดนตรีประกอบจังหวะ</p> <p>(๓) การเคลื่อนไหวตามเสียงเพลง/ดนตรี</p> <p>(๔) การเล่นบทบาทสมมติ</p> <p>๑.๒.๒ การเล่น</p> <p>(๑) การเล่นอิสระ</p> <p>(๒) การเล่นรายบุคคล กลุ่มย่อย กลุ่มใหญ่/กบ</p> <p>(๓) การเล่นตามมุมประสบการณ์/มุมเล่นต่างๆ</p> <p>(๔) การเล่นนอกห้องเรียน</p> <p>๑.๒.๔ การแสดงออกทางอารมณ์</p> <p>(๑) พูดสะท้อนความรู้สึกของตนเองและผู้อื่น</p> <p>(๒) การเล่นบทบาทสมมติ</p> <p>๑.๒.๕ การมีอัตลักษณ์เฉพาะตนและเชื่อว่า ตนเองมีความสามารถ</p> <p>(๑) การปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ตาม</p>	<ul style="list-style-type: none"> - การชื่นชมผลงานของตนเองและ ผู้อื่น - การรับรู้อารมณ์และแสดง ความรู้สึกต่อตนเองและผู้อื่นอย่าง เหมาะสม - การแสดงมารยาทที่ดี - ความภาคภูมิใจในตนเอง - การรู้จักแสดงความคิดเห็นของ ตนเอง - การเคารพสิทธิของตนเองและผู้อื่น

มาตรฐานที่ ๓ สุขภาพจิตดีและมีความสุข (ต่อ)

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์			สาระการเรียนรู้	
	สภาพที่พึงประสงค์ (๓-๔ ปี)	สภาพที่พึงประสงค์ (๔-๕ ปี)	สภาพที่พึงประสงค์ (๕-๖ ปี)	ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรเรียนรู้
๓.๒ มีความรู้สึก ที่ดีต่อตนเองและ ผู้อื่น				ความสามารถของตนเอง ๑.๒.๖ การเห็นอกเห็นใจผู้อื่น (๑) การแสดงความยินดีเมื่อผู้อื่นมี ความสุข เห็นใจเมื่อผู้อื่นเศร้าและเสียใจ และการช่วยเหลือปกป้องเมื่อผู้อื่น ได้รับบาดเจ็บ	
	๓.๒.๒ แสดงความ พอใจในผลงาน ตนเอง	๓.๒.๒ แสดงความ พอใจ ในผลงานและ ความสามารถของ ตนเอง	๓.๒.๒ แสดงความ พอใจ ในผลงานและ ความสามารถของ ตนเองและผู้อื่น	๑.๒.๔ การแสดงออกทางอารมณ์ (๑) พุดสะท้อนความรู้สึกของตนเองและ ผู้อื่น ๑.๒.๖ การเห็นอกเห็นใจผู้อื่น (๑) การแสดงความยินดีเมื่อผู้อื่นมี ความสุข เห็นใจเมื่อผู้อื่นเศร้าหรือเสียใจ และการช่วยเหลือปกป้อง เมื่อผู้อื่น ได้รับบาดเจ็บ	- ซินชมยินดี เมื่อผู้อื่นประสบผลสำเร็จ - ความภาคภูมิใจในตนเอง

มาตรฐานที่ ๔ ชื่นชมและแสดงออกทางศิลปะ ดนตรี และการเคลื่อนไหว

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์			สาระการเรียนรู้	
	สภาพที่พึงประสงค์ (๓-๔ ปี)	สภาพที่พึงประสงค์ (๔-๕ ปี)	สภาพที่พึงประสงค์ (๕-๖ ปี)	ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรเรียนรู้
๔.๑ สนใจ มีความสุขและแสดงออกผ่านงานศิลปะ ดนตรี และการเคลื่อนไหว	๔.๑.๑ สนใจ มีความสุขและแสดงออกผ่านงานศิลปะ	๔.๑.๑ สนใจ มีความสุข และแสดงออกผ่านงานศิลปะ	๔.๑.๑ สนใจ มีความสุข และแสดงออกผ่านงานศิลปะ	๑.๒.๑ สนุกทริยภาพดนตรี (๕) การทำกิจกรรมศิลปะต่างๆ (๖) การสร้างสรรค์สิ่งสวยงาม ๑.๒.๔ การแสดงออกทางอารมณ์ (๕) การทำงานศิลปะ ๑.๒.๕ การมีอัตลักษณ์เฉพาะตนและเชื่อว่าตนเองมีความสามารถ (๑) การปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ตามความสามารถของตนเอง	- ความภาคภูมิใจในตนเอง - การสะท้อนการรับรู้ทางอารมณ์และความรู้สึกของตนเองและผู้อื่น - การแสดงออกทางอารมณ์และความรู้สึกอย่างเหมาะสม - การเรียนรู้ที่จะแสดงความคิดเห็น - การเรียนรู้ที่จะเล่นหรือทำสิ่งต่างๆ ด้วยตนเองหรือกับผู้อื่น

มาตรฐานที่ ๔ ชื่นชมและแสดงออกทางศิลปะ ดนตรี และการเคลื่อนไหว (ต่อ)

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์			สาระการเรียนรู้	
	สภาพที่พึงประสงค์ (๓-๔ ปี)	สภาพที่พึงประสงค์ (๔-๕ ปี)	สภาพที่พึงประสงค์ (๕-๖ ปี)	ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรเรียนรู้
๔.๑ สนใจ มีความสุขและแสดงออกผ่านงานศิลปะ ดนตรี และการเคลื่อนไหว	๔.๑.๒ สนใจ มีความสุข และแสดงออกผ่านเสียงเพลง ดนตรี	๔.๑.๒ สนใจ มีความสุข และแสดงออกผ่านทางเสียงเพลง ดนตรี	๔.๑.๒ สนใจ มีความสุข และแสดงออกผ่านเสียงเพลง ดนตรี	๑.๒.๑ สนุกทริยภาพดนตรี (๑) การฟังเพลง การร้องเพลง และการแสดงปฏิบัติยาโต้ตอบเสียงดนตรี (๒) การเล่นเครื่องดนตรีประกอบจังหวะ (๓) การเคลื่อนไหวตามเสียงเพลง/ดนตรี ๑.๒.๔ การแสดงออกทางอารมณ์ (๓) การเคลื่อนไหวตามเสียงเพลง/ดนตรี (๔) การร้องเพลง	- ความภาคภูมิใจในตนเอง - การสะท้อนการรับรู้ทางอารมณ์และความรู้สึกของตนเองและผู้อื่น - การแสดงออกทางอารมณ์และความรู้สึกอย่างเหมาะสม - การเรียนรู้ที่จะแสดงความคิดเห็น - การเรียนรู้ที่จะเล่นหรือทำสิ่งต่างๆ ด้วยตนเองหรือกับผู้อื่น

มาตรฐานที่ ๔ ชื่นชมและแสดงออกทางศิลปะ ดนตรี และการเคลื่อนไหว (ต่อ)

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์			สาระการเรียนรู้	
	สภาพที่พึงประสงค์ (๓-๔ ปี)	สภาพที่พึงประสงค์ (๔-๕ ปี)	สภาพที่พึงประสงค์ (๕-๖ ปี)	ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรเรียนรู้
๔.๑ สนใจ มีความสุขและแสดงออกผ่านงานศิลปะ ดนตรี และการเคลื่อนไหว	๔.๑.๓ สนใจ มีความสุข และแสดงท่าทาง/เคลื่อนไหว ประกอบเพลง จังหวะ และดนตรี	๔.๑.๓ สนใจ มีความสุข และแสดงท่าทาง/เคลื่อนไหว ประกอบเพลง จังหวะ และดนตรี	๔.๑.๓ สนใจ มีความสุข และแสดงท่าทาง/เคลื่อนไหว ประกอบเพลง จังหวะ และดนตรี	๑.๒.๑ สุนทรียภาพดนตรี (๑) การฟังเพลง การร้องเพลง และการแสดงปฏิบัติยาโต้ตอบเสียงดนตรี (๒) การเล่นเครื่องดนตรีประกอบจังหวะ (๓) การเคลื่อนไหวตามเสียงเพลง/ดนตรี ๑.๒.๔ การแสดงออกทางอารมณ์ (๓) การเคลื่อนไหวตามเสียงเพลง/ดนตรี	- ความภาคภูมิใจในตนเอง - การสะท้อนการรับรู้ทางอารมณ์และความรู้สึกของตนเองและผู้อื่น - การแสดงออกทางอารมณ์และความรู้สึกอย่างเหมาะสม - การเรียนรู้ที่จะแสดงความคิดเห็น - การเรียนรู้ที่จะเล่นหรือทำสิ่งต่างๆ ด้วยตนเองหรือกับผู้อื่น

มาตรฐานที่ ๕ คุณธรรม จริยธรรม และมีจิตใจที่ดีงาม

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์			สาระการเรียนรู้	
	สภาพที่พึงประสงค์ (๓-๔ ปี)	สภาพที่พึงประสงค์ (๔-๕ ปี)	สภาพที่พึงประสงค์ (๕-๖ ปี)	ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรเรียนรู้
๕.๑ ซื่อสัตย์ สุจริตและรู้ถูก ผิด	๕.๑.๑ บอกหรือชี้ ได้ว่าสิ่งใดเป็นของ ตนเองและสิ่งใด เป็นของผู้อื่น	๕.๑.๑ ขออนุญาต หรือรอคอยเมื่อ ต้องการสิ่งของของ ผู้อื่นเมื่อมีผู้ชี้แนะ	๕.๑.๑ ขออนุญาต หรือรอคอยเมื่อ ต้องการสิ่งของของ ผู้อื่นด้วยตนเอง	๑.๒.๓ คุณธรรม จริยธรรม (๒) การฟังนิทานเกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรม (๓) การร่วมสนทนา และแลกเปลี่ยน ความคิดเห็นเชิงจริยธรรม ๑.๒.๔ การแสดงออกทางอารมณ์ (๑) การพูดสะท้อนความรู้สึกของตนเอง และผู้อื่น	- การเคารพสิทธิของตนเองและผู้อื่น - การมีคุณธรรม จริยธรรม

มาตรฐานที่ ๕ คุณธรรม จริยธรรม และมีจิตใจที่ดีงาม (ต่อ)

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์			สาระการเรียนรู้	
	สภาพที่พึงประสงค์ (๓-๔ ปี)	สภาพที่พึงประสงค์ (๔-๕ ปี)	สภาพที่พึงประสงค์ (๕-๖ ปี)	ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรเรียนรู้
๕.๒ มีความเมตตา กรุณา มีน้ำใจ และช่วยเหลือแบ่งปัน	๕.๒.๑ แสดงความรักเพื่อนและมีเมตตาสัตว์เลี้ยง	๕.๒.๑ แสดงความรักเพื่อนและมีเมตตาสัตว์เลี้ยง	๕.๒.๑ แสดงความรักเพื่อนและมีเมตตาสัตว์เลี้ยง	๑.๒.๑ สุนทรียภาพดนตรี (๔) การเล่นบทบาทสมมุติ ๑.๒.๓ คุณธรรม จริยธรรม (๑) การปฏิบัติตนตามหลักศาสนาที่นับถือ (๒) การฟังนิทานเกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรม (๓) การร่วมสนทนา และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเชิงจริยธรรม ๑.๓.๒ การดูแลรักษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (๕) การเลี้ยงสัตว์	- การมีคุณธรรม จริยธรรม - การแสดงออกทางอารมณ์และความรู้สึกอย่างเหมาะสม - การสะท้อนการรับรู้อารมณ์และความรู้สึกของตนเองและผู้อื่น - การฟังพหุอากัษย์ซึ่งกันละกันของสิ่งมีชีวิต
	๕.๒.๒ แบ่งปันผู้อื่นได้เมื่อมีผู้ชี้แนะ	๕.๒.๒ ช่วยเหลือและแบ่งปันผู้อื่นได้เมื่อมีผู้ชี้แนะ	๕.๒.๒ ช่วยเหลือและแบ่งปันผู้อื่นได้ด้วยตนเอง	๑.๒.๓ คุณธรรม จริยธรรม (๑) การปฏิบัติตนตามหลักศาสนาที่นับถือ (๒) การฟังนิทานเกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรม (๓) การร่วมสนทนา และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเชิงจริยธรรม	- การมีคุณธรรม จริยธรรม - การแสดงมารยาทที่ดี - การแสดงความรู้สึกในทางที่ดี

มาตรฐานที่ ๕ คุณธรรม จริยธรรม และมีจิตใจที่ดีงาม (ต่อ)

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์			สาระการเรียนรู้	
	สภาพที่พึงประสงค์ (๓-๔ ปี)	สภาพที่พึงประสงค์ (๔-๕ ปี)	สภาพที่พึงประสงค์ (๕-๖ ปี)	ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรเรียนรู้
๕.๓ มีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น	๕.๓.๑ แสดงสีหน้าหรือท่าทางรับรู้ความรู้สึกผู้อื่น	๕.๓.๑ แสดงสีหน้าหรือท่าทางรับรู้ความรู้สึกผู้อื่น	๕.๓.๑ แสดงสีหน้าหรือท่าทางรับรู้ความรู้สึกผู้อื่นอย่างสอดคล้องกับสถานการณ์	๑.๒.๔ การแสดงออกทางอารมณ์ (๑) การพูดสะท้อนความรู้สึกของตนเองและผู้อื่น	- การมีคุณธรรม จริยธรรม - การแสดงมารยาทที่ดี - การแสดงความรู้สึกในทางที่ดี และเหมาะสม - การเรียนรู้ที่จะแสดงออกทางอารมณ์
๕.๔ มีความรับผิดชอบ	๕.๔.๑ ทำงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จเมื่อมีผู้ช่วยเหลือ	๕.๔.๑ ทำงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จเมื่อมีผู้ชี้แนะ	๕.๔.๑ ทำงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จด้วยตนเอง	๑.๒.๓ คุณธรรม จริยธรรม (๑) การปฏิบัติตนตามหลักศาสนาที่นับถือ (๒) การฟังนิทานเกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรม (๓) การร่วมสนทนา และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเชิงจริยธรรม ๑.๒.๕ การมีอัตลักษณ์เฉพาะตนและเชื่อว่าตนเองมีความสามารถ (๑) การปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ตามความสามารถของตนเอง	- การมีคุณธรรม จริยธรรมด้านความรับผิดชอบ

มาตรฐานที่ ๖ มีทักษะชีวิตและปฏิบัติตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์			สาระการเรียนรู้	
	สภาพที่พึงประสงค์ (๓-๔ ปี)	สภาพที่พึงประสงค์ (๔-๕ ปี)	สภาพที่พึงประสงค์ (๕-๖ ปี)	ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรเรียนรู้
๖.๑ ช่วยเหลือตนเองในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน	๖.๑.๑ แต่งตัวโดยมีผู้ช่วยเหลือ	๖.๑.๑ แต่งตัวด้วยตนเอง	๖.๑.๑ แต่งตัวด้วยตนเองได้อย่างคล่องแคล่ว	๑.๓.๑ การปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน (๑) การช่วยเหลือตนเองในกิจวัตรประจำวัน	- การปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน
	๖.๑.๒ รับประทานอาหารด้วยตนเอง	๖.๑.๒ รับประทานอาหารด้วยตนเอง	๖.๑.๒ รับประทานอาหารด้วยตนเองได้อย่างถูกวิธี	๑.๓.๑ การปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน (๑) การช่วยเหลือตนเองในกิจวัตรประจำวัน	- การปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน
	๖.๑.๓ ใช้ห้องน้ำห้องส้วมโดยมีผู้ช่วยเหลือ	๖.๑.๓ ใช้ห้องน้ำห้องส้วมด้วยตนเอง	๖.๑.๓ ใช้และทำความสะอาดหลังใช้ห้องน้ำห้องส้วมด้วยตนเอง	๑.๓.๑ การปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน (๑) การช่วยเหลือตนเองในกิจวัตรประจำวัน	- การปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน

มาตรฐานที่ ๖ มีทักษะชีวิตและปฏิบัติตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (ต่อ)

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์			สาระการเรียนรู้	
	สภาพที่พึงประสงค์ (๓-๔ ปี)	สภาพที่พึงประสงค์ (๔-๕ ปี)	สภาพที่พึงประสงค์ (๕-๖ ปี)	ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรเรียนรู้
๖.๒ มีวินัยในตนเอง	๖.๒.๑ เก็บของเล่นของใช้เข้าที่เมื่อมีผู้ชี้แนะ	๖.๒.๑ เก็บของเล่นของใช้เข้าที่ด้วยตนเอง	๖.๒.๑ เก็บของเล่นของใช้เข้าที่อย่างเรียบร้อยด้วยตนเอง	๑.๓.๒ การดูแลรักษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (๑) การมีส่วนร่วมรับผิดชอบในการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน ๑.๓.๔ การมีปฏิสัมพันธ์ มีส่วนร่วม และบทบาทสมาชิกของสังคม (๑) การร่วมกำหนดข้อตกลงของห้องเรียน (๒) การปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของห้องเรียน (๓) การให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ในห้องเรียน (๔) การดูแลห้องเรียนร่วมกัน	- ความมีวินัย - ความรับผิดชอบ

มาตรฐานที่ ๖ มีทักษะชีวิตและปฏิบัติตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (ต่อ)

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์			สาระการเรียนรู้	
	สภาพที่พึงประสงค์ (๓-๔ ปี)	สภาพที่พึงประสงค์ (๔-๕ ปี)	สภาพที่พึงประสงค์ (๕-๖ ปี)	ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรเรียนรู้
๖.๒ มีวินัยในตนเอง	๖.๒.๒ เข้าแถวตามลำดับก่อนหลังได้เมื่อมีผู้ชี้แนะ	๖.๒.๒ เข้าแถวตามลำดับก่อนหลังได้ด้วยตนเอง	๖.๒.๒ เข้าแถวตามลำดับก่อนหลังได้ด้วยตนเอง	๑.๓.๔ การมีปฏิสัมพันธ์ มีส่วนร่วม และบทบาทสมาชิกของสังคม (๑) การร่วมกำหนดข้อตกลงของห้องเรียน (๒) การปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของห้องเรียน (๓) การให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ในห้องเรียน	- ความมีระเบียบวินัย
๖.๓ ประหยัดและพอเพียง	๖.๓.๑ ใช้สิ่งของเครื่องใช้อย่างประหยัดและพอเพียงเมื่อมีผู้ชี้แนะ	๖.๓.๑ ใช้สิ่งของเครื่องใช้อย่างประหยัดและพอเพียงเมื่อมีผู้ชี้แนะ	๖.๓.๑ ใช้สิ่งของเครื่องใช้อย่างประหยัดและพอเพียงด้วยตนเอง	๑.๓.๑ การปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน (๒) การปฏิบัติตนตามแนวทางหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ๑.๓.๒ การดูแลรักษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (๒) การใช้วัสดุและสิ่งของเครื่องใช้อย่างคุ้มค่า (๓) การทำงานศิลปะที่นำวัสดุหรือสิ่งของเครื่องใช้ที่ใช้อยู่แล้ว มาใช้ซ้ำหรือแปรรูปแล้วนำกลับมาใช้ใหม่	- การประหยัดสิ่งของเครื่องใช้

มาตรฐานที่ ๗ รักธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมและความเป็นไทย

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์			สาระการเรียนรู้	
	สภาพที่พึงประสงค์ (๓-๔ ปี)	สภาพที่พึงประสงค์ (๔-๕ ปี)	สภาพที่พึงประสงค์ (๕-๖ ปี)	ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรเรียนรู้
๗.๑ ดูแลรักษา ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	๗.๑.๑ มีส่วนร่วม ดูแลรักษา ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมเมื่อมีผู้ ชี้แนะ	๗.๑.๑ มีส่วนร่วม ดูแลรักษา ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมเมื่อมีผู้ ชี้แนะ	๗.๑.๑ มีส่วนร่วม ดูแลรักษา ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมด้วย ตนเอง	๑.๓.๒ การดูแลรักษาธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม (๑) การมีส่วนร่วมรับผิดชอบในการดูแล รักษาสิ่งแวดล้อมทั้งภายในและภายนอก ห้องเรียน (๔) การเพาะปลูกและดูแลต้นไม้ (๕) การเลี้ยงสัตว์ (๖) การสนทนาข่าวและเหตุการณ์ที่ เกี่ยวกับธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมใน ชีวิตประจำวัน	- การดูแลรักษาธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม - การเพาะปลูก - การดูแลสัตว์เลี้ยง

มาตรฐานที่ ๗ รักธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมและความเป็นไทย (ต่อ)

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์			สาระการเรียนรู้	
	สภาพที่พึงประสงค์ (๓-๔ ปี)	สภาพที่พึงประสงค์ (๔-๕ ปี)	สภาพที่พึงประสงค์ (๕-๖ ปี)	ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรเรียนรู้
๗.๑ ดูแลรักษา ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	๗.๑.๒ ทิ้งขยะได้ ถูกที่	๗.๑.๒ ทิ้งขยะได้ ถูกที่	๗.๑.๒ ทิ้งขยะได้ ถูกที่	๑.๓.๒ การดูแลรักษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (๑) การมีส่วนร่วมรับผิดชอบในการดูแลรักษา สิ่งแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน ๑.๓.๔ การมีปฏิสัมพันธ์ มีส่วนร่วม และบทบาท สมาชิกของสังคม (๑) การร่วมกันกำหนดข้อตกลงของห้องเรียน (๒) การปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของห้องเรียน (๓) การให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ (๔) การดูแลห้องเรียนร่วมกัน	- การดูแลรักษา สิ่งแวดล้อม

มาตรฐานที่ ๗ รักธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมและความเป็นไทย (ต่อ)

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์			สาระการเรียนรู้	
	สภาพที่พึงประสงค์ (๓-๔ ปี)	สภาพที่พึงประสงค์ (๔-๕ ปี)	สภาพที่พึงประสงค์ (๕-๖ ปี)	ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรเรียนรู้
๗.๒ มีมารยาทตามวัฒนธรรมไทยและรักความเป็นไทย	๗.๒.๑ ปฏิบัติตนตามมารยาทไทยได้เมื่อมีผู้ชี้แนะ	๗.๒.๑ ปฏิบัติตนตามมารยาทไทยได้ด้วยตนเอง	๗.๒.๑ ปฏิบัติตนตามมารยาทไทยได้ตามกาลเทศะ	๑.๓.๓ การปฏิบัติตนตามวัฒนธรรมท้องถิ่นและความเป็นไทย (๑) การเล่นบทบาทสมมติ การปฏิบัติตนในความเป็นคนไทย (๒) การปฏิบัติตนตามวัฒนธรรมท้องถิ่นที่อาศัยและประเพณีไทย ๑.๓.๔ การมีปฏิสัมพันธ์ มีส่วนร่วม และบทบาทสมาชิกของสังคม (๕) การร่วมกิจกรรมวันสำคัญ	- วัฒนธรรมท้องถิ่นและความเป็นไทย - การปฏิบัติตนตามวัฒนธรรมไทย
	๗.๒.๒ กล่าวคำขอบคุณและขอโทษเมื่อมีผู้ชี้แนะ	๗.๒.๒ กล่าวคำขอบคุณและขอโทษด้วยตนเอง	๗.๒.๒ กล่าวคำขอบคุณและขอโทษด้วยตนเอง	๑.๓.๓ การปฏิบัติตนตามวัฒนธรรมท้องถิ่นและความเป็นไทย (๑) การเล่นบทบาทสมมติ การปฏิบัติตนในความเป็นคนไทย (๒) การปฏิบัติตนตามวัฒนธรรมท้องถิ่นที่อาศัยและประเพณีไทย ๑.๓.๖ การแก้ปัญหาคความขัดแย้ง (๒) การมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาคความขัดแย้ง	- การแสดงมารยาทที่ดี - การมีคุณธรรมจริยธรรม - วิธีปฏิบัติตนต่อผู้อื่นอย่างเหมาะสม

มาตรฐานที่ ๗ รักธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมและความเป็นไทย (ต่อ)

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์			สาระการเรียนรู้	
	สภาพที่พึงประสงค์ (๓-๔ ปี)	สภาพที่พึงประสงค์ (๔-๕ ปี)	สภาพที่พึงประสงค์ (๕-๖ ปี)	ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรเรียนรู้
๗.๒ มีมารยาทตามวัฒนธรรมไทยและรักความเป็นไทย	๗.๒.๓ หยุกยืนเมื่อได้ยินเพลงชาติไทยและเพลงสรรเสริญพระบารมี	๗.๒.๓ ยืนตรงเมื่อได้ยินเพลงชาติไทยและเพลงสรรเสริญพระบารมี	๗.๒.๓ ยืนตรงและร่วมร้องเพลงเมื่อได้ยินเพลงชาติไทยและเพลงสรรเสริญพระบารมี	๑.๓.๓ การปฏิบัติตนตามวัฒนธรรมท้องถิ่นและความเป็นไทย (๑) การเล่นบทบาทสมมติ การปฏิบัติตนในความเป็นคนไทย (๒) การปฏิบัติตนตามวัฒนธรรมท้องถิ่นที่อาศัยและประเพณีไทย ๑.๓.๔ การมีปฏิสัมพันธ์ มีส่วนร่วม และบทบาทสมาชิกของสังคม (๕) การร่วมกิจกรรมวันสำคัญ	- การปฏิบัติตนในความเป็นไทย - สัญลักษณ์สำคัญของชาติไทย

มาตรฐานที่ ๘ อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขและปฏิบัติเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมในระบบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์			สาระการเรียนรู้	
	สภาพที่พึงประสงค์ (๓-๔ ปี)	สภาพที่พึงประสงค์ (๔-๕ ปี)	สภาพที่พึงประสงค์ (๕-๖ ปี)	ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรเรียนรู้
๘.๑ ยอมรับความเหมือนและความแตกต่างระหว่างบุคคล	๘.๑.๑ เล่นและทำกิจกรรมร่วมกับเด็กที่แตกต่างไปจากตน	๘.๑.๑ เล่นและทำกิจกรรมร่วมกับเด็กที่แตกต่างไปจากตน	๘.๑.๑ เล่นและทำกิจกรรมร่วมกับเด็กที่แตกต่างไปจากตน	๑.๓.๕ การเล่นและทำงานแบบร่วมมือร่วมใจ (๒) การเล่นและทำงานร่วมกับผู้อื่น (๓) การทำศิลปะแบบร่วมมือ ๑.๓.๗ การยอมรับในความเหมือนและความแตกต่างระหว่างบุคคล (๑) การเล่นหรือทำกิจกรรมร่วมกับกลุ่มเพื่อน	- การยอมรับในความเหมือนและความแตกต่างระหว่างบุคคล - การรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น - การเล่นและทำสิ่งต่างๆ กับผู้อื่น - การปฏิบัติตนเป็นผู้นำ ผู้ตาม

มาตรฐานที่ ๘ อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขและปฏิบัติเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมในระบบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข (ต่อ)

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์			สาระการเรียนรู้	
	สภาพที่พึงประสงค์ (๓-๔ ปี)	สภาพที่พึงประสงค์ (๔-๕ ปี)	สภาพที่พึงประสงค์ (๕-๖ ปี)	ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรเรียนรู้
๘.๒ มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น	๘.๒.๑ เล่นร่วมกับเพื่อน	๘.๒.๑ เล่นหรือทำงานร่วมกับเพื่อนเป็นกลุ่ม	๘.๒.๑ เล่นหรือทำงานร่วมมือกับเพื่อนอย่างมีเป้าหมาย	๑.๓.๕ การเล่นและทำงานแบบร่วมมือร่วมใจ (๒) การเล่นและทำงานร่วมกับผู้อื่น (๓) การทำศิลปะแบบร่วมมือ ๑.๓.๖. การแก้ปัญหาความขัดแย้ง (๑) การมีส่วนร่วมในการเลือกวิธีการแก้ปัญหา (๒) การมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาคความขัดแย้ง ๑.๓.๗ การยอมรับในความเหมือนและความแตกต่างระหว่างบุคคล (๑) การเล่นหรือทำกิจกรรมร่วมกับกลุ่มเพื่อน	-การเล่นและทำสิ่งต่างๆ ร่วมกับผู้อื่น -เคารพสิทธิของตนเองและผู้อื่น -การกำกับตนเอง

มาตรฐานที่ ๘ อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขและปฏิบัติเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมในระบบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข (ต่อ)

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์			สาระการเรียนรู้	
	สภาพที่พึงประสงค์ (๓-๔ ปี)	สภาพที่พึงประสงค์ (๔-๕ ปี)	สภาพที่พึงประสงค์ (๕-๖ ปี)	ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรเรียนรู้
๘.๒ มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น	๘.๒.๒ ยิ้มหรือทักทายผู้ใหญ่และบุคคลที่คุ้นเคยได้เมื่อมีผู้ชี้แนะ	๘.๒.๒ ยิ้มทักทายหรือพูดคุยกับผู้ใหญ่และบุคคลที่คุ้นเคยได้ด้วยตนเอง	๘.๒.๒ ยิ้มทักทายหรือพูดคุยกับผู้ใหญ่และบุคคลที่คุ้นเคยได้เหมาะสมกับสถานการณ์	๑.๓.๓ การปฏิบัติตนตามวัฒนธรรมท้องถิ่นและความเป็นไทย (๑) การเล่นบทบาทสมมติ การปฏิบัติตนในความเป็นคนไทย (๒) การปฏิบัติตนตามวัฒนธรรมท้องถิ่นที่อาศัยและประเพณีไทย ๑.๓.๔ การมีปฏิสัมพันธ์ มีส่วนร่วม และบทบาทสมาชิกของสังคม (๑) การร่วมกำหนดข้อตกลงของห้องเรียน (๒) การปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของห้องเรียน	- การแสดงมารยาทที่ดี - การมีปฏิสัมพันธ์ในชีวิตประจำวัน

มาตรฐานที่ ๘ อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขและปฏิบัติเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมในระบบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข (ต่อ)

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์			สาระการเรียนรู้	
	สภาพที่พึงประสงค์ (๓-๔ ปี)	สภาพที่พึงประสงค์ (๔-๕ ปี)	สภาพที่พึงประสงค์ (๕-๖ ปี)	ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรเรียนรู้
๘.๓ ปฏิบัติตนเบื้องต้นในการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม	๘.๓.๑ ปฏิบัติตามข้อตกลงเมื่อมีผู้ชี้แนะ	๘.๓.๑ มีส่วนร่วมสร้างข้อตกลงและปฏิบัติตามข้อตกลงเมื่อมีผู้ชี้แนะ	๘.๓.๑ มีส่วนร่วมสร้างข้อตกลงและปฏิบัติตามข้อตกลงด้วยตนเอง	๑.๓.๔ การมีปฏิสัมพันธ์ มีส่วนร่วม และบทบาทสมาชิกของสังคม (๑) การร่วมกำหนดข้อตกลงของห้องเรียน (๒) การปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของห้องเรียน	- การปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม
	๘.๓.๒ ปฏิบัติตนเป็นผู้นำและผู้ตามเมื่อมีผู้ชี้แนะ	๘.๓.๒ ปฏิบัติตนเป็นผู้นำและผู้ตามได้ด้วยตนเอง	๘.๓.๒ ปฏิบัติตนเป็นผู้นำและผู้ตามได้เหมาะสมกับสถานการณ์	๑.๓.๔ การมีปฏิสัมพันธ์ มีส่วนร่วม และบทบาทสมาชิกของสังคม (๒) การปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของห้องเรียน (๓) การให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ๑.๓.๕ การเล่นและทำงานแบบร่วมมือร่วมใจ (๑) การร่วมสนทนาและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น (๒) การเล่นและการทำงานร่วมกับผู้อื่น	- การปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม

มาตรฐานที่ ๘ อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขและปฏิบัติเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมในระบบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข (ต่อ)

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์			สาระการเรียนรู้	
	สภาพที่พึงประสงค์ (๓-๔ ปี)	สภาพที่พึงประสงค์ (๔-๕ ปี)	สภาพที่พึงประสงค์ (๕-๖ ปี)	ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรเรียนรู้
๘.๓ ปฏิบัติตนเบื้องต้นในการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม	๘.๓.๓ ยอมรับการประนีประนอมแก้ไขปัญหาเมื่อมีผู้ชี้แนะ	๘.๓.๓ ประนีประนอมแก้ไขปัญหาโดยปราศจากการใช้ความรุนแรงเมื่อมีผู้ชี้แนะ	๘.๓.๓ ประนีประนอมแก้ไขปัญหาโดยปราศจากการใช้ความรุนแรงด้วยตนเอง	๑.๓.๖. การแก้ปัญหาความขัดแย้ง (๑) การมีส่วนร่วมในการเลือกวิธีการแก้ปัญหา (๒) การมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาความขัดแย้ง ๑.๓.๗ การยอมรับในความเหมือนและความแตกต่างระหว่างบุคคล (๑) การเล่นหรือทำกิจกรรมร่วมกับกลุ่มเพื่อน	- การปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม

มาตรฐานที่ ๙ ใช้ภาษาสื่อสารได้เหมาะสมกับวัย

ตัวบ่งชี้	สภาพที่ฟังประสงค์			สาระการเรียนรู้	
	สภาพที่ฟังประสงค์ (๓-๔ ปี)	สภาพที่ฟังประสงค์ (๔-๕ ปี)	สภาพที่ฟังประสงค์ (๕-๖ ปี)	ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรเรียนรู้
๙.๑ สนทนา โต้ตอบและเล่า เรื่องให้ผู้อื่น เข้าใจ	๙.๑.๑ ฟังผู้อื่นพูด จนจบและพูด โต้ตอบสอดคล้อง กับเรื่องที่ฟัง	๙.๑.๑ ฟังผู้อื่นพูด จนจบและสนทนา โต้ตอบสอดคล้อง กับเรื่องที่ฟัง	๙.๑.๑ ฟังผู้อื่นพูด จนจบและสนทนา โต้ตอบอย่าง ต่อเนื่องเชื่อมโยง กับเรื่องที่ฟัง	๑.๔.๑ การใช้ภาษา (๑) การฟังเสียงต่างๆ ในสิ่งแวดล้อม (๒) การฟังและปฏิบัติตามคำแนะนำ (๔) การพูดแสดงความคิดความรู้สึกและความ ต้องการ (๘) การรจกังหะที่เหมะสมในการพูด	- การรู้จักรับฟังความคิดเห็นของ ผู้อื่น - การใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมาย ในชีวิตประจำวัน - มารยาทในการฟัง พูด
	๙.๑.๒ เล่าเรื่อง ด้วยประโยคสั้นๆ	๙.๑.๒ เล่าเรื่อง เป็นประโยคอย่าง ต่อเนื่อง	๙.๑.๒ เล่าเป็น เรื่องราวต่อเนื่องได้	๑.๔.๑ การใช้ภาษา (๕) การพูดกับผู้อื่นเกี่ยวกับประสบการณ์ของ ตนเองหรือพูดเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับตนเอง (๖) การพูดอธิบายเกี่ยวกับสิ่งของ เหตุการณ์ และความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ (๗) การพูดอย่างสร้างสรรค์ในการเล่นและการ กระทำต่างๆ (๙) การพูดเรียงลำดับคำเพื่อใช้ในการสื่อสาร	- การรู้จักแสดงความคิดเห็นของ ตนเอง - การใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมาย ในชีวิตประจำวัน - มารยาทในการพูด

มาตรฐานที่ ๙ ใช้ภาษาสื่อสารได้เหมาะสมกับวัย (ต่อ)

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์			สาระการเรียนรู้	
	สภาพที่พึงประสงค์ (๓-๔ ปี)	สภาพที่พึงประสงค์ (๔-๕ ปี)	สภาพที่พึงประสงค์ (๕-๖ ปี)	ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควร เรียนรู้
๙.๒ อ่านเขียน ภาพและ สัญลักษณ์ได้	๙.๒.๑ อ่านภาพ และพูดข้อความ ด้วยภาษาของตน	๙.๒.๑ อ่านภาพ สัญลักษณ์ คำ พร้อมทั้งชี้หรือ กวาดตามอง ข้อความตาม บรรทัด	๙.๒.๑ อ่านภาพ สัญลักษณ์ คำ พร้อมทั้งชี้หรือ กวาดตามอง จุดเริ่มต้นและจุด จบของข้อความ	๑.๔.๑ การใช้ภาษา (๑๐) การอ่านหนังสือภาพ นิทานหลากหลายประเภท/รูปแบบ (๑๑) การอ่านอย่างอิสระตามลำพัง การอ่านร่วมกัน การอ่าน โดยมีผู้ชี้แนะ (๑๒) การเห็นแบบอย่างของการอ่านที่ถูกต้อง (๑๓) การสังเกตทิศทางการอ่านตัวอักษร คำ และข้อความ (๑๔) การอ่านและชี้ข้อความ โดยกวาดสายตา ตามบรรทัด จาก ซ้ายไปขวา จากบนลงล่าง (๑๕) การสังเกตตัวอักษรในชื่อของตนหรือคำคุ้นเคย (๑๖) การสังเกตตัวอักษรที่ประกอบเป็นคำผ่านการอ่านหรือ เขียนของผู้ใหญ่ (๑๗) การคาดเดาคำ วลี หรือประโยคที่มีโครงสร้างซ้ำๆ กัน จาก นิทาน เพลง คำคล้องจอง (๑๘) การเล่นเกมทางภาษา	- การอ่านภาพ และสัญลักษณ์

มาตรฐานที่ ๙ ใช้ภาษาสื่อสารได้เหมาะสมกับวัย (ต่อ)

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์			สาระการเรียนรู้	
	สภาพที่พึงประสงค์ (๓-๔ ปี)	สภาพที่พึงประสงค์ (๔-๕ ปี)	สภาพที่พึงประสงค์ (๕-๖ ปี)	ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรเรียนรู้
๙.๒ อ่านเขียน ภาพและ สัญลักษณ์ได้	๙.๒.๒ เขียนขีด เขียนอย่างมีทิศทาง	๙.๒.๒ เขียนคล้าย ตัวอักษร	๙.๒.๒ เขียนชื่อ ของตนเองตาม แบบ เขียน ข้อความด้วยวิธีที่ คิดขึ้นเอง	๑.๔.๑ การใช้ภาษา (๑๖) การสังเกตตัวอักษรที่ประกอบเป็น คำผ่านการอ่านหรือเขียนของผู้ใหญ่ (๑๗) การเห็นแบบอย่างของการเขียนที่ ถูกต้อง (๒๐) การเขียนร่วมกันตามโอกาสและ การเขียนอิสระ (๒๑) การเขียนคำที่มีความหมายกับตัว เด็ก/คำคุ้นเคย (๒๒) การคิดสะกดคำและเขียนเพื่อสื่อ ความหมายด้วยตนเองอย่างอิสระ	- การขีดเขียนอย่างอิสระ เขียนตาม แบบ

มาตรฐานที่ ๑๐ มีความสามารถในการคิดที่เป็นพื้นฐานในการเรียนรู้

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์			สาระการเรียนรู้	
	สภาพที่พึงประสงค์ (๓-๔ ปี)	สภาพที่พึงประสงค์ (๔-๕ ปี)	สภาพที่พึงประสงค์ (๕-๖ ปี)	ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรเรียนรู้
๑๐.๑ มีความสามารถในการคิดรวบยอด	๑๐.๑.๑ บอกลักษณะของสิ่งต่าง ๆ จากการสังเกต โดยใช้ประสาทสัมผัส	๑๐.๑.๑ บอกลักษณะและส่วนประกอบของสิ่งต่าง ๆ จากการสังเกตโดยใช้ประสาทสัมผัส	๑๐.๑.๑ บอกลักษณะส่วนประกอบ การเปลี่ยนแปลงหรือความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ จากการสังเกตโดยใช้ประสาทสัมผัส	๑.๔.๒ การคิดรวบยอด การคิดเชิงเหตุผล การตัดสินใจและแก้ปัญหา (๑) การสังเกตลักษณะ ส่วนประกอบ การเปลี่ยนแปลงและความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ โดยใช้ประสาทสัมผัสอย่างเหมาะสม (๒) การสังเกตสิ่งต่าง ๆ และสถานที่จากมุมมองที่ต่างกัน (๓) การบอกและแสดงตำแหน่ง ทิศทาง และระยะทางของสิ่งต่าง ๆ ด้วยการกระทำ ภาพวาด ภาพถ่าย และรูปภาพ (๔) การเล่นกับสื่อต่าง ๆ ที่เป็นทรงกลม ทรงสี่เหลี่ยมมุมฉาก ทรงกระบอก ทรงกรวย (๖) การต่อของชิ้นเล็กเติมในชิ้นใหญ่ให้สมบูรณ์ และการแยกชิ้นส่วน (๗) การทำซ้ำ การต่อเติม และการสร้างแบบรูป	- การใช้ประสาทสัมผัสในการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ

มาตรฐานที่ ๑๐ มีความสามารถในการคิดที่เป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ (ต่อ)

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์			สาระการเรียนรู้	
	สภาพที่พึงประสงค์ (๓-๔ ปี)	สภาพที่พึงประสงค์ (๔-๕ ปี)	สภาพที่พึงประสงค์ (๕-๖ ปี)	ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรเรียนรู้
๑๐.๑ มีความสามารถในการคิดรวบยอด	๑๐.๑.๒ จับคู่หรือเปรียบเทียบสิ่งต่างๆโดยใช้ลักษณะหน้าที่การใช้งานเพียงลักษณะเดียว	๑๐.๑.๒ จับคู่และเปรียบเทียบความแตกต่างหรือความเหมือนของสิ่งต่างๆโดยใช้ลักษณะที่สังเกตพบเพียงลักษณะเดียว	๑๐.๑.๒ จับคู่และเปรียบเทียบความแตกต่างและความเหมือนของสิ่งต่างๆโดยใช้ลักษณะที่สังเกตพบ ๒ ลักษณะขึ้นไป	๑.๔.๒ การคิดรวบยอด การคิดเชิงเหตุผล การตัดสินใจและแก้ปัญหา (๔) การเล่นกับสื่อต่างๆที่เป็นทรงกลม ทรงสี่เหลี่ยมมุมฉาก ทรงกระบอก ทรงกรวย (๑๒) การชั่ง ตวง วัดสิ่งต่างๆ โดยใช้เครื่องมือและหน่วยที่ไม่ใช่หน่วยมาตรฐาน (๑๓) การจับคู่ การเปรียบเทียบและการเรียงลำดับสิ่งต่างๆ ตามลักษณะความยาว/ความสูง น้ำหนัก ปริมาตร	- จับคู่ และเปรียบเทียบสิ่งต่างๆ

มาตรฐานที่ ๑๐ มีความสามารถในการคิดที่เป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ (ต่อ)

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์			สาระการเรียนรู้	
	สภาพที่พึงประสงค์ (๓-๔ ปี)	สภาพที่พึงประสงค์ (๔-๕ ปี)	สภาพที่พึงประสงค์ (๕-๖ ปี)	ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรเรียนรู้
๑๐.๑ มีความสามารถในการคิดรวบยอด	๑๐.๑.๓ คัดแยกสิ่งต่างๆตามลักษณะหรือหน้าที่การใช้งาน	๑๐.๑.๓ จำแนกและจัดกลุ่มสิ่งต่างๆโดยใช้อย่างน้อย ๑ ลักษณะเป็นเกณฑ์	๑๐.๑.๓ จำแนกและจัดกลุ่มสิ่งต่างๆโดยใช้ตั้งแต่ ๒ ลักษณะขึ้นไปเป็นเกณฑ์	๑.๔.๒ การคิดรวบยอด การคิดเชิงเหตุผล การตัดสินใจและแก้ปัญหา (๔) การเล่นกับสื่อต่างๆที่เป็นทรงกลม ทรงสี่เหลี่ยมมุมฉาก ทรงกระบอก ทรงกรวย (๕) การคัดแยก การจัดกลุ่ม และการจำแนกสิ่งต่างๆ ตามลักษณะและรูปร่างรูปทรง (๑๐) การรวมและการแยกสิ่งต่างๆ (๑๕) การใช้ภาษาทางคณิตศาสตร์กับเหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน (๑๘) การมีส่วนร่วมในการลงความเห็นจากข้อมูลอย่างมีเหตุผล	- การจำแนก และจัดกลุ่มสิ่งต่างๆ

มาตรฐานที่ ๑๐ มีความสามารถในการคิดที่เป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ (ต่อ)

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์			สาระการเรียนรู้	
	สภาพที่พึงประสงค์ (๓-๔ ปี)	สภาพที่พึงประสงค์ (๔-๕ ปี)	สภาพที่พึงประสงค์ (๕-๖ ปี)	ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรเรียนรู้
๑๐.๑ มี ความสามารถใน การคิดรวบยอด	๑๐.๑.๔ เรียงลำดับสิ่งของ หรือเหตุการณ์ อย่างน้อย ๓ ลำดับ	๑๐.๑.๔ เรียงลำดับสิ่งของ หรือเหตุการณ์ อย่างน้อย ๔ ลำดับ	๑๐.๑.๔ เรียงลำดับสิ่งของ และเหตุการณ์ อย่างน้อย ๕ ลำดับ	๑.๔.๒ การคิดรวบยอด การคิดเชิง เหตุผล การตัดสินใจและแก้ปัญหา (๘) การนับและแสดงจำนวนของสิ่ง ต่างๆ ในชีวิตประจำวัน (๙) การเปรียบเทียบและเรียงลำดับ จำนวนของสิ่งต่างๆ (๑๑) การบอกและแสดงอันดับที่ของสิ่ง ต่างๆ (๑๓) การจับคู่ การเปรียบเทียบและการ เรียงลำดับสิ่งต่างๆ ตามลักษณะความ ยาว/ความสูง น้ำหนัก ปริมาตร (๑๔) การบอกและเรียงลำดับกิจกรรม หรือเหตุการณ์ตามช่วงเวลา	- การเรียงลำดับสิ่งของ และเหตุการณ์ ต่างๆ

มาตรฐานที่ ๑๐ มีความสามารถในการคิดที่เป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ (ต่อ)

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์			สาระการเรียนรู้	
	สภาพที่พึงประสงค์ (๓-๔ ปี)	สภาพที่พึงประสงค์ (๔-๕ ปี)	สภาพที่พึงประสงค์ (๕-๖ ปี)	ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควร เรียนรู้
๑๐.๒ มี ความสามารถใน การคิดเชิงเหตุผล	๑๐.๒.๑ ระบุผลที่ เกิดขึ้นใน เหตุการณ์หรือการ กระทำเมื่อมีผู้ ชี้แนะ	๑๐.๒.๑ ระบุ สาเหตุ หรือผลที่ เกิดขึ้นใน เหตุการณ์หรือการ กระทำเมื่อมีผู้ ชี้แนะ	๑๐.๒.๑ อธิบาย เชื่อมโยงสาเหตุ และผลที่เกิดขึ้นใน เหตุการณ์หรือการ กระทำด้วยตนเอง	๑.๔.๒ การคิดรวบยอด การคิดเชิงเหตุผล การตัดสินใจและ แก้ปัญหา (๑๖) การอธิบายเชื่อมโยงสาเหตุและผลที่เกิดขึ้นในเหตุการณ์ หรือการกระทำ (๑๘) การมีส่วนร่วมในการลงความเห็นจากข้อมูลอย่างมีเหตุผล ๑.๔.๔ เจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้และแสวงหาความรู้ (๔) การมีส่วนร่วมในการรวบรวมข้อมูลและนำเสนอข้อมูลจาก การสืบเสาะหาความรู้ในรูปแบบต่างๆ และแผนภูมิอย่างง่าย	
๑๐.๒ มี ความสามารถใน การคิดรวบยอด	๑๐.๒.๒ คาดเดา หรือคาดคะเนสิ่งที่ อาจจะเกิดขึ้น	๑๐.๒.๒ คาดเดา หรือคาดคะเนสิ่งที่ อาจจะเกิดขึ้นหรือ มีส่วนร่วมในการ ลงความเห็นจาก ข้อมูล	๑๐.๒.๒ คาดคะเน สิ่งที่อาจจะเกิดขึ้น หรือมีส่วนร่วมใน การลงความเห็น จากข้อมูลอย่างมี เหตุผล	๑.๔.๒ การคิดรวบยอด การคิดเชิงเหตุผล การตัดสินใจและ แก้ปัญหา (๑๗) การคาดเดาหรือคาดคะเนสิ่งที่อาจจะเกิดขึ้นอย่างมี เหตุผล (๑๘) การมีส่วนร่วมในการลงความเห็น จากข้อมูลอย่างมี เหตุผล	

มาตรฐานที่ ๑๐ มีความสามารถในการคิดที่เป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ (ต่อ)

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์			สาระการเรียนรู้	
	สภาพที่พึงประสงค์ (๓-๔ ปี)	สภาพที่พึงประสงค์ (๔-๕ ปี)	สภาพที่พึงประสงค์ (๕-๖ ปี)	ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรเรียนรู้
๑๐.๓ มีความสามารถในการคิดแก้ปัญหาและตัดสินใจ	๑๐.๓.๑ ตัดสินใจในเรื่องง่ายๆ	๑๐.๓.๑ ตัดสินใจในเรื่องง่ายๆและเริ่มเรียนรู้ผลที่เกิดขึ้น	๑๐.๓.๑ ตัดสินใจในเรื่องง่ายๆและยอมรับผลที่เกิดขึ้น	๑.๔.๒ การคิดรวบยอด การคิดเชิงเหตุผล การตัดสินใจ และแก้ปัญหา (๑๘) การตัดสินใจและมีส่วนร่วมในกระบวนการแก้ปัญหา	
	๑๐.๓.๒ แก้ปัญหาโดยลองผิดลองถูก	๑๐.๓.๒ ระบุปัญหาและแก้ปัญหาโดยลองผิดลองถูก	๑๐.๓.๒ ระบุปัญหาสร้างทางเลือกและเลือกวิธีแก้ปัญหา	๑.๔.๒ การคิดรวบยอด การคิดเชิงเหตุผล การตัดสินใจ และแก้ปัญหา (๑๖) การอธิบายเชื่อมโยงสาเหตุและผลที่เกิดขึ้นในเหตุการณ์หรือการกระทำ (๑๘) การมีส่วนร่วมในการลงความเห็น จากข้อมูลอย่างมีเหตุผล (๑๙) การตัดสินใจและมีส่วนร่วมในกระบวนการแก้ปัญหา	

มาตรฐานที่ ๑๑ มีจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์			สาระการเรียนรู้	
	สภาพที่พึงประสงค์ (๓-๔ ปี)	สภาพที่พึงประสงค์ (๔-๕ ปี)	สภาพที่พึงประสงค์ (๕-๖ ปี)	ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรเรียนรู้
๑๑.๑ ทำงานศิลปะตามจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์	๑๑.๑.๑ สร้างผลงานศิลปะเพื่อสื่อสารความคิดความรู้สึกของตนเอง	๑๑.๑.๑ สร้างผลงานศิลปะเพื่อสื่อสารความคิดความรู้สึกของตนเองโดยมีการดัดแปลงและแปลกใหม่จากเดิมหรือมีรายละเอียดเพิ่มขึ้น	๑๑.๑.๑ สร้างผลงานศิลปะเพื่อสื่อสารความคิดความรู้สึกของตนเองโดยมีการดัดแปลงและแปลกใหม่จากเดิมและมีรายละเอียดเพิ่มขึ้น	๑.๔.๓ จินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ (๑) การรับรู้และแสดงความคิดความรู้สึกผ่านสื่อวัสดุของเล่นและชิ้นงาน (๒) การแสดงความคิดสร้างสรรค์ผ่านภาษาท่าทางการเคลื่อนไหว และศิลปะ(๓) การสร้างสรรค์ชิ้นงานโดยใช้รูปร่าง รูปทรงจากวัสดุที่หลากหลาย	การทำงานศิลปะตามจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ - การวาดภาพพระบายสี - การเล่นกับสีน้ำ - การพิมพ์ภาพ - การปั้น - การพับ ฉีก ตัด ปะ - การประดิษฐ์วัสดุ
๑๑.๒ แสดงท่าทาง/เคลื่อนไหวตามจินตนาการอย่างสร้างสรรค์	๑๑.๒.๑ เคลื่อนไหวท่าทางเพื่อสื่อสารความคิดความรู้สึกของตนเอง	๑๑.๒.๑ เคลื่อนไหวท่าทางเพื่อสื่อสารความคิดความรู้สึกของตนเองอย่างหลากหลายหรือแปลกใหม่	๑๑.๒.๑ เคลื่อนไหวท่าทางเพื่อสื่อสารความคิดความรู้สึกของตนเองอย่างหลากหลายและแปลกใหม่	๑.๔.๓ จินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ (๒) การแสดงความคิดสร้างสรรค์ผ่านภาษา ท่าทางการเคลื่อนไหว และศิลปะ	การแสดงท่าทาง การเคลื่อนไหวตามจินตนาการอย่างสร้างสรรค์

มาตรฐานที่ ๑๒ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ และมีความสามารถในการแสวงหาความรู้ได้เหมาะสมกับวัย

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์			สาระการเรียนรู้	
	สภาพที่พึงประสงค์ (๓-๔ ปี)	สภาพที่พึงประสงค์ (๔-๕ ปี)	สภาพที่พึงประสงค์ (๕-๖ ปี)	ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควร เรียนรู้
๑๒.๑ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้	๑๒.๑.๑ สนใจฟังหรืออ่านหนังสือด้วยตนเอง	๑๒.๑.๑ สนใจซักถามเกี่ยวกับสัญลักษณ์หรือตัวหนังสือที่พบเห็น	๑๒.๑.๑ สนใจหยิบหนังสือมาอ่านและเขียนข้อความคิดด้วยตนเองเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง	๑.๔.๑ การใช้ภาษา (๑๐) การอ่านหนังสือภาพ นิทานหลากหลายประเภท/รูปแบบ (๑๑) การอ่านอย่างอิสระตามลำพัง การอ่านร่วมกัน การอ่านโดยมีผู้ชี้แนะ (๑๒) การเห็นแบบอย่างของการอ่านที่ถูกต้อง (๑๓) การสังเกตทิศทางการอ่านตัวอักษร คำ และข้อความ (๑๔) การอ่านและชี้ข้อความ โดยกวาดสายตา ตามบรรทัด จากซ้ายไปขวา จากบนลงล่าง (๑๕) การสังเกตตัวอักษรในชื่อของตนหรือคำคุ้นเคย (๑๖) การสังเกตตัวอักษรที่ประกอบเป็นคำผ่านการอ่านหรือเขียนของผู้ใหญ่ (๒๐) การเขียนร่วมกันตามโอกาสและการเขียนอิสระ (๒๑) การเขียนคำที่มีความหมายกับตัวเอง/คำคุ้นเคย (๒๒) การคิดสะกดคำและเขียนเพื่อสื่อความหมายด้วยตนเองอย่างอิสระ	

มาตรฐานที่ ๑๒ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ และมีความสามารถในการแสวงหาความรู้ได้เหมาะสมกับวัย (ต่อ)

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์			สาระการเรียนรู้	
	สภาพที่พึงประสงค์ (๓-๔ ปี)	สภาพที่พึงประสงค์ (๔-๕ ปี)	สภาพที่พึงประสงค์ (๕-๖ ปี)	ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรเรียนรู้
๑๒.๑ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้	๑๒.๑.๒ กระตือรือร้นใน การเข้าร่วม กิจกรรม	๑๒.๑.๒ กระตือรือร้นใน การเข้าร่วม กิจกรรม	๑๒.๑.๒ กระตือรือร้นใน การร่วมกิจกรรม ตั้งแต่ต้นจนจบ	๑.๔.๔ เจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้และการ แสวงหาความรู้ (๑) การสำรวจสิ่งต่างๆและแหล่งเรียนรู้ รอบตัว (๒) การตั้งคำถามในเรื่องที่สนใจ (๓) การสืบเสาะหาความรู้เพื่อค้นหา คำตอบของข้อสงสัยต่างๆ (๔) การมีส่วนร่วมในการรวบรวมข้อมูล และนำเสนอข้อมูลจากการสืบเสาะหา ความรู้ในรูปแบบต่างๆ และแผนภูมิ อย่างง่าย	- การเรียนรู้โดยใช้กระบวนการสืบ เสาะหาความรู้

มาตรฐานที่ ๑๒ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ และมีความสามารถในการแสวงหาความรู้ได้เหมาะสมกับวัย (ต่อ)

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์			สาระการเรียนรู้	
	สภาพที่พึงประสงค์ (๓-๔ ปี)	สภาพที่พึงประสงค์ (๔-๕ ปี)	สภาพที่พึงประสงค์ (๕-๖ ปี)	ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรเรียนรู้
๑๒.๒ มี ความสามารถใน การแสวงหา ความรู้	๑๒.๒.๑ ค้นหา คำตอบของข้อ สงสัยต่างๆตาม วิธีการที่มีผู้ชี้แนะ	๑๒.๒.๑ ค้นหา คำตอบของข้อ สงสัยต่างๆตามวิธี ของตนเอง	๑๒.๒.๑ ค้นหา คำตอบของข้อ สงสัยต่างๆโดยใช้ วิธีการที่ หลากหลายด้วย ตนเอง	๑.๔.๔ เจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้และการแสวงหาความรู้ (๑) การสำรวจสิ่งต่างๆและแหล่งเรียนรู้รอบตัว (๒) การตั้งคำถามในเรื่องที่สนใจ (๓) การสืบเสาะหาความรู้เพื่อค้นหาคำตอบของข้อสงสัย ต่างๆ (๔) การมีส่วนร่วมในการรวบรวมข้อมูลและนำเสนอ ข้อมูลจากการสืบเสาะหาความรู้ในรูปแบบต่างๆและ แผนภูมิอย่างง่าย	- การเรียนรู้โดยใช้ กระบวนการสืบเสาะหา ความรู้
	๑๒.๒.๒ ใช้ ประโยคคำถามว่า ใคร อะไร ในการ ค้นหาคำตอบ	๑๒.๒.๒ ใช้ ประโยคคำถามว่า ที่ไหน ทำไม ใน การค้นหาคำตอบ	๑๒.๒.๒ ใช้ ประโยคคำถามว่า เมื่อไร อย่างไร ใน การค้นหาคำตอบ	๑.๔.๔ เจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้และการแสวงหาความรู้ (๑) การสำรวจสิ่งต่างๆและแหล่งเรียนรู้รอบตัว (๒) การตั้งคำถามในเรื่องที่สนใจ (๓) การสืบเสาะหาความรู้เพื่อค้นหาคำตอบของข้อสงสัย ต่างๆ	- การเรียนรู้โดยใช้ กระบวนการสืบเสาะหา ความรู้

๗

การจัดประสบการณ์

การจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัยอายุ ๔ – ๖ ปี จะไม่จัดเป็นรายวิชาแต่จัดในรูปแบบของกิจกรรมบูรณาการผ่านการเล่น เพื่อให้เด็กเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง เกิดความรู้ ทักษะ คุณธรรม จริยธรรม รวมทั้งเกิดการพัฒนาทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา โดยมีหลักการและแนวทางการจัดประสบการณ์ ดังนี้

๑. หลักการจัดประสบการณ์

๑.๑ จัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาเด็กผ่านการเล่น การช่วยเหลือตนเอง และมีวินัยในตนเอง โดยการเรียนรู้หลากหลายลักษณะ โดยองค์รวมอย่างต่อเนื่อง

๑.๒ จัดประสบการณ์ที่เน้นเด็กเป็นสำคัญ สนองความต้องการ ความสนใจ ความแตกต่างระหว่างบุคคลตามบริบทของชุมชน

๑.๓ ปลูกฝังการดำรงชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วัฒนธรรม ความเป็นไทย

๑.๔ จัดการประเมินพัฒนาการให้เป็นกระบวนการอย่างต่อเนื่อง และเป็นส่วนหนึ่งของการจัดประสบการณ์ พร้อมทั้งนำผลการประเมินพัฒนาเด็กอย่างต่อเนื่อง

๑.๕ ให้ผู้ปกครองและชุมชนและผู้ที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการพัฒนาเด็ก

๒. แนวทางการจัดประสบการณ์

๒.๑ จัดประสบการณ์การเรียนรู้ผ่านการเล่น การช่วยเหลือตนเอง และมีวินัยในตนเอง โดยการเรียนรู้แบบบูรณาการ

๒.๒ จัดประสบการณ์โดยเน้นเด็กเป็นสำคัญผ่านประสบการณ์ตรง โดยใช้ประสาทสัมผัสทั้ง ๕ ได้เคลื่อนไหว สำรวจ เล่น สังเกต สืบค้น ทดลอง และคิดแก้ปัญหาด้วยตนเอง

๒.๓ จัดประสบการณ์แบบบูรณาการ ครอบคลุมทั้งทักษะและสาระการเรียนรู้

๒.๔ จัดประสบการณ์ให้เด็กได้ริเริ่มคิดรวบยอด คิดเชิงเหตุผล การตัดสินใจและแก้ปัญหา ลงมือกระทำและนำเสนอความคิดโดยครูหรือผู้จัดประสบการณ์เป็นผู้สนับสนุนอำนวยความสะดวก และเรียนรู้ร่วมกับเด็ก

๒.๕ จัดประสบการณ์ให้เด็กมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ภายใต้อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในบรรยากาศที่อบอุ่นอย่างมีความสุข

๒.๖ จัดประสบการณ์ให้เด็กได้ศึกษาแหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอก อย่างหลากหลาย

๒.๗ จัดประสบการณ์ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม คุณลักษณะนิสัยที่ดี เชื่อมโยงทักษะการใช้ชีวิตประจำวัน

๒.๘ จัดประสบการณ์ทั้งในลักษณะที่มีการวางแผนไว้ล่วงหน้าและแผนที่เกิดขึ้นจากความต้องการของเด็ก

๒.๙ จัดทำสารนิทัศน์ด้วยการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับพัฒนาการของเด็กเป็นรายบุคคล นำมาไตร่ตรองและใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาเด็กและการวิจัยในชั้นเรียน

๒.๑๐ จัดประสบการณ์โดยให้ผู้ปกครอง ผู้ที่เกี่ยวข้อง และชุมชนมีส่วนร่วมในการวางแผน การสนับสนุนสื่อ แหล่งเรียนรู้ ร่วมกิจกรรมและการประเมินพัฒนาการ

๓. การจัดกิจกรรมประจำวัน

กิจกรรมสำหรับเด็กอายุ ๔ – ๖ ปี สามารถนำมาจัดเป็นกิจกรรมประจำวันได้หลายรูปแบบ เป็นการช่วยให้ทั้งผู้สอนและเด็กทราบว่าในแต่ละวันจะทำกิจกรรมอะไร เมื่อใดและอย่างไร การจัดกิจกรรมประจำวันมีหลักการจัดและขอบข่ายการจัดกิจกรรมประจำวัน ดังนี้

๓.๑ หลักการจัดกิจกรรมประจำวัน

๓.๑.๑ กำหนดระยะเวลาในการจัดกิจกรรมแต่ละกิจกรรมให้เหมาะสมกับวัยของเด็กในแต่ละวันและยืดหยุ่นได้ตามความต้องการและความสนใจของเด็ก ดังนี้

วัย ๔ ขวบ มีความสนใจในช่วงสั้นประมาณ ๑๒ นาที

วัย ๕ ขวบ มีความสนใจในช่วงสั้นประมาณ ๑๕ นาที

๓.๑.๒ กิจกรรมที่ต้องใช้ความคิด ทั้งกลุ่มเล็กและกลุ่มใหญ่ ไม่ควรใช้เวลาต่อเนื่องนานเกิน ๒๐ นาที

๓.๑.๓ กิจกรรมที่เด็กมีอิสระเลือกเล่นเสรี เช่น การเล่นตามมุม การเล่นกลางแจ้ง ฯลฯ ใช้เวลาประมาณ ๔๐ – ๖๐ นาที

๓.๑.๔ กิจกรรมควรมีความสมดุลระหว่างกิจกรรมในห้องและนอกห้อง กิจกรรมที่ใช้กล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็ก กิจกรรมที่เป็นรายบุคคล กลุ่มย่อยและกลุ่มใหญ่ กิจกรรมที่เด็กเป็นผู้ริเริ่ม และกิจกรรมที่ใช้กำลังและไม่ใช้กำลัง จัดให้ครบทุกประเภท ทั้งนี้กิจกรรมที่ต้องออกกำลังกายควรจัดสลับกับกิจกรรมที่ไม่ต้องออกกำลังมากนัก เพื่อเด็กจะได้ไม่เหนื่อยเกินไป

๓.๒ ขอบข่ายของกิจกรรมประจำวัน กิจกรรมที่นำมาจัดในแต่ละวัน ต้องครอบคลุมสิ่งต่อไปนี้

๓.๒.๑ การพัฒนากล้ามเนื้อใหญ่ เพื่อให้เด็กได้พัฒนาความแข็งแรงของกล้ามเนื้อใหญ่ การเคลื่อนไหว และความคล่องแคล่วในการใช้อวัยวะต่าง ๆ จึงควรจัดกิจกรรม โดยให้เด็กได้เล่นอิสระกลางแจ้ง เล่นเครื่องเล่นสนาม เคลื่อนไหวร่างกายตามจังหวะดนตรี

๓.๒.๒ การพัฒนากล้ามเนื้อเล็ก เพื่อให้เด็กได้พัฒนาความแข็งแรงของกล้ามเนื้อเล็ก การประสานสัมพันธ์ระหว่างมือและตา จึงควรจัดกิจกรรมโดยให้เด็กได้เล่นเครื่องเล่นสัมผัส เกมต่อภาพ ผูกแต่งกาย หยิบจับซ่อนซ่อนไข่อุปกรณ์ศิลปะ เช่น สีเทียน กรรไกร พู่กัน ดินน้ำมัน ฯลฯ

๓.๒.๓ การพัฒนาอารมณ์ จิตใจ และปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม เพื่อให้เด็กมีความรู้สึที่ดีต่อตนเองและผู้อื่น มีความเชื่อมั่น กล้าแสดงออก มีวินัยในตนเอง รับผิดชอบ ซื่อสัตย์ ประหยัด เมตตากรุณา เอื้อเฟื้อ แบ่งปัน มีมารยาทและปฏิบัติตามวัฒนธรรมไทยและศาสนาที่นับถือ จึงควรจัดกิจกรรมต่าง ๆ ผ่านการเล่นให้เด็กได้มีโอกาสตัดสินใจเลือก ได้รับการตอบสนองตามความต้องการ ได้ฝึกปฏิบัติโดยสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม ตลอดเวลาที่โอกาสเอื้ออำนวย

๓.๒.๔ การพัฒนาสังคมนิสัย เพื่อให้เด็กมีลักษณะนิสัยที่ดี แสดงออกอย่างเหมาะสม และอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ช่วยเหลือตนเองในการทำกิจวัตรประจำวัน มีนิสัยรักการทำงาน รู้จักระมัดระวังความปลอดภัยของตนเองและผู้อื่นจึงควรจัดให้เด็กได้ปฏิบัติกิจวัตรประจำวันอย่างสม่ำเสมอ เช่น รับประทานอาหาร พักผ่อนนอนหลับ ขับถ่าย ทำความสะอาดร่างกาย เล่นและทำงานร่วมกับผู้อื่น ปฏิบัติตามกฎกติกาข้อตกลงของส่วนร่วม เก็บของเข้าที่เมื่อเล่นหรือทำงานเสร็จ ฯลฯ

๓.๒.๕ การพัฒนาการคิด เพื่อให้เด็กได้พัฒนาความคิดรวบยอด การคิดเชิงเหตุผล การตัดสินใจและแก้ปัญหา สังเกต จำแนก เปรียบเทียบ จัดหมวดหมู่ เรียงลำดับเหตุการณ์ จึงควรจัดกิจกรรมให้เด็กได้สนทนาอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เชิญวิทยากรมาพูดคุยกับเด็ก คำนคว้าจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ทดลอง ศึกษานอกสถานที่ ประกอบอาหาร หรือจัดให้เด็กได้เล่นเกม การศึกษาที่เหมาะสมกับวัยอย่างหลากหลาย ฝึกการแก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน ในการทำกิจกรรมทั้งที่เป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่ม

๓.๒.๖ การพัฒนาภาษา เพื่อให้เด็กได้มีโอกาสใช้ภาษาสื่อสาร แสดงความคิดเห็น ความรู้สึก ความต้องการ จึงควรจัดกิจกรรมทางภาษาให้มีความหลากหลายในสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ มุ่งปลูกฝังให้เด็กรักการอ่านและบุคลากรที่แวดล้อม เป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้ภาษา โดยคำนึงถึงหลักการจัดกิจกรรมทางภาษาที่เหมาะสมกับเด็กเป็นสำคัญ

๓.๒.๗ การส่งเสริมจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ เพื่อให้เด็กได้พัฒนาความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ได้ถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึก ความสวยงามของสิ่งต่าง ๆ รอบตัว โดยใช้กิจกรรมศิลปะและดนตรีเป็นสื่อ การเคลื่อนไหวและจังหวะตามจินตนาการ การประดิษฐ์สิ่งต่าง ๆ อย่างอิสระตามความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของเด็ก เล่นบทบาทสมมติในมุมประสบการณ์ต่าง ๆ เล่นน้ำ เล่นทราย เล่นก่อสร้างสิ่งต่าง ๆ เช่น บล็อกไม้ รูปทรงต่าง ๆ ฯลฯ

๓.๓ รูปแบบการจัดกิจกรรมประจำวัน

ตารางกิจกรรมประจำวัน

เวลา	กิจกรรม
๐๗.๓๐ น. - ๐๘.๐๐ น.	รับเด็ก สนทนาพักท่าย
	กิจกรรมทำความสะอาดบริเวณ
๐๘.๐๐ น. - ๐๘.๓๐ น.	กิจกรรมหน้าเสาธง ดุอา สวดมนต์/ทำสมาธิ
๐๘.๓๐ น. - ๐๘.๕๐ น.	ตรวจสอบสุขภาพประจำวัน
๐๘.๕๐ น. - ๐๙.๐๕ น.	กิจกรรมการเคลื่อนไหวและจังหวะ
๐๙.๐๕ น. - ๐๙.๒๐ น.	กิจกรรมเสริมประสบการณ์
๐๙.๒๐ น. - ๑๐.๒๐ น.	กิจกรรมสร้างสรรค์
	กิจกรรมเสรี
๑๐.๒๐ น. - ๑๑.๐๐ น.	กิจกรรมกลางแจ้ง
๑๑.๐๐ น. - ๑๒.๐๐ น.	รับประทานอาหารกลางวัน แปรงฟัน ทำความสะอาดร่างกาย
๑๒.๐๐ น. - ๑๔.๐๐ น.	นอนพักผ่อน
๑๔.๐๐ น. - ๑๔.๑๕ น.	ตื่นนอน เก็บที่นอน ล้างหน้า ตีมนม รับประทานอาหารว่าง
๑๔.๑๕ น. - ๑๔.๔๕ น.	กิจกรรมเกมการศึกษา
๑๔.๔๕ น. - ๑๕.๐๐ น.	กิจกรรมเสริมทักษะพื้นฐาน คณิตศาสตร์ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ สรุปทเรียน /เล่นอิสระ /กลับบ้าน

หมายเหตุ การจัดกิจกรรมประจำวันสามารถยืดหยุ่นได้ตามความเหมาะสม

การจัดกิจกรรมประจำวัน

ที่	กิจกรรมประจำวัน	ชั้นอนุบาลปีที่ ๒ (๔-๕ ปี) เวลาเรียน นาที/วัน	ชั้นอนุบาลปีที่ ๓ (๕-๖ ปี) เวลาเรียน นาที/วัน
๑.	กิจกรรมการเคลื่อนไหวและจังหวะ	๑๕	๑๕
๒.	กิจกรรมเสริมประสบการณ์	๑๕	๑๕
๓.	กิจกรรมสร้างสรรค์	๓๐	๓๐
๔.	กิจกรรมเสรี	๓๐	๓๐
๕.	กิจกรรมกลางแจ้ง	๔๐	๔๐
๖.	กิจกรรมเกมการศึกษา	๓๐	๓๐
๗.	ทักษะพื้นฐานในชีวิตประจำวัน กิจกรรมทำความสะอาดบริเวณ กิจกรรมหน้าเสาธง ไหว้พระ/ทำสมาธิ ตรวจสอบสุขภาพ รับประทานอาหารกลางวัน แปรงฟัน ทำความสะอาดร่างกาย นอนพักผ่อน ตื่นนอน เก็บที่นอน ล้างหน้า ตีมนม	๒๐ ๒๐ ๑๐ ๖๐ ๑๒๐ ๓๐	๒๐ ๒๐ ๑๐ ๖๐ ๑๒๐ ๓๐
	รวม	๗ ชั่วโมง/วัน	๗ ชั่วโมง/วัน

๔. หลักการและขอบข่ายการจัดกิจกรรมประจำวัน ดังนี้

๔.๑ **กิจกรรมสร้างสมาธิ** เป็นกิจกรรมที่จัดให้เด็กได้กำกับตัวเอง การแสดงความรักต่อตนเองและผู้อื่น ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ได้แก่

- กิจกรรมนั่งสมาธิ
- กิจกรรมพัฒนาสมอง

ข้อเสนอแนะ ควรเริ่มจากการเตรียมเด็กให้สงบ ก่อนเข้ากิจกรรม เช่น ท่องคำคล้องจอง ร้องเพลง การให้สัญญาณ

๔.๒ **กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ**

การเคลื่อนไหวและจังหวะ เป็นกิจกรรมที่จัดให้เด็กได้เคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกายอย่างอิสระตามจังหวะ โดยใช้เสียงเพลง คำคล้องจอง ซึ่งจังหวะและดนตรีที่ใช้ประกอบ ได้แก่ เสียงตบมือ เสียงเพลง เสียงเคาะไม้ เคาะเหล็ก รำมะนา กลอง ฯลฯ มาประกอบการเคลื่อนไหว เพื่อส่งเสริมให้เด็กเกิดความคิดสร้างสรรค์ เด็กวัยนี้ร่างกายกำลังอยู่ในระหว่างพัฒนาการใช้ส่วนต่าง ๆ ของร่างกายยังไม่ผสมผสานหรือประสานสัมพันธ์กันอย่างสมบูรณ์

การเคลื่อนไหวของเด็กมีลักษณะต่าง ๆ ดังนี้

- ช้า ได้แก่ การคืบ คลาน
- เร็ว ได้แก่ การวิ่ง
- นุ่มนวล ได้แก่ การไหว้ การบิน
- ชิ่งชิ่ง ได้แก่ การกระต๊อบเท้าตัง ๆ ตีกลองตัง ๆ
- ร่าเริงมีความสุข ได้แก่ การตบมือ หัวเราะ
- เศร้าโศกเสียใจ ได้แก่ การตบมือ หัวเราะ ทิศทางการเคลื่อนไหว
- เคลื่อนไหวไปข้างหน้าและข้างหลัง
- เคลื่อนไหวไปข้างซ้ายและข้างขวา
- เคลื่อนตัวขึ้นและลง
- เคลื่อนไหวรอบทิศทาง
-

รูปแบบการเคลื่อนไหว

๑. การเคลื่อนไหวพื้นฐาน ได้แก่ การเคลื่อนไหวตามธรรมชาติของเด็กมี ๒ ประเภท
 - ๑.๑ การเคลื่อนไหวอยู่กับที่ ได้แก่ ตบมือ ผงกศีรษะ ขยับตา ชันเข้า เคาะเท้า เคลื่อนไหวมือและแขน มือและนิ้วมือ เท้าและปลายเท้า
 - ๑.๒ การเคลื่อนไหวเคลื่อนที่ ได้แก่ คลาน คืบ เดิน วิ่ง กระโดด ควม ม้า ก้าวกระโดด
๒. การเลียนแบบ มี ๔ ประเภท
 - ๒.๑ เลียนแบบท่าทางสัตว์
 - ๒.๒ เลียนแบบท่าทางคน
 - ๒.๓ เลียนแบบเครื่องยนต์กลไก และเครื่องเล่น
 - ๒.๔ เลียนแบบปรากฏการณ์ธรรมชาติ
๓. การเคลื่อนไหวตามบทเพลง ได้แก่ การเคลื่อนไหวหรือท่าทางประกอบเพลง เช่น เพลงไก่ขัน เพลงข้ามถนน ฯลฯ
๔. การท่าทางกายบริหารประกอบเพลง ได้แก่ การท่าทางกายบริหารตาม จังหวะและทำนองเพลงหรือคำคล้องจอง
๕. การเคลื่อนไหวเชิงสร้างสรรค์ ได้แก่ การเคลื่อนไหวที่ได้เด็กคิดสร้างสรรค์ทำ ท่าทางขึ้นเอง อาจขึ้นนำด้วยการป้อนคำถามเคลื่อนไหวโดยใช้อุปกรณ์ประกอบ เช่น ห่วงหวาย แถบ ผ้า ริบบิ้น ลูกทราย ฯลฯ
๖. การเล่นหรือแสดงท่าทางตามคำบรรยาย เรื่องราว ได้แก่ การเคลื่อนไหวหรือ การแสดงท่าทางตามจินตนาการจากเรื่องราวหรือคำบรรยายที่ผู้สอนเล่า
๗. การปฏิบัติตามคำสั่งและข้อตกลง ได้แก่ การเคลื่อนไหวหรือท่าทางตามสัญญา หรือคำสั่งตามที่ได้ตกลงไว้ก่อนเริ่มกิจกรรม
๘. การฝึกท่าทางเป็นผู้นำ ผู้ตาม ได้แก่ การเคลื่อนไหว หรือท่าทางจาก ความคิดสร้างสรรค์ของเด็กเอง แล้วให้เพื่อนปฏิบัติตามกิจกรรม

ข้อเสนอแนะ

๑. ควรริเริ่มกิจกรรมจากการเคลื่อนไหวที่เป็นอิสระ และมีวิธีที่ไม่ยุ่งยากมากนัก เช่น ให้เด็กได้กระจายอยู่ในห้องหรือบริเวณที่ฝึก และให้เคลื่อนไหวไปตามธรรมชาติของเด็ก
๒. ควรให้เด็กได้แสดงออกด้วยตนเองอย่างอิสระและเป็นไปตามความนึกคิดของเด็กเอง ไม่ควรชี้แนะ
๓. ควรเปิดโอกาสให้เด็กคิดหาวิธีเคลื่อนไหวทั้งที่ต้องเคลื่อนที่และไม่ต้องเคลื่อนที่เป็นรายบุคคล เป็นคู่ เป็นกลุ่ม ตามลำดับและกลุ่มไม่ควรเกิน ๕ - ๖ คน
๔. ควรใช้สิ่งของที่อยู่กับตัวเด็ก เศษวัสดุต่าง ๆ เช่น กระดาษหนังสือพิมพ์ เศษผ้า ท่อนไม้ เข้ามาช่วยในการเคลื่อนไหวและให้จังหวะ
๕. ควรกำหนดจังหวะสัญญาณจุดหมายในการเคลื่อนไหวต่าง ๆ หรือเปลี่ยนท่า หรือหยุดให้เด็กทราบเมื่อทำกิจกรรมทุกครั้ง
๖. ควรสร้างบรรยากาศอย่างอิสระ ช่วยให้เด็กรู้สึกอบอุ่น เพลิดเพลิน และรู้สึกสบายและสนุกสนาน
๗. ควรจัดให้มีเกมการเล่นบ้างนาน ๆ ครั้ง เพื่อช่วยให้เด็กสนใจมากขึ้น
๘. กรณีเด็กไม่ยอมเข้าร่วมกิจกรรม ผู้สอนไม่ควรใช้วิธีบังคับ ควรให้เวลาและโน้มน้าวให้เด็กสนใจเข้าร่วมกิจกรรมด้วยความสมัครใจ
๙. หลังจากที่เด็กได้ออกกำลังกายเคลื่อนไหวร่างกายแล้ว ต้องให้เด็กพักผ่อน โดยอาจให้นอนเล่นบนพื้นห้อง นิ่งพัก หรือเล่นสมมติเป็นตุ๊กตา อาจเปิดเพลงจังหวะช้า ๆ เบา ๆ ที่สร้างความรู้สึกให้เด็กอยากพักผ่อน
๑๐. การจัดกิจกรรมควรจัดตามกำหนดตารางกิจกรรมประจำวัน และจัดให้เป็นที่น่าสนใจ เกิดความสนุกสนาน

๔.๓ กิจกรรมเสริมประสบการณ์

กิจกรรมเสริมประสบการณ์ เป็นกิจกรรมที่มุ่งเน้นให้เด็กได้พัฒนาทักษะการเรียนรู้ฝึกการทำงานและอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่มทั้งกลุ่มย่อยและกลุ่มใหญ่ กิจกรรมที่จัดมุ่งฝึกให้เด็กได้มีโอกาสฟัง พูด สังเกต คิดแก้ปัญหา ใช้เหตุผล และฝึกปฏิบัติ เพื่อให้เกิดความคิดรวบยอดเกี่ยวกับเรื่องที่เรียน โดยจัดกิจกรรมด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น สนทนา อภิปราย สาธิต ทดลอง เล่านิทาน เล่นบทบาทสมมติ ร้องเพลง ท่องคำคล้องจอง ศึกษานอกสถานที่ เชิญวิทยากรมาให้ความรู้ ฯลฯ

การจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ ดังนี้

๑. การสนทนา อภิปราย เป็นการส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาในการพูด การฟัง รู้จักแสดงความคิดเห็นและยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ซึ่งสื่อที่ใช้อาจเป็นของจริง ของจำลอง รูปภาพ สถานการณ์จำลอง ฯลฯ
๒. การเล่านิทาน เป็นการเล่าเรื่องต่าง ๆ ส่วนมากจะเป็นเรื่องที่เน้นการปลูกฝังให้เกิดคุณธรรม จริยธรรม วิธีการนี้จะช่วยให้เด็กเข้าใจได้ดีขึ้น ในการเล่านิทาน สื่อที่ใช้อาจเป็นรูปภาพ หนังสือนิทาน หุ่น การแสดงท่าทางประกอบการเล่าเรื่อง
๓. การสาธิต เป็นการจัดกิจกรรมที่ต้องการให้เด็กได้สังเกต และเรียนรู้ตามขั้นตอนของกิจกรรมนั้น ๆ ในบางครั้งผู้สอนอาจให้เด็กอาสาสมัครเป็นผู้สาธิตร่วมกับผู้สอน เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติจริง เช่น การเพาะเมล็ด การเป่าลูกโป่ง การเล่นเกมการศึกษา ฯลฯ

๔. การทดลอง / ปฏิบัติการ เป็นกิจกรรมที่จัดให้เด็กได้รับประสบการณ์ตรง เพราะได้ทดลองปฏิบัติด้วยตนเองได้สังเกตการเปลี่ยนแปลง ฝึกการสังเกต การคิด แก้ปัญหา และส่งเสริมให้เด็กมีความอยากรู้อยากเห็นและค้นพบด้วยตนเอง เช่น การประกอบอาหาร การทดลองวิทยาศาสตร์ ง่าย ๆ การเลี้ยงหนอนผีเสื้อ การปลูกพืช ฯลฯ

๕. การศึกษานอกสถานที่ เป็นการจัดกิจกรรมที่ทำให้เด็กได้รับประสบการณ์ตรงอีกรูปแบบหนึ่งด้วยการพาเด็กไปทัศนศึกษาสื่อต่าง ๆ รอบสถานศึกษาหรือสถานที่นอกสถานศึกษา เพื่อเป็นการเพิ่มพูนประสบการณ์แก่เด็ก

๖. การเล่นบทบาทสมมติ เป็นการให้เด็กเล่นสมมติตนเองเป็นตัวละครต่าง ๆ ตามเนื้อเรื่องในนิทาน หรือเรื่องราวต่าง ๆ อาจใช้สื่อประกอบการเล่นสมมติ เพื่อสร้างความสนใจและก่อให้เกิดความสนุกสนาน เช่น หุ่นสวมศีรษะ ที่คาดศีรษะรูปคนและรูปสัตว์ต่าง ๆ เครื่องแต่งกาย และอุปกรณ์ของจริงชนิดต่าง ๆ

๗. การร้องเพลง เล่นเกม ท่องคำคล้องจอง เป็นการจัดให้เด็กได้แสดงออกเพื่อความสนุกสนาน เพลิดเพลิน และเรียนรู้เกี่ยวกับภาษาและจังหวะ เกมที่นำมาเล่นไม่ควรเน้นการแข่งขัน

ข้อเสนอแนะ

๑. ควรยึดหลักการจัดกิจกรรมที่เน้นให้เด็กได้รับประสบการณ์ตรงและมีโอกาสค้นพบด้วยตนเองให้มากที่สุด

๒. ผู้สอนควรยอมรับความคิดเห็นที่หลากหลายของเด็กและให้โอกาสเด็กได้ฝึกคิด

๓. เชิญวิทยากรมาให้ความรู้แทนผู้สอน เช่น พ่อแม่ ตำรวจ หมอ ฯลฯ จะช่วยให้เด็กสนใจและสนุกสนานยิ่งขึ้น

๔. ในขณะที่เด็กทำกิจกรรมหรือหลังจากทำกิจกรรมเสร็จแล้ว ควรใช้คำถามปลายเปิดที่ชวนให้เด็กคิด ไม่ควรใช้คำถามที่มีคำตอบ “ใช่” “ไม่ใช่” หรือมีคำตอบให้เด็กเลือกและผู้สอนควรใจเย็นให้เวลาเด็กคิดคำตอบ

๕. ระยะเวลาที่จัดกิจกรรมสามารถยืดหยุ่นได้ตามความเหมาะสม ทั้งนี้ให้คำนึงถึงความสนใจของเด็กและความเหมาะสมของกิจกรรมนั้น ๆ เช่น กิจกรรมการศึกษานอกสถานที่ การประกอบอาหาร การปลูกพืช อาจใช้เวลานานกว่าที่กำหนดไว้

๔.๔ กิจกรรมสร้างสรรค์

กิจกรรมสร้างสรรค์ เป็นกิจกรรมที่ช่วยเด็กให้แสดงออกทางอารมณ์ ความรู้สึก ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และจินตนาการ โดยใช้ศิลปะ เช่น การเขียนภาพ การปั้น การฉีก - ปะ การตัดปะ การพิมพ์ภาพ การร้อย การประดิษฐ์ หรือวิธีการอื่นที่เด็กได้คิดสร้างสรรค์ และเหมาะสมกับพัฒนาการ เช่น การเล่นพลาสติกสร้างสรรค์ การสร้างรูปจากกระดาษพับกมุด ฯลฯ

ข้อเสนอแนะ

๑. การจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ ควรพยายามหาวัสดุท้องถิ่นมาใช้ก่อนเป็นอันดับแรก

๒. ก่อนให้เด็กทำกิจกรรม ต้องอธิบายวิธีใช้วัสดุที่ถูกต้องให้เด็กทราบ พร้อมทั้งสาธิตให้ดูจนเข้าใจ เช่น การใช้พู่กันหรือกาว จะต้องปาดพู่กันหรือกาวนั้นกับขอบภาชนะที่ใส่ เพื่อไม่ให้กาวหรือสีไหลเลอะเทอะ

๓. ให้เด็กทำกิจกรรมสร้างสรรค์ประเภทใดประเภทหนึ่งร่วมกันในกลุ่มย่อย เพื่อฝึกให้เด็กรู้จักการวางแผน และทำงานร่วมกันกับผู้อื่น
๔. แสดงความสนใจในงานของเด็กทุกคน ไม่ควรมองผลงานเด็กด้วยความขบขันและควรรนำผลงานของเด็กทุกคนหมุนเวียนจัดแสดงที่ป้ายนิเทศ
๕. หากพบว่าเด็กคนใดสนใจทำกิจกรรมอย่างเดียวยตลอดเวลา ควรกระตุ้นเร้าใจเด็กเปลี่ยนทำกิจกรรมอื่นบ้าง เพราะกิจกรรมสร้างสรรค์แต่ละประเภทพัฒนาเด็กแต่ละด้านแตกต่างกัน และเมื่อเด็กทำตามคำแนะนำได้ ควรให้แรงเสริมทุกครั้ง
๖. เก็บผลงานชิ้นที่แสดงความก้าวหน้าของเด็กเป็นรายบุคคล เพื่อเป็นข้อมูลสังเกตพัฒนาการเด็ก

๔.๕ กิจกรรมเสรี

กิจกรรมเสรี เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้เด็กเล่นอิสระตามมุมเล่น หรือมุมประสบการณ์ หรือศูนย์การเรียนรู้ ที่จัดไว้ในห้องเรียน เช่น มุมบล็อก มุมหนังสือ มุมวิทยาศาสตร์ หรือมุมธรรมชาติศึกษา มุมบ้าน มุมร้านค้า เป็นต้น มุมต่าง ๆ เหล่านี้เด็กมีโอกาสได้เลือกเล่นอย่างเสรีตามความสนใจและความต้องการของเด็ก ทั้งเป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่ม อนึ่ง กิจกรรมเสรีนอกจากให้เด็กเล่นตามมุมแล้ว อาจให้เด็กเลือกทำกิจกรรมที่ผู้สอนจัดเสริมขึ้น เช่น เกมการศึกษา เครื่องเล่นสัมผัส กิจกรรมสร้างสรรค์ประเภทต่าง ๆ

การจัดกิจกรรมเสรี จัดได้หลายลักษณะ เช่น

๑. จัดกิจกรรมเสรี โดยเปิดโอกาสให้เด็กเลือกทำกิจกรรมสร้างสรรค์และเล่นตามมุมในช่วงเวลาเดียวกันอย่างอิสระ
๒. จัดกิจกรรมเสรี โดยเน้นให้เด็กเลือกทำกิจกรรมสร้างสรรค์อย่างน้อย ๑ - ๒ อย่าง หรือตามข้อตกลงในแต่ละวัน
๓. จัดกิจกรรมเสรี โดยจัดมุมศิลปะให้เป็นส่วนหนึ่งของมุมเล่น หรือศูนย์การเรียนรู้ ฯลฯ

ข้อเสนอแนะ

๑. ขณะเด็กเล่น ผู้สอนต้องสังเกตความสนใจในการเล่นของเด็ก หากพบว่ามุมใดเด็กส่วนใหญ่ไม่สนใจที่จะเล่นแล้ว ควรสับเปลี่ยนจัดสื่อมุมเล่นใหม่ อาจดัดแปลงหรือเพิ่มเติมหรือเปลี่ยนเป็นมุมร้านค้า มุมเสริมสวย มุมหมอ
๒. หากมุมใดมีจำนวนเด็กในมุมมากเกินไป ผู้สอนควรให้เด็กมีโอกาสคิดแก้ปัญหาหรือผู้สอนชักชวนให้แก้ปัญหาในการเลือกเล่นมุมใหม่
๓. การเลือกเล่นมุม การเล่นมุมเดียวเป็นระยะเวลาาน อาจทำให้เด็กขาดประสบการณ์การเรียนรู้ด้านอื่น ผู้สอนควรชักชวนให้เด็กเลือกเล่นมุมอื่นๆ ด้วย
๔. สื่อเครื่องเล่นในแต่ละมุม ควรมีการสับเปลี่ยนหรือเพิ่มเติมเป็นระยะ เพื่อไม่ให้เด็กเกิดความเบื่อหน่าย เช่น เก็บหนังสือนิทานบางเล่มที่เด็กหมดความสนใจ และนำหนังสือนิทานใหม่มาวางแทน ฯลฯ

๔.๖ กิจกรรมกลางแจ้ง

กิจกรรมกลางแจ้งเป็นกิจกรรมที่จัดให้เด็กได้มีโอกาสออกไปนอกห้องเรียนเพื่อออกกำลังกาย เคลื่อนไหวร่างกาย และแสดงออกอย่างอิสระ โดยยึดความสนใจและความสามารถของเด็กแต่ละคนเป็นหลัก เช่น

๑. การเล่นเครื่องเล่นสนาม

เครื่องเล่นสนาม หมายถึง เครื่องเล่นที่เด็กอาจปีนป่ายหมุน โยก ซึ่งทำในรูปแบบต่าง ๆ

- เครื่องเล่นสำหรับปีนป่าย หรือตาข่ายสำหรับปีนป่าย
- เครื่องเล่นสำหรับโยกหรือไกว เช่น ม้าไม้ ชิงช้า ม้านั่งโยก ไม้กระดก ฯลฯ
- เครื่องเล่นสำหรับหมุน เช่น ม้าหมุน พวงมาลัยรถสำหรับหมุนเล่น
- ราวโหนขนาดเล็กสำหรับเด็ก
- ต้นไม้สำหรับเดินทรงตัว หรือไม้กระดานแผ่นเดียว
- เครื่องเล่นประเภทล้อเลื่อน เช่น รถสามล้อ รถลากจูง

๒. การเล่นทราย

ทรายเป็นสิ่งที่เด็ก ๆ ชอบเล่น ทั้งทรายแห้งและทรายเปียก นำมาก่อเป็นรูปต่างๆ ได้ และสามารถนำวัสดุอื่นมาประกอบการเล่นตกแต่งได้ เช่น กิ่งไม้ ดอกไม้ เปลือกหอย พิมพ์ขนม ที่ตักทราย ฯลฯ ปกติบ่อทรายจะอยู่กลางแจ้ง โดยอาจจัดให้อยู่ใต้ร่มเงาของต้นไม้ หรือสร้างหลังคาทำของกันเพื่อมิให้ทรายกระจัดกระจาย บางโอกาสอาจพรมน้ำให้ชื้นเพื่อเด็กจะได้ก่อเล่น นอกจากนี้ ควรมีวิธีการปิดกั้นมิให้สัตว์เลื้อยลงไปทำความสกปรกในบ่อทรายได้

๓. การเล่นน้ำ

เด็กทั่วไปชอบเล่นน้ำมาก การเล่นน้ำนอกจากสร้างความพอใจคลายความตึงเครียดให้เด็กแล้วยังทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้อีกด้วย เช่น เรียนรู้ทักษะการสังเกต จำแนกเปรียบเทียบปริมาตร ฯลฯ อุปกรณ์ที่ใส่น้ำอาจเป็นถังหรือสร้างขึ้นโดยเฉพาะ หรืออ่างน้ำวางบนขาตั้งที่มั่นคง ความสูงพอที่เด็กจะยืนได้พอดี และควรมีผ้าพลาสติกกันเสียดน้ำเปียกให้เด็กได้คลุมระหว่างเล่น

๔. การเล่นสมมติในบ้านตุ๊กตาหรือบ้านจำลอง

เป็นบ้านจำลองสำหรับให้เด็กเล่น จำลองแบบจากบ้านจริง อาจทำด้วยเศษวัสดุประเภทผ้าใบ กระสอบป่าน ของจริงที่ไม่ใช้แล้ว เช่น หม้อ เต้า ชาม อ่าง เตา ริด เครื่องครัว ตุ๊กตาสมมติเป็นบุคคลในครอบครัว เสื้อผ้าผู้ใหญ่ที่ไม่ใช้แล้วสำหรับผลัดเปลี่ยน มีการตกแต่งบริเวณใกล้เคียงให้เหมือนบ้านจริงๆ บางครั้งอาจจัดเป็นร้านขายของ สถานที่ทำการต่าง ๆ เพื่อให้เด็กเล่นสมมติตามจินตนาการของเด็กเอง

๕. การเล่นของเล่นในมุมช่างไม้

เด็กต้องการการออกกำลังกายในการเคาะ ตอก กิจกรรมการเล่นในมุมช่างไม้จะช่วยในการพัฒนากล้ามเนื้อให้แข็งแรง ช่วยฝึกการใช้มือและการประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา นอกจากนี้ยังฝึกให้ทำงาน และส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์อีกด้วย

๖. การเล่นกับอุปกรณ์กีฬา

เป็นการนำอุปกรณ์กีฬามาให้เด็กเล่นอย่างอิสระหรือใช้ประกอบเกมการเล่นที่ใช้อิสระแก่เด็กให้มากที่สุด ไม่ควรเน้นการแข่งขันเพื่อมุ่งหวังแพ้ - ชนะ อุปกรณ์กีฬาที่นิยมนำมาให้เด็กเล่น เช่น ลูกบอล ห่วงยาง ถูทราย ฯลฯ

๗. การเล่นเกมการละเล่น

กิจกรรมการเล่นเกมการละเล่นที่จัดให้เด็กเล่น เช่น เกมการละเล่นของไทย เกมการละเล่นของท้องถิ่น เช่น มอญซ่อนผ้า รีรีข้าวสาร แมงู โพงพาง ฯลฯ การละเล่นเหล่านี้ ต้องใช้บริเวณที่กว้าง การเล่นอาจเล่นเป็นกลุ่มเล็ก / ใหญ่ก็ได้ ก่อนเล่นผู้สอนอธิบายกติกา และสาธิตให้เด็กเข้าใจ ไม่ควรนำเกมการละเล่นที่มีกติกายุ่งยาก เน้นการแข่งขันแพ้ชนะมาจัดกิจกรรมให้กับเด็กวัยนี้ เพราะเด็กจะเกิดความเครียด และสร้างความรู้สึที่ไม่ดีต่อตนเอง

ข้อเสนอแนะ

๑. หมั่นตรวจตราเครื่องเล่นสนามและอุปกรณ์ประกอบให้อยู่ในสภาพที่ปลอดภัยและใช้การได้ดีอยู่เสมอ
๒. ให้โอกาสเด็กเลือกเล่นกลางแจ้งอย่างอิสระทุกวัน อย่างน้อยวันละ ๓๐ นาที
๓. ขณะเด็กเล่นกลางแจ้ง ผู้สอนต้องดูแลอย่างใกล้ชิด เพื่อระมัดระวังความปลอดภัยในการเล่น หากพบว่าเด็กแสดงอาการเหนื่อยอ่อนล้า ควรให้หยุดพัก
๔. ไม่ควรนำกิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็กระดับประถมศึกษามาใช้สอนกับเด็กระดับปฐมวัยเพราะยังไม่เหมาะสมกับวัย
๕. หลังจากเลิกกิจกรรมกลางแจ้ง ควรให้เด็กได้พักผ่อนหรือนั่งพัก ไม่ควรให้เด็กรับประทานอาหารกลางวันหรือดื่มนมทันที เพราะอาจทำให้เด็กอาเจียน เกิดอาการจุกแน่นได้

๔.๗ เกมการศึกษา

เกมการศึกษาเป็นเกมที่ช่วยพัฒนาสติปัญญา มีกฎเกณฑ์กติกาง่าย ๆ เด็กสามารถเล่นคนเดียวหรือเป็นกลุ่มได้ ช่วยให้ได้รู้จักสังเกตคิดหาเหตุผล เกิดความคิดรวบยอดเกี่ยวกับสี รูปร่าง จำนวน ประเภท และความสัมพันธ์เกี่ยวกับพื้นที่ ระยะ เกมการศึกษาที่เหมาะสมสำหรับเด็กวัย ๔-๖ ปี เช่น เกมจับคู่ แยกประเภท จัดหมวดหมู่ เรียงลำดับ โดมิโน ภาพตัดต่อ ต่อตามแบบ

ข้อเสนอแนะ

๑. การสอนเกมการศึกษาในระยะแรก ควรเริ่มสอนโดยใช้ของจริง เช่น การจับคู่ ครอบแบ่งที่เหมือนกัน หรือการเรียงลำดับกระป๋องตามลำดับสูง - ต่ำ
๒. การเล่นเกมในแต่ละวัน อาจจัดให้เล่นทั้งเกมชุดใหม่และชุดเก่า
๓. ผู้สอนอาจให้เด็กหมุนเวียนเข้ามาเล่นเกมกับผู้สอนที่ละกลุ่ม หรือสอนทั้งชั้นตามความเหมาะสม
๔. ผู้สอนอาจให้เด็กที่เล่นได้แล้ว มาช่วยแนะนำกติกาการเล่นในบางโอกาส
๕. การเล่นเกมการศึกษา นอกจากใช้เวลาในช่วงกิจกรรมเกมการศึกษาตามตารางกิจกรรมประจำวันแล้ว อาจให้เด็กเลือกเล่นอิสระในช่วงเวลากิจกรรมเสรีได้
๖. การเก็บเกมที่เล่นแล้ว อาจเก็บใส่กล่องเล็ก ๆ หรือใส่ถุงพลาสติกหรือใช้ยางรัดแยกแต่ละเกมแล้วจัดใส่กล่องใหญ่ราวไว้เป็นชุด

๔.๘ กิจกรรมส่งเสริมด้านภาษา

กิจกรรมส่งเสริมด้านภาษาเป็นกิจกรรมที่ช่วยให้เด็กได้มีโอกาสใช้ภาษาสื่อสารถ่ายทอดความรู้สึก ความนึกคิด ความรู้ความเข้าใจในสิ่งต่างๆ ที่เด็กมีประสบการณ์จึงควรจัดกิจกรรมทางภาษาให้มีความหลากหลายในสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ มุ่งปลูกฝังให้เด็กรักการอ่านและบุคลากรที่แวดล้อมต้องเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้ภาษา ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงหลักการจัดกิจกรรมทางภาษาที่เหมาะสมกับเด็กเป็นสำคัญ และสอดคล้องกับการทำงานของสมองเด็กระดับปฐมวัย ดังต่อไปนี้

๔.๘.๑ สาระ/ประสบการณ์สำคัญของการพัฒนาภาษาที่สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ดังนี้

- ๑) การให้เด็กมีโอกาสได้ฟังอย่างหลากหลาย
- ๒) การจัดกิจกรรมให้เด็กมีโอกาสพูดหลายลักษณะ
- ๓) การอธิบายเกี่ยวกับสิ่งของ เหตุการณ์และความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ
- ๔) การจัดกิจกรรมการอ่านหลายลักษณะ เช่นการอ่านประกอบภาพ อ่านเรื่องราวสั้นๆ ไม่มีภาพสัญลักษณ์ต่างๆ ที่มีความหมายต่อเด็ก เป็นต้น
- ๕) การเขียนภาพในหลายรูปแบบผ่านประสบการณ์ที่สื่อความหมายต่อเด็ก
- ๖) จัดประสบการณ์ให้เด็กมีปฏิสัมพันธ์กับสื่อและแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายและอยู่ในวิถีชีวิตของเด็ก

๔.๘.๒ สาระ/ประสบการณ์สำคัญของการพัฒนาภาษาที่สอดคล้องกับการทำงานของสมองเด็ก ระดับปฐมวัย ดังนี้

- ๑) การจัดกิจกรรมอ่าน เขียน เด็กควรได้รับการกระตุ้นทั้งทางหู ตาม จมูกและสัมผัสอื่นให้สอดคล้องกับวงจรของสมอง
- ๒) พัฒนาให้เด็กมั่นใจที่จะแสดงความคิดเห็นและความรู้สึก
- ๓) จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมภาษาแก่เด็กตั้งแต่เยาว์วัย ด้วยวิธีการให้เด็กได้เข้าสู่กระบวนการเรียนรู้ผ่านการฟัง การอ่านให้ฟัง และให้อ่านเรื่องที่สนใจจะช่วยให้เด็กประสบผลสำเร็จสูง

แนวทางการปฏิบัติ

๑. การจัดกิจกรรมการฟังนิทาน บทกลอน เรื่องราวสั้นๆ การอ่านหนังสือให้ฟัง ฯลฯ
๒. จัดกิจกรรมให้เด็กได้พูดเกี่ยวกับเรื่องราวหรือประสบการณ์ของตนเอง และการพูดแสดงความรู้สึก
๓. การใช้คำถามปลายเปิดให้เด็กมีโอกาสอธิบาย
๔. การจัดมุมหนังสือ
๕. จัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ / โครงการ
๖. การเล่นเกมบทบาทสมมติ
๗. จัดมุมประสบการณ์ให้เด็กได้ริเริ่ม คิด วางแผน ตัดสินใจลงมือกระทำและนำเสนอความคิดโดยครูเป็นผู้สนับสนุนอำนวยความสะดวกและเรียนรู้ร่วมกับเด็ก
๘. จัดกิจกรรมวาดภาพและเขียนภาพในลักษณะต่างๆ ที่มีความหมายต่อเด็ก
๙. จัดการศึกษาออกสถานที่
๑๐. ให้เด็กทำกิจกรรมที่เชื่อมโยงการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน
๑๑. การใช้เพลงบรรเลงช่วยส่งเสริมบรรยากาศการเรียนรู้

๑๒. จัดกิจกรรมส่งเสริมประสบการณ์การอ่านหลายลักษณะ เช่น อ่านให้ฟัง อ่านด้วยกัน (ครูกับเด็ก) อ่านเป็นกลุ่ม อ่านเป็นคู่ อ่านเดี่ยว

๔.๙ กิจกรรมส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม

กิจกรรมส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมเป็นกิจกรรมที่ช่วยให้เด็กมีความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง และผู้อื่น มีความเชื่อมั่น กล้าแสดงออก มีวินัยในตนเอง รับผิดชอบ ซื่อสัตย์ ประหยัด เมตตากรุณา เอื้อเฟื้อ แบ่งปัน มีมารยาทและปฏิบัติตามวัฒนธรรมไทยและศาสนาที่นับถือ

เด็กเรียนรู้อารมณ์ของตนเองผ่านเหตุการณ์ในชีวิต ในบ้าน ในโรงเรียน และ สถานการณ์ต่างๆ เด็กเรียนรู้อยู่บ้างแล้วว่าตนเองได้รับการยอมรับจากเพื่อนฝูง ญาติมิตรเพียงใด ซึ่งเป็นรากฐานในการยอมรับการพัฒนาของเด็ก

การก่อตัวของอารมณ์ คือ ส่วนหนึ่งของบุคลิกภาพ เด็กยังต้องการความรักความอบอุ่น การโอบกอด การสัมผัส เล่นบทบาทสมมติ อารมณ์เป็นปฏิกิริยาที่สัมพันธ์กับโลกภายนอก การช่วย ขัดเกลา การช่วยขัดเกลาและพัฒนาทางด้านอารมณ์-จิตใจ นอกจากจะอาศัยการมีเหตุผลแล้ว ต้องอาศัยแรงบันดาลใจ เช่น ความประทับใจ ความเห็นใจ ความเสียใจ ความกังวล เป็นต้น

การให้เด็กฟังนิทาน เรื่องเล่า เรื่องจริง เรื่องที่น่าสะเทือนใจ เป็นการจำลองวิถีชีวิต และการตัดสินใจของคนเราในแบบต่างๆ และผลของการตัดสินใจนั้น ทำให้เด็กเข้าใจและยึดถือเป็นแบบอย่างในการปฏิบัติตน จึงควรจัดกิจกรรมต่างๆ ผ่านการเล่นให้เด็กได้มีโอกาสตัดสินใจเลือก ได้รับการตอบสนองตามความต้องการ ได้ฝึกปฏิบัติโดยสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม ตลอดเวลาที่โอกาสเอื้ออำนวย และสอดคล้องกับพัฒนาการทางสมองทางด้านอารมณ์-จิตใจ และสังคม ดังต่อไปนี้

๔.๙.๑ สาระ/ประสบการณ์สำคัญของการส่งเสริมพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมที่ สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ดังนี้

๑) การปฏิบัติตามหลักศาสนาที่ตนนับถือ

๔.๙.๒ สาระ/ประสบการณ์สำคัญของการพัฒนาด้านอารมณ์-จิตใจ และสังคมที่ สอดคล้องกับการทำงานของสมองเด็ก ระดับปฐมวัย ดังนี้

๑) การจัดประสบการณ์หรือกิจกรรมให้เด็กมีคุณธรรม จริยธรรม

- การรู้จัก รู้ผิด
- การควบคุมอารมณ์ความอยาก ความโกรธ

๒) การพัฒนาอารมณ์-จิตใจไม่ได้ผ่านเหตุผลอย่างเดียว แต่ต้องอาศัยแรงบันดาลใจ ความประทับใจ ความเห็นใจ ความเสียใจ ความสะเทือนใจ

๓) เด็กจะมีพัฒนาการการรับรู้คุณค่าของตนเอง ซึ่งจะช่วยในเรื่องปฏิกิริยาทางอารมณ์ จะนำไปสู่การเรียนรู้ตลอดชีวิต

แนวทางการปฏิบัติ

๑. การจัดกิจกรรมด้านคุณธรรม จริยธรรม เช่น การปฏิบัติตามหลักศาสนา ที่ตนนับถือ ได้แก่ การไปทำบุญที่วัด ไปมัสยิด ไปโบสถ์ ฯลฯ

๒. การจัดกิจกรรมฟังหรือเล่านิทานเชิงคุณธรรม

๓. การจัดกิจกรรมเชิงคุณธรรม เช่น เล่นบทบาทสมมติ สถานการณ์จำลอง สถานการณ์จริง ซึ่งเป็นบทบาทในครอบครัว และบทบาทในสถานการณ์อื่น ๆ ฯลฯ

๔. กิจกรรมตอบสนองการรู้จัก รู้ผิด เช่น การชมเชย การรู้ผิด โดยการหยุดยั้ง ในสิ่งที่ผิดและบอกให้ทำในสิ่งที่ถูก ฯลฯ

๕. หน่วยการจัดประสบการณ์

กำหนดหน่วยการจัดประสบการณ์ที่สอดคล้องกับสภาพที่พึงประสงค์ ความสนใจของผู้เรียนและวิสัยทัศน์ของสถานศึกษา อาจมีการเปลี่ยนแปลงชื่อหน่วยตามความสนใจของผู้เรียน แต่ยังคงเป็นเนื้อหาเกี่ยวกับสาระที่ควรเรียนรู้ทั้ง ๔ เรื่อง คือ

๑. เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก
๒. เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลและสถานที่แวดล้อมเด็ก
๓. เรื่องราวเกี่ยวกับธรรมชาติรอบตัว
๔. เรื่องราวเกี่ยวกับสิ่งต่างๆรอบตัวเด็ก

รูปแบบการจัดประสบการณ์ จัดในรูปแบบหน่วยการจัดประสบการณ์เป็นรายสัปดาห์ บางสัปดาห์อาจเป็นหน่วยการจัดประสบการณ์ตามความสนใจของเด็ก สำหรับการจัดประสบการณ์แบบหน่วย สถานศึกษามีรูปแบบการกำหนดหัวเรื่อง ๓ วิธี ดังนี้

๑. **เด็กเป็นผู้กำหนด** โดยเป็นวิธีที่เปิดโอกาสให้เด็กเป็นผู้กำหนดหัวเรื่องได้ตามความสนใจของเด็ก เช่น เด็กมองเห็นผีเสื้อ สงสัยเกี่ยวกับเรื่องผีเสื้อ ผู้สอนจึงนำเรื่องผีเสื้อมาเป็นหัวเรื่องในการกำหนดหน่วยในการจัดประสบการณ์

๒. **ผู้สอนและเด็กร่วมกันกำหนด** วิธีนี้เป็นการกำหนดร่วมกันระหว่างผู้สอนกับเด็ก โดยผู้สอนกระตุ้นให้เด็กแสดงความคิดเห็นแล้วนำเรื่องที่สนใจมากำหนดเป็นหน่วยในการจัดประสบการณ์ เช่น ผู้สอนอ่านนิทานเรื่องเกี่ยวกับสัตว์ ให้เด็กฟังและมีการสนทนาอภิปรายเกี่ยวกับสัตว์ในนิทาน ผู้สอนกับเด็กจึงตัดสินใจร่วมกันกำหนดหัวเรื่องเกี่ยวกับสัตว์มากำหนดหน่วยในการจัดประสบการณ์

๓. **ผู้สอนเป็นผู้กำหนด** วิธีนี้ผู้สอนจะเป็นผู้วางแผนกำหนดหน่วยในการจัดประสบการณ์ไว้ล่วงหน้าโดยพิจารณาจากโครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาที่จัดทำไว้ เช่น ในช่วงเวลาวันสำคัญ ฤดูกาลต่างๆ ผู้สอนก็กำหนดหน่วยการจัดประสบการณ์ที่สัมพันธ์กัน เช่น หน่วยวันแม่ ในช่วง เดือน สิงหาคม หน่วยฝนในช่วงเวลาฤดู

๘

การจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้

การสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ ในสถานศึกษาปฐมวัย มีความสำคัญต่อเด็ก เนื่องจากธรรมชาติของเด็กในวัยนี้สนใจที่จะเรียนรู้ ค้นคว้า ทดลอง และต้องการสัมผัสกับสิ่งแวดล้อม รอบ ๆ ตัว ดังนั้น การจัดเตรียมสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสมตามความต้องการของเด็ก จึงมีความสำคัญที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมและการเรียนรู้ของเด็ก เด็กสามารถเรียนรู้จากการเล่นที่เป็นประสบการณ์ตรงที่เกิดจากการรับรู้จากประสาทสัมผัสทั้งห้า จึงจำเป็นต้องจัดสิ่งแวดล้อมในสถานศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของหลักสูตร เพื่อส่งผลให้บรรลุจุดมุ่งหมายในการพัฒนาเด็ก

การสร้างบรรยากาศการเรียนรู้หรือจัดสภาพแวดล้อม จะต้องคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

๑. ความสะอาด ความปลอดภัย
๒. ความมีอิสระอย่างมีขอบเขตในการเล่น
๓. ความสะดวกในการทำกิจกรรม
๔. ความพร้อมของอาคารสถานที่ เช่น ห้องเรียน ห้องน้ำห้องส้วม สนามเด็กเล่น ฯลฯ
๕. ความเพียงพอเหมาะสมในเรื่อง ขนาด น้ำหนัก จำนวน สีของสื่อและเครื่องเล่น
๖. บรรยากาศในการเรียนรู้ การจัดที่เล่นและมุมประสบการณ์ต่าง ๆ

สภาพแวดล้อมในห้องเรียน

หลักสำคัญ ต้องคำนึงถึงความปลอดภัย ความสะอาด เป้าหมายการพัฒนาเด็ก ความเป็นระเบียบเรียบร้อย ความเป็นตัวของเด็กเอง ให้เด็กเกิดความรู้สึกรอบอุ้ม มั่นใจ และมีความสุข การจัดแบ่งพื้นที่ให้เหมาะสมกับการประกอบกิจกรรมตามหลักสูตร ดังนี้

๑. พื้นที่อำนวยความสะดวกสำหรับเด็กและผู้สอน
 - ๑.๑ ที่แสดงผลงานเด็ก จัดเป็นแผ่นป้าย หรือที่แขวนผลงาน
 - ๑.๒ ที่เก็บแฟ้มผลงานเด็ก จัดเป็นกล่องหรือจัดใส่แฟ้มรายบุคคล
 - ๑.๓ ที่เก็บเครื่องใช้ส่วนตัว ทำเป็นช่องตามจำนวนเด็ก
 - ๑.๔ ที่เก็บเครื่องใช้ของครูผู้สอน เช่น อุปกรณ์การสอน ของใช้ส่วนตัวผู้สอน ฯลฯ
 - ๑.๕ ป้ายนิเทศตามหน่วยการสอนหรือสิ่งที่เด็กสนใจ
๒. พื้นที่ปฏิบัติกิจกรรมและการเคลื่อนไหว

กำหนดไว้ชัดเจนให้มีพื้นที่ที่เด็กสามารถจะทำงานได้ด้วยตนเอง และทำกิจกรรมด้วยกันในกลุ่มเล็กหรือกลุ่มใหญ่ เด็กสามารถเคลื่อนไหวได้อย่างอิสระจากกิจกรรมหนึ่งไปยังกิจกรรมหนึ่งโดยไม่รบกวนผู้อื่น
๓. พื้นที่จัดมุมเล่นหรือมุมประสบการณ์

สามารถจัดได้ตามความเหมาะสมขึ้นอยู่กับสภาพของห้องเรียน จัดแยกส่วนที่ใช้เสียงดัง และเงียบออกจากกัน เช่น มุมบล็อกอยู่ห่างจากมุมหนังสือ มุมบทบาทสมมติอยู่ติดกับมุมบล็อก มุมวิทยาศาสตร์อยู่ใกล้มุมศิลปะ ฯลฯ ที่สำคัญจะกำหนดไว้ในตารางกิจกรรมประจำวัน เพื่อให้โอกาสเด็กได้เล่นอย่างเสรีประมาณวันละ ๖๐ นาที การจัดมุมเล่นต่าง ๆ ผู้สอนต้องคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

- ๓.๑ ในห้องเรียนควรมีมุมเล่นอย่างน้อย ๔ - ๕ มุม ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสภาพห้องเรียน
- ๓.๒ ควรผลัดเปลี่ยนชื่อของเล่นตามมุม ตามความสนใจของเด็ก

๓.๓ ควรจัดให้มีประสบการณ์ที่เด็กได้เรียนรู้ไปแล้วปรากฏอยู่ในมุมเล่น เช่น เด็กเรียนรู้เรื่องผีเสื้อ ผู้สอนควรจัดให้มีการเลี้ยงหนอน หรือมีผีเสื้อสตัฟฟ์ใส่กล่องไว้ให้เด็กดูในมุมธรรมชาติศึกษาหรือมุมวิทยาศาสตร์

๓.๔ ควรเปิดโอกาสให้เด็กมีส่วนร่วมในการจัดมุมเล่น ทั้งนี้เพื่อจูงใจให้เด็กรู้สึกเป็นเจ้าของ อยากเรียนรู้ อยากเข้าเล่น

๓.๕ ควรเสริมสร้างวินัยให้กับเด็ก โดยมีข้อตกลงร่วมกันว่าเมื่อเล่นแล้วจะต้องจัดเก็บอุปกรณ์ทุกอย่างเข้าที่ให้เรียบร้อย

มุมเล่นหรือมุมประสบการณ์ที่จัด ควรมีดังนี้

มุมบล็อก

เป็นมุมที่จัดเก็บบล็อกไม้ต้นที่มีขนาดและรูปร่างต่าง ๆ กัน เด็กสามารถนำมาเล่นต่อประกอบกัน เป็นสิ่งต่างๆ ตามจินตนาการ ความคิดสร้างสรรค์ของตนเอง

การจัดมุมบล็อกเป็นมุมที่ควรจัดให้อยู่ห่างจากมุมที่ต้องการความสงบ เช่น มุมหนังสือ ทั้งนี้เพราะเสียงที่เล่นจากก๊อไม้บล็อก อาจทำลายสมาธิเด็กที่อยู่ในมุมหนังสือได้ นอกจากนี้ยังควรอยู่ห่างจากทางเดินผ่าน หรือทางเข้าออกของห้อง เพื่อไม่ให้กีดขวางทางเดิน หรือเกิดอันตรายจากการเดินสะดุดได้

การจัดเก็บไม้บล็อกเหล่านี้ ควรจัดวางไว้ในระดับที่เด็กสามารถหยิบมาเล่น หรือนำเก็บด้วยตนเอง ได้อย่างสะดวก ปลอดภัย และควรได้ฝึกให้เด็กเก็บเป็นหมวดหมู่เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อย

มุมหนังสือ

ในห้องเรียนควรมีความเงียบสงบ สำหรับเด็กได้ดูรูปภาพ อ่านหนังสือนิทาน ฟังนิทาน จัดมุมหนังสือให้เด็กคุ้นเคยกับตัวหนังสือ และได้ทำกิจกรรมสงบ ๆ ตามลำพัง หรือเป็นกลุ่มเล็ก ๆ

การจัดมุมหนังสือ เป็นมุมที่ต้องการความสงบควรจัดห่างจากมุมที่มีเสียง เช่น มุมบทบาทสมมติ มุมบล็อก ฯลฯ และควรจัดบรรยากาศจูงใจเด็กให้เด็กได้เข้าไปใช้เพื่อเด็กจะได้คุ้นเคยกับตัวหนังสือ และปลูกฝังนิสัยรักการอ่านให้กับเด็ก

มุมบทบาทสมมติ

เป็นมุมที่จัดขึ้น เพื่อให้เด็กมีโอกาสได้นำเอาประสบการณ์ที่ได้รับจากบ้านหรือชุมชนมาเล่นแสดงบทบาทสมมติ เลียนแบบบุคคลต่าง ๆ ตามจินตนาการของตน เช่น เป็นพ่อแม่ในมุมบ้าน เป็นหมอในมุมหมอ เป็นพ่อค้าในมุมร้านค้า ฯลฯ การเล่นดังกล่าวเป็นการปลูกฝังความสำนึกถึงบทบาทสังคมที่เด็กได้พบเห็นในชีวิตจริง

การจัดมุมบทบาทสมมตินี้ ควรอยู่ใกล้มุมบล็อก และจัดให้เป็นสถานที่ต่าง ๆ นอกเหนือจากจัดเป็นบ้าน โดยสังเกตการเล่นตามความสนใจของเด็กว่ามีการเปลี่ยนแปลงบทบาทในการเล่นจากเดิมในสู่รูปแบบการเล่นอื่นหรือไม่ อุปกรณ์ที่นำมาจัดควรเปลี่ยนไปตามความสนใจของเด็กเช่นกัน ดังนั้นบทบาทสมมติจึงอาจจัดเป็นบ้าน ร้านอาหาร ร้านขายของ ร้านเสริมสวย โรงพยาบาล เป็นต้น ในขณะเดียวกันอุปกรณ์ที่นำมาจัดให้เด็กต้องไม่เป็นอันตรายและมีความเหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น

มุมวิทยาศาสตร์

มุมวิทยาศาสตร์หรือมุมธรรมชาติศึกษา เป็นมุมเล่นที่จัดรวบรวมสิ่งต่าง ๆ หรือสิ่งที่มีในธรรมชาติมา ให้เด็กสำรวจ สังเกต ทดลอง ค้นพบด้วยตนเองซึ่งเป็นการช่วยพัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ให้กับเด็ก

การจัดมุมวิทยาศาสตร์หรือมุมธรรมชาติศึกษา เป็นมุมที่ต้องการความสงบคล้ายมุมหนังสือ จึงอาจจัดไว้ใกล้กันได้ และเพื่อเร้าให้เด็กสนใจในสิ่งที่นำมาแสดง ของที่จัดวางไว้ควรอยู่ในระดับที่เด็กหยิบ จับ ดู

วัสดุอุปกรณ์เหล่านั้นได้โดยสะดวก และสิ่งที่นำมาตั้งแสดงนั้น ไม่ควรที่จะตั้งแสดงของสิ่งเดียวกันตลอดปี จึงควรปรับเปลี่ยนให้น่าสนใจอยู่เสมอ

มุมศิลปะ

กิจกรรมศิลปะ เป็นกิจกรรมที่สามารถพัฒนาเด็กได้หลายด้าน เช่น กล้ามเนื้อมือ ซึ่งจะช่วยให้มือของเด็กพร้อมที่จะหยิบจับดินสอ เขียนหนังสือได้เมื่อไปเรียนในระดับประถมศึกษา นอกจากนี้ยังช่วยพัฒนาการทางอารมณ์-จิตใจ สังคม และสติปัญญา เด็กจะมีโอกาสทำงานตามลำพังและเป็นกลุ่ม รู้จักปรับตัวที่จะทำงานด้วยกันและส่งเสริมจินตนาการ ความคิดสร้างสรรค์ การจัดมุมศิลปะจึงเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยให้เด็กได้พัฒนามากขึ้นและยังสนองความสนใจ ความต้องการของเด็กวัยนี้ได้เป็นอย่างดี

การจัดมุมศิลปะเป็นมุมหนึ่งที่เด็กต้องใช้สมาธิในการทำงาน จึงควรจัดให้อยู่ในบริเวณมุมที่ต้องการความสงบเช่นกัน อาจจัดเป็นโต๊ะสำหรับให้เด็กทำงานศิลปะ โดยมีผ้าพลาสติกหรือกระดาษปูกันเลอะเทอะก่อนทำงาน และจัดวางอุปกรณ์ทำงานศิลปะไว้บนโต๊ะ หรือจัดให้มีกระดานขาหยั่งสำหรับเด็กเขียนภาพระบายสีน้ำ

สภาพแวดล้อมนอกห้องเรียน

การจัดสภาพแวดล้อมในบริเวณรอบ ๆ สถานศึกษา รวมทั้งจัดสนามเด็กเล่น หรือเครื่องเล่นสนาม จัดระวางรักษาความปลอดภัยภายในบริเวณสถานศึกษา และบริเวณนอกสถานศึกษา ดูแลรักษาความสะอาด ปลูกต้นไม้ให้ความร่มรื่นรอบ ๆ บริเวณสถานศึกษา สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งส่งผลต่อการเรียนรู้และพัฒนาการของเด็ก

บริเวณสนามเด็กเล่น

จัดให้สอดคล้องกับหลักสูตร ดังนี้

สนามเด็กเล่น ควรมีพื้นผิวหลายประเภท เช่น ดิน ทราย หญ้า พื้นที่เหมาะสำหรับเล่นของเล่นมีล้อ รวมทั้งที่ร่ม ที่โล่งแจ้ง พื้นดินสำหรับขุด ที่เล่นน้ำ บ่อทราย พร้อมทั้งอุปกรณ์ประกอบการเล่น เครื่องเล่นสนามสำหรับปีนป่าย ทรงตัว ทั้งนี้ต้องไม่ติดกับบริเวณที่มีอันตราย ต้องหมั่นตรวจตราเครื่องเล่นให้อยู่ในสภาพแข็งแรง ปลอดภัยอยู่เสมอ และหมั่นดูแลเรื่องความสะอาด

ที่นั่งเล่นพักผ่อน จัดที่นั่งไว้ใต้ต้นไม้ร่มเงา ใช้จัดกิจกรรมกลุ่มย่อย ๆ หรือกิจกรรมที่ต้องการความสงบ หรือ เป็นลานนิทรรศการให้ความรู้แก่เด็กและผู้ปกครอง

บริเวณธรรมชาติ จัดเป็นสวนหย่อมหน้าอาคารเรียน ปลูกไม้ดอกไม้ประดับในสวนหย่อม เพื่อใช้เป็นแหล่งเรียนรู้ และทำแปลง พืชผักสวนครัว ให้เด็กได้ศึกษา

สื่อและแหล่งการเรียนรู้

สื่อ เป็นตัวกลางในการถ่ายทอดเรื่องราวเนื้อหาจากผู้ส่งไปยังผู้รับในการเรียนการสอนสื่อเป็นตัวกลางนำความรู้จากครูสู่เด็ก เกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่วางไว้ช่วยให้เด็กได้รับประสบการณ์ตรง ทำให้สิ่งที่ป็นนามธรรมเข้าใจยากกลายเป็นรูปธรรมที่เด็กเข้าใจง่าย เรียนรู้ได้ง่าย รวดเร็ว เพลิดเพลิน เกิดการเรียนรู้และค้นพบด้วยตนเอง

สื่อประกอบการจัดกิจกรรม

สื่อประกอบการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาเด็กปฐมวัยทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคม และสติปัญญา มีสื่อที่เป็นประเภท ๒ มิติ และ/หรือ ๓ มิติ ที่เป็นสื่อของจริง สื่อธรรมชาติ สื่อที่อยู่ใกล้ตัวเด็ก สื่อสะท้อนวัฒนธรรม สื่อที่ปลอดภัยต่อตัวเด็ก สื่อเพื่อพัฒนาเด็กในด้านต่างๆ ครอบคลุมด้าน สื่อที่เอื้อให้เด็กเรียนรู้ผ่านประสาทสัมผัสทั้งห้า โดยการจัดการใช้สื่อเริ่มต้นจาก สื่อของจริง ภาพถ่าย ภาพโครงร่าง และสัญลักษณ์ การใช้สื่อต้องเหมาะสมกับวัย วุฒิภาวะ ความแตกต่างระหว่างบุคคล ความสนใจ และความต้องการของเด็กที่หลากหลาย สื่อประกอบการจัดกิจกรรม มีดังนี้

กิจกรรมเสรี

๑. มุมบทบาทสมมติ จัดเป็นมุมเล่น ดังนี้

๑.๑ มุมบ้าน

- ของเล่นเครื่องใช้ในครัวขนาดเล็ก หรือของจำลอง เช่น เต้า กระทะ ครก กาน้ำ เขียง มีดพลาสติก หม้อ จาน ช้อน ถ้วยชาม กะละมัง
- เครื่องเล่นตุ๊กตา เสื้อผ้าตุ๊กตา เตียง เปลเด็ก ตุ๊กตา
- เครื่องแต่งบ้านจำลอง เช่น ชุดรับแขก โต๊ะเครื่องแป้ง หมอนอิง กระຈก หวี
- เครื่องแต่งกายของบุคคลอาชีพต่าง ๆ ที่ใช้แล้ว เช่น ชุดเครื่องแบบทหาร ตำรวจ ชุดเสื้อผ้าผู้ใหญ่ชายและหญิง รองเท้า กระเป๋าถือที่ไม่ใช้แล้ว
- โทรศัพท์ เตารีดจำลอง ที่รีดผ้าจำลอง
- ภาพถ่ายและรายการอาหาร

๑.๒ มุมหมอ

- เครื่องเล่นจำลอง เครื่องมือแพทย์และอุปกรณ์รักษาผู้ป่วย เช่น หูฟัง เสื้อคลุมหมอ
- อุปกรณ์สำหรับเลียนแบบบันทึกข้อมูลผู้ป่วย เช่น กระดาษ ดินสอ ฯลฯ

๑.๓ มุมร้านค้า

- กล่องและขวดผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ
- อุปกรณ์ประกอบการเล่น เช่น เครื่องคิดเลข ลูกคิด ธนบัตรจำลอง ฯลฯ

๒. มุมบล็อก

- ไม้บล็อกหรือแท่งไม้ที่มีขนาดและรูปร่างต่าง ๆ กัน จำนวนตั้งแต่ ๔๐ ขึ้นขึ้นไป
- ของเล่นจำลอง เช่น รถยนต์ เครื่องบิน รถไฟ คน สัตว์ ต้นไม้ ฯลฯ
- ภาพถ่ายต่าง ๆ
- ที่จัดเก็บไม้บล็อกหรือแท่งไม้อาจเป็นชั้น ลังไม้หรือพลาสติก แยกรูปร่างตามขนาด

๓. มุมหนังสือ

- หนังสือภาพนิทาน สมุดภาพ หนังสือภาพที่มีคำและประโยคสั้น ๆ พร้อมภาพ
- ชั้นหรือที่วางหนังสือ
- อุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการสร้างบรรยากาศการอ่าน เช่น เสื่อ พรม หมอน ฯลฯ
- อุปกรณ์สำหรับเขียน
- อุปกรณ์เสริม เช่น เครื่องเล่นเทป ตลับเทปนิทานพร้อมหนังสือนิทาน หูฟัง ฯลฯ

๔. มุมวิทยาศาสตร์ หรือมุมธรรมชาติศึกษา

- วัสดุต่าง ๆ จากธรรมชาติ เช่น เมล็ดพืชต่าง ๆ เปลือกหอย ดิน หิน แร่ ฯลฯ
- เครื่องมือเครื่องใช้ในการสำรวจ สังเกต ทดลอง เช่น แวนขยาย แม่เหล็ก เครื่องชั่ง ฯลฯ

กิจกรรมสร้างสรรค์ มีวัสดุอุปกรณ์ ดังนี้

๑. การวาดภาพและระบายสี

- สีเทียนแท่งใหญ่ สีไม้ สีชอล์ก สีน้ำ กระดาษ
- พู่กันขนาดใหญ่ (ประมาณเบอร์ ๑๒ -๑๘)
- เสื่อคลุม หรือผ้ากันเปื้อน

๒. การเล่นกับสี

- การเป่าสี มี กระดาษ หลอดกาแฟ สีน้ำ
- การหยดสี มี กระดาษ หลอดกาแฟ พู่กัน สีน้ำ
- การพับสี มี กระดาษ สีน้ำ พู่กัน
- การเทสี มี กระดาษ สีน้ำ
- การละเลงสี มี กระดาษ น้ำ แป้งเปียก

๓. การพิมพ์ภาพ

- แม่พิมพ์ต่าง ๆ จากของจริง เช่น นิ้วมือ ใบไม้ ก้านกล้วย ฯลฯ
- แม่พิมพ์จากวัสดุอื่น ๆ เช่น เชือก เส้นด้าย ทรายาง ฯลฯ
- กระดาษ ผ้าเช็ดมือ สีโปสเตอร์ สีน้ำ สีฝุ่น ฯลฯ

๔. การปั้น เช่น ดินน้ำมัน ดินเหนียว แป้งโดว์ แผ่นรองปั้น แม่พิมพ์รูปต่าง ๆ ไม้กวาดแป้ง

๕. การพับ ฉีก ตัดปะ เช่น กระดาษ หรือวัสดุอื่น ๆ ที่จะใช้พับ ฉีก ตัด ปะ กรรไกรขนาดเล็ก

ปลายมน กาวน้ำหรือแป้งเปียก ผ้าเช็ดมือ ฯลฯ

๖. การประดิษฐ์เศษวัสดุ เช่น เศษวัสดุต่าง ๆ มีกล่องกระดาษ แกนกระดาษ เศษผ้า เศษไหม กาว กรรไกร สี ผ้าเช็ดมือ ฯลฯ

๗. การร้อย เช่น ลูกปัด หลอดกาแฟ หลอดด้าย ฯลฯ

๘. การสาน เช่น กระดาษ ใบตอง ใบมะพร้าว ฯลฯ

๙. การเล่นต่อพลาสติกสร้างสรรค์ พลาสติกชิ้นเล็ก ๆ รูปทรงต่าง ๆ ผู้เล่นสามารถนำมาต่อเป็นรูปแบบต่าง ๆ ตามความต้องการ

๑๐. การสร้างรูป เช่น จากกระดาษปึกหมุด จากแป้นตะปูที่ใช้หมักยางหรือเชือกผูกดึงให้เป็นรูปร่างต่าง ๆ

เกมการศึกษา มีดังนี้

๑. เกมจับคู่
 - จับคู่รูปร่างที่เหมือนกัน
 - จับคู่ภาพเงา หรือโครงร่าง
 - จับคู่ภาพที่ซ่อนอยู่ในภาพหลัก
 - จับคู่สิ่งที่มีความสัมพันธ์กัน สิ่งที่ใช้คู่กัน
 - จับคู่ภาพส่วนเต็มกับส่วนย่อย
 - จับคู่ภาพชิ้นส่วนที่หายไป
 - จับคู่ภาพที่เป็นประเภทเดียวกัน
 - จับคู่ภาพที่ซ้อนกัน
 - จับคู่ภาพสัมพันธ์แบบตรงกันข้าม
 - จับคู่ภาพที่สมมาตรกัน
 - จับคู่ภาพแบบอุปมาอุปไมย
 - จับคู่ภาพแบบอนุกรม
๒. เกมภาพตัดต่อ
 - ภาพตัดต่อที่สัมพันธ์กับหน่วยการเรียนรู้ต่าง ๆ เช่น ผลไม้ ผัก ฯลฯ
๓. เกมจัดหมวดหมู่
 - ภาพสิ่งต่าง ๆ ที่นำมาจัดเป็นพวก ๆ
 - ภาพเกี่ยวกับประเภทของใช้ในชีวิตประจำวัน
 - ภาพจัดหมวดหมู่ตามรูปร่าง สี ขนาด รูปทรงเรขาคณิต
๔. เกมวางภาพต่อปลาย (โดมิโน)
 - โดมิโนภาพเหมือน
 - โดมิโนภาพสัมพันธ์
๕. เกมเรียงลำดับ
 - เรียงลำดับภาพเหตุการณ์ต่อเนื่อง
 - เรียงลำดับขนาด
๖. เกมศึกษารายละเอียดของภาพ (ลอตโต)
๗. เกมจับคู่แบบตารางสัมพันธ์ (เมตริกเกม)
๘. เกมพื้นฐานการบวก

กิจกรรมเสริมประสบการณ์ มีสื่อดังนี้

๑. สื่อของจริงที่อยู่ใกล้ตัว สื่อจากธรรมชาติหรือวัสดุท้องถิ่น เช่น ต้นไม้ ใบไม้ เปลือกหอย ฯลฯ
๒. สื่อที่จำลองขึ้น เช่น ลูกโลก ตุ๊กตาสัตว์ ฯลฯ
๓. สื่อประเภทภาพ เช่น ภาพพลิก ภาพโปสเตอร์ หนังสือภาพ ฯลฯ
๔. สื่อเทคโนโลยี เช่น วิทยุ เครื่องบันทึกเสียง เครื่องขยายเสียง โทรทัศน์ ฯลฯ

กิจกรรมกลางแจ้ง มีสื่อดังนี้

๑. เครื่องเล่นสนาม เช่น เครื่องเล่นสำหรับป็นปาย เครื่องเล่นประเภทล้อเลื่อน ฯลฯ
๒. ที่เล่นทราย มีทรายละเอียด เครื่องเล่นทราย เครื่องตวง ฯลฯ
๓. ที่เล่นน้ำ มีภาชนะใส่น้ำหรืออ่างน้ำวางบนขาตั้งที่มั่นคง ความสูงพอที่เด็กจะยืนได้พอดี เสื้อคลุมหรือผ้ากันเปื้อนพลาสติก อุปกรณ์เล่นน้ำ เช่น ถ้วยตวง ขวดต่างๆ สายยาง กรวยกรองน้ำ ตุ๊กตายาง ฯลฯ

กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ มีสื่อดังนี้

๑. เครื่องเคาะจังหวะ เช่น ฉิ่ง เหล็กสามเหลี่ยม กรับ รำมะนา กลอง ฯลฯ
๒. อุปกรณ์ประกอบการเคลื่อนไหว เช่น หนังสือพิมพ์ ริปปิ้น แแถบผ้า ห่วง หวาย ถูทราย

การเลือกสื่อ

๑. เลือกให้ตรงกับจุดมุ่งหมายและเรื่องที่สอน
๒. เลือกให้เหมาะสมกับวัยและความสามารถของเด็ก
๓. เลือกให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของท้องถิ่นที่เด็กอยู่หรือสถานภาพของสถานศึกษา
๔. มีวิธีการใช้ง่าย และนำไปใช้ได้หลายกิจกรรม
๕. มีความถูกต้องตามเนื้อหาและทันสมัย
๖. มีคุณภาพดี เช่น ภาพชัดเจน ขนาดเหมาะสม ไม่ใช้สีสะท้อนแสง สามารถสัมผัสได้
๗. เลือกสื่อที่เด็กเข้าใจง่ายในเวลาสั้น ๆ ไม่ซับซ้อน
๘. เลือกสื่อเพื่อให้ฝึก และส่งเสริมการคิดเป็น ทำเป็น และกล้าแสดงความคิดเห็นด้วยความมั่นใจ

การจัดหาสื่อ สามารถจัดหาได้หลายวิธี คือ

๑. จัดหาโดยการขอยืมจากแหล่งต่าง ๆ เช่น ศูนย์สื่อของสถานศึกษาของรัฐบาล หรือสถานศึกษาเอกชน ฯลฯ
๒. จัดซื้อสื่อและเครื่องเล่น โดยวางแผนการจัดซื้อตามลำดับความจำเป็น เพื่อให้สอดคล้องกับงบประมาณที่ทางสถานศึกษาสามารถจัดสรรให้และสอดคล้องกับแผนการจัดประสบการณ์
๓. ผลิตสื่อและเครื่องเล่นขึ้นใช้เอง โดยใช้วัสดุที่ปลอดภัยและหาง่ายเป็นเศษวัสดุเหลือใช้ที่มีอยู่ในท้องถิ่นนั้น เช่น กระดาษแข็งจากลังกระดาษ รูปภาพจากแผ่นป้ายโฆษณา รูปภาพจากหนังสือนิตยสารต่างๆ เป็นต้น

ขั้นตอนการดำเนินการผลิตสื่อสำหรับเด็ก มีดังนี้

๑. สำรวจความต้องการในการใช้สื่อให้ตรงกับจุดประสงค์ สาระการเรียนรู้และกิจกรรมที่จัด
๒. วางแผนการผลิต โดยกำหนดจุดมุ่งหมายและรูปแบบของสื่อให้เหมาะสมกับวัยและความสามารถของเด็ก สื่อนั้นจะต้องมีความคงทนแข็งแรง ประณีตและสะดวกต่อการใช้
๓. ผลิตสื่อตามรูปแบบที่เตรียมไว้
๔. นำสื่อไปทดลองใช้หลาย ๆ ครั้งเพื่อหาข้อดี ข้อเสีย จะได้ปรับปรุงแก้ไขให้ดียิ่งขึ้น
๕. นำสื่อที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้จริง

การใช้สื่อ ดำเนินการดังนี้

๑. การเตรียมพร้อมก่อนใช้สื่อ มีขั้นตอน คือ

๑.๑ เตรียมตัวผู้สอน

- ผู้สอนต้องมีการศึกษาจุดมุ่งหมายและวางแผนว่าจะจัดกิจกรรมอะไรบ้าง
- เตรียมจัดหาสื่อและศึกษาวิธีการใช้สื่อ

- จัดเตรียมสื่อและวัสดุอื่น ๆ ที่จะต้องใช้ร่วมกัน
- ทดลองใช้สื่อก่อนนำไปใช้จริง

๑.๒ เตรียมตัวเด็ก

- ศึกษาความรู้พื้นฐานของเด็กให้สัมพันธ์กับเรื่องที่จะสอน
- สร้างความสนใจเด็กโดยใช้สื่อประกอบการเรียนการสอน
- ให้เด็กมีความรับผิดชอบ รู้จักใช้สื่ออย่างสร้างสรรค์ ไม่ใช่ทำลาย เล่นแล้วเก็บ

๑.๓ เตรียมสื่อให้พร้อมก่อนนำไปใช้

- จัดลำดับการใช้สื่อว่าจะใช้อะไรก่อนหรือหลัง เพื่อความสะดวกในการสอน
- ตรวจสอบและเตรียมเครื่องมือให้พร้อมที่จะใช้ได้ทันที
- เตรียมวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ร่วมกันกับสื่อ

๒. การใช้สื่อ เพื่อให้บรรลุผลโดยเฉพาะในกิจกรรมเสริมประสบการณ์ ควรปฏิบัติดังนี้

๒.๑ สร้างความพร้อมและสร้างความสนใจให้เด็กก่อนจัดกิจกรรมทุกครั้ง

๒.๒ ใช้สื่อตามลำดับขั้นของแผนการจัดกิจกรรมที่กำหนดไว้

๒.๓ ไม่ควรให้เด็กเห็นสื่อหลายๆ ชนิดพร้อมๆ กัน เพราะจะทำให้เด็กไม่สนใจกิจกรรมนั้น

๒.๔ ผู้สอนควรยืนอยู่ด้านข้างหรือด้านหลังของสื่อที่ใช้กับเด็ก ผู้สอนไม่ควรยืนหันหลังให้เด็ก

จะต้องพูดคุยกับเด็กและสังเกตความสนใจของเด็ก พร้อมทั้งสำรวจข้อบกพร่องของสื่อที่ใช้เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น

ข้อควรระวังในการใช้สื่อการเรียนการสอน การใช้สื่อในระดับปฐมวัยควรระวังในเรื่องต่อไปนี้

๑. วัสดุที่ใช้ ต้องไม่มีพิษ ไม่หักและแตกง่าย มีพื้นผิวเรียบ ไม่เป็นเสี้ยน

๒. ขนาด ไม่ควรใหญ่เกินไป เพราะยากต่อการหยิบยกอาจจะตกลงเสียหาย ตกเป็นอันตรายต่อเด็ก หรือใช้ไม่สะดวก เช่น กรรไกรขนาดใหญ่ โต๊ะ เก้าอี้ที่ใหญ่และสูงเกินไป และควรมีขนาดเล็กเกินไปเด็ก อาจจะนำไปปอมหรือกลืนทำให้ติดคอหรือไหลลงท้องได้ เช่น ลูกปัดเล็ก ลูกแก้ว ฯลฯ

๓. รูปทรง ไม่เป็นรูปทรงแหลม รูปทรงเหลี่ยม เป็นสัน

๔. น้ำหนัก ไม่ควรมีน้ำหนักมาก เพราะเด็กยกหรือหยิบไม่ไหว อาจจะตกลงเป็นอันตรายได้

๕. สื่อที่เป็นอันตรายต่อตัวเด็ก เช่น สารเคมี วัตถุไวไฟ ฯลฯ

๖. สีที่เป็นอันตรายต่อสายตา เช่น สีสะท้อนแสง ฯลฯ

การประเมินการใช้สื่อ

จากองค์ประกอบ ๓ ประการ คือ ผู้สอน เด็ก และสื่อ เพื่อจะได้ทราบว่าสื่อที่ช่วยให้นักเรียนรู้นั้นช่วยให้นักเรียนรู้นั้นเพียงใด จะได้นำมาปรับปรุงการผลิตและการใช้สื่อให้ดียิ่งขึ้น โดยใช้วิธีสังเกต ดังนี้

๑. สื่อที่ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้เพียงใด

๒. เด็กชอบสื่อที่เพียงใด

๓. สื่อที่ช่วยให้นักเรียนตรงกับจุดประสงค์หรือไม่ ถูกต้องตามสาระการเรียนรู้และทันสมัยหรือไม่

๔. สื่อที่ช่วยให้นักเรียนสนใจมากน้อยเพียงใด เพราะเหตุใด

การเก็บรักษาและซ่อมแซมสื่อ

การจัดเก็บสื่อเป็นการส่งเสริมให้เด็กฝึกการสังเกต การเปรียบเทียบ การจัดกลุ่ม ส่งเสริมความรับผิดชอบ ความมีน้ำใจ ช่วยเหลือ ผู้สอนไม่ควรใช้การเก็บสื่อเป็นการลงโทษเด็ก โดยดำเนินการดังนี้

๑. เก็บสื่อให้เป็นระเบียบและเป็นหมวดหมู่ตามลักษณะ ประเภทของสื่อ สื่อที่เหมือนกันจัดเก็บหรือวางไว้ด้วยกัน
๒. วางสื่อในระดับสายตาของเด็ก เพื่อให้เด็กหยิบใช้และจัดเก็บได้ด้วยตัวเอง
๓. ภาชนะที่จัดเก็บสื่อควรโปร่งใส เพื่อให้เด็กมองเห็นสิ่งที่อยู่ภายในได้ง่าย และควรมีมือจับเพื่อสะดวกในการขนย้าย
๔. ฝึกให้เด็กรู้ความหมายของรูปภาพหรือสีที่เป็นสัญลักษณ์แทนหมวดหมู่ประเภทสื่อ เพื่อเด็กจะได้เก็บเข้าที่ได้ถูกต้อง การใช้สัญลักษณ์ควรมีความหมายต่อการเรียนรู้ของเด็ก สัญลักษณ์ควรใช้สื่อของจริง ภาพถ่าย หรือสำเนา ภาพวาด ภาพโครงร่างหรือภาพประจูด หรือบัตรคำติดคู่กับสัญลักษณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง
๕. ตรวจสอบสื่อหลังจากที่ใช้แล้วทุกครั้งว่ามีสภาพสมบูรณ์ จำนวนครบถ้วนหรือไม่
๖. ซ่อมแซมสื่อชำรุด และทำเต็มส่วนที่ขาดหายไปให้ครบชุด

การพัฒนาสื่อ

การพัฒนาสื่อใช้ประกอบการจัดกิจกรรมในระดับปฐมวัยนั้น ก่อนอื่นควรได้สำรวจข้อมูล สภาพปัญหาต่าง ๆ ของสื่อทุกประเภทที่ใช้อยู่ว่ามีอะไรบ้างที่จะต้องปรับปรุงแก้ไข เพื่อจะได้ปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับความต้องการ

แนวทางการพัฒนาสื่อ ควรมีลักษณะดังนี้

๑. ปรับปรุงสื่อให้ทันสมัยเข้ากับเหตุการณ์ ใช้ได้สะดวก ไม่ซับซ้อนเกินไป เหมาะสมกับวัยของเด็ก
๒. รักษาความสะอาดของสื่อ ถ้าเป็นวัสดุที่ล้างน้ำได้ เมื่อใช้แล้วควรได้ล้างเช็ด หรือปัดฝุ่นให้สะอาด เก็บไว้เป็นหมวดหมู่
๓. ถ้าเป็นสื่อที่ผู้สอนผลิตขึ้นมากใช้เอง และผ่านการทดลองใช้มาแล้ว ควรเขียนคู่มือประกอบการใช้สื่อ นั้น โดยบอกชื่อสื่อ ประโยชน์และวิธีใช้สื่อ รวมทั้งจำนวนชิ้นส่วนของสื่อในชุดนั้นและเก็บคู่มือไว้ในซองหรือถุง พร้อมสื่อที่ผลิต
๔. พัฒนาสื่อที่สร้างสรรค์ ใช้ได้เอนกประสงค์ คือ เป็นได้ทั้งสื่อเสริมพัฒนาการและเป็นของเล่น สนุกสนานเพลิดเพลิน

แหล่งเรียนรู้ มีทั้งในและนอกห้องเรียน และในชุมชน

๑. แหล่งเรียนรู้ในห้องเรียน ได้แก่ มุมประสบการณ์ต่าง ๆ เช่น มุมบ้าน มุมหนังสือ มุมบล็อก มุมวิทยาศาสตร์ มุมหมอ มุมศิลปะ มุมเกมการศึกษา มุมดนตรี มุมร้านค้า ฯลฯ
๒. แหล่งเรียนรู้นอกห้องเรียน ได้แก่ สวนหย่อม สนามเด็กเล่น ห้องต่างๆ ภายในโรงเรียน ห้องพักครู สนามกีฬาในโรงเรียน ต้นไม้ ดอกไม้ วัด โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ ไร่ประชานิยม ท่าเรือ แหล่งพญา เป็นต้น
๓. แหล่งเรียนรู้ในชุมชน เช่น อาชีพ ประมง แปรรูปอาหารทะเล การปลูกพืชผักสวนครัว การทำขนม อาชีพค้าขาย

การประเมินพัฒนาการ

การประเมินพัฒนาการ หมายถึง กระบวนการสังเกตพฤติกรรมของเด็กในขณะที่ทำกิจกรรมแล้วจดบันทึกลงในเครื่องมือที่สร้างขึ้นอย่างต่อเนื่องเพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมที่เด็กแสดงออกในแต่ละครั้ง เป็นข้อมูลในการพัฒนากิจกรรมให้เด็กได้รับการพัฒนาเต็มตามศักยภาพ

การประเมินพัฒนาการเด็กอายุ ๔ – ๕ ปี เป็นการประเมินทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญาของเด็ก โดยถือเป็นกระบวนการต่อเนื่องและเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมปกติที่จัดให้เด็กในแต่ละวัน ผลที่ได้รับจากการสังเกตพัฒนาการเด็กต้องนำมาจัดทำสารนิทัศน์หรือจัดทำข้อมูลหลักฐานหรือเอกสารอย่างเป็นระบบ ด้วยการรวบรวมผลงานสำหรับเด็กเป็นรายบุคคลที่สามารถบอกเรื่องราวหรือประสบการณ์ที่เด็กได้รับว่าเด็กเกิดเรียนรู้ว่าเด็กมีการก้าวหน้าเพียงใด ทั้งนี้ให้นำข้อมูลการประเมินพัฒนาการเด็กมาเป็นข้อมูลสารสนเทศเพื่อพิจารณา ปรับปรุงวางแผนการจัดกิจกรรม และส่งเสริมให้เด็กแต่ละคนได้รับการพัฒนาตามจุดหมายของหลักสูตรอย่างต่อเนื่องการประเมินพัฒนาการควรยึดหลัก ดังนี้

๑. วางแผนการประเมินพัฒนาการอย่างเป็นระบบ
๒. ประเมินพัฒนาการเด็กครบทุกด้าน
๓. ประเมินเป็นรายบุคคลอย่างสม่ำเสมอต่อเนื่องตลอดปี
๔. ประเมินพัฒนาการตามสภาพจริงจากกิจกรรมประจำวันด้วยเครื่องมือและวิธีการหลากหลาย
๕. สรุปผลการประเมิน จัดทำข้อมูลสารสนเทศและนำผลการประเมินไปใช้พัฒนาเด็ก

สำหรับวิธีการประเมินที่เหมาะสมและควรใช้กับเด็กอายุ ๔ – ๕ ปี ได้แก่ การสังเกต การบันทึกพฤติกรรม การสนทนากับเด็ก การสัมภาษณ์ การวิเคราะห์ข้อมูลจากผลงานเด็กที่เก็บอย่างเป็นระบบ

หลักการประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัย

๑. ประเมินพัฒนาการของเด็กครบทุกด้านและนำผลมาพัฒนาเด็ก
๒. ประเมินเป็นรายบุคคลอย่างสม่ำเสมอต่อเนื่องตลอดปี
๓. สภาพการประเมินควรมีลักษณะเช่นเดียวกับการปฏิบัติกิจกรรมประจำวัน
๔. ประเมินอย่างเป็นระบบ มีการวางแผน เลือกใช้เครื่องมือและจดบันทึกไว้เป็นหลักฐาน
๕. ประเมินตามสภาพจริงด้วยวิธีการหลากหลายเหมาะกับเด็กรวมทั้งใช้แหล่งข้อมูลหลายๆด้าน ไม่

ควรใช้การทดสอบ

ขั้นตอนการประเมินพัฒนาการ

การประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัยจะต้องปฏิบัติตามขั้นตอนต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

๑. ศึกษาและทำความเข้าใจพัฒนาการของเด็กในแต่ละช่วงอายุทุกด้าน ได้แก่ ด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและสติปัญญา

๒. วางแผนเลือกใช้วิธีการและเครื่องมือที่เหมาะสมสำหรับใช้บันทึกและประเมินพัฒนาการ เช่น แบบบันทึกพฤติกรรมเด็ก แบบบันทึกกิจกรรมรายวัน เหมาะกับการบันทึกกิจกรรมหรือประสบการณ์ที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนทุกวัน การบันทึกการเลือกของเด็กเหมาะสำหรับใช้บันทึกลักษณะเฉพาะหรือปฏิกริยาที่เด็กมีต่อสิ่ง

ต่างๆ รอบตัว เป็นต้น ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ของครูผู้สอนที่จะต้องเลือกเครื่องมือการประเมินพัฒนาการให้เหมาะสม เพื่อให้ได้ข้อมูลผลการพัฒนาที่ถูกต้องตามความต้องการ

๓. ดำเนินการประเมินและบันทึกพัฒนาการ ก่อนจะลงมือประเมินควรอ่านคู่มือคำอธิบายวิธีการประเมิน วิธีใช้เครื่องมืออย่างละเอียดแล้วจึงดำเนินการตามขั้นตอนและบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษรต่อไป

๔. ประเมินและสรุป การประเมินและสรุปนั้นต้องดูจากผลการประเมินหลายครั้ง มิใช่เพียงครั้งเดียว อาจทำให้ผิดพลาดได้ ผลการประเมินดูได้จากผลที่ปรากฏในเครื่องมือประเมินและบันทึกพัฒนาการ เช่น ประเมินการใช้กล้ามเนื้อใหญ่ของเด็กอายุ ๓ ปี ปรากฏว่ายังเดินขึ้นลงบันไดสลับเท้าไม่ได้ ต้องตีความว่ากำลังขาของเด็กยังมีไม่พอที่จะสลับเท้าได้ อาจสรุปได้ว่าพัฒนาการกล้ามเนื้อใหญ่ยังไม่แข็งแรงเหมาะสมกับวัย ต้องจัดกิจกรรมพัฒนากล้ามเนื้อใหญ่ส่วนขาต่อไป

๕. การรายงานผล เมื่อได้ผลการประเมินและสรุปพัฒนาการของเด็กแล้ว ผู้สอนต้องตัดสินใจว่าจะรายงานข้อมูลไปยังผู้ใด เพื่อจุดประสงค์อะไร และต้องใช้รูปแบบอะไรเพื่อใช้รายงาน เช่น ต้องรายงานผู้บริหารสถานศึกษา ผู้ปกครองให้ทราบ ว่า กิจกรรมหรือประสบการณ์ที่สถานศึกษาจัดให้เด็กนั้น ส่งเสริมพัฒนาการของเด็กแต่ละคนอย่างไร เป็นไปตามจุดประสงค์หรือไม่ เพื่อจะได้วางแผนช่วยเหลือเด็กได้ตรงตามความต้องการต่อไป โดยสถานศึกษาจะมีสมุดรายงานประจำตัวเด็ก ผู้สอนใช้สมุดรายงานนั้นเป็นเครื่องมือหรือแบบรายงานผู้ปกครองได้ และถ้าผู้สอนมีข้อเสนอหรือขอความร่วมมือจากผู้ปกครองเกี่ยวกับการส่งเสริมพัฒนาการเด็กก็อาจจะเขียนเพิ่มเติมลงในสมุดรายงาน และต้องคำนึงไว้เสมอว่า ไม่ว่าจะใช้แบบรายงานใด ข้อมูลควรมีความหมาย เกิดประโยชน์กับเด็กเป็นสำคัญ การบันทึกข้อความลงในสมุดรายงานประจำตัวเด็ก ผู้สอนควรใช้ภาษาในทางสร้างสรรค์มากกว่าในทางลบ

๖. การให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการประเมิน ผู้สอนต้องตระหนักว่าการทำงานร่วมกับผู้ปกครองเกี่ยวกับการพัฒนาเด็กเป็นเรื่องสำคัญมาก ผู้สอนควรยกย่องผู้ปกครองที่พยายามมีส่วนร่วมในการพัฒนาเด็ก ผู้สอนจะต้องต้อนรับผู้ปกครองที่มาสถานศึกษา ขอขอบคุณสำหรับความร่วมมือ เขียนจดหมายถึงผู้ปกครองเพื่อรายงานเรื่องเด็ก พูดคุยด้วยตนเองหรือทางโทรศัพท์ ส่งเหล่านี้จะทำให้ผู้ปกครองรู้สึกถึงความสำคัญของตนเอง และต้องการที่จะมีส่วนร่วมกับผู้สอนในการพัฒนาเด็กของตน

วิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินพัฒนาการเด็ก

ในการสรุปผลการประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัยแต่ละครั้ง ควรใช้วิธีการประเมินอย่างหลากหลาย เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ที่สุด วิธีการที่เหมาะสมและนิยมใช้ในการประเมินเด็กปฐมวัยมีด้วยกันหลายวิธี ดังต่อไปนี้

๑. การสังเกตและการบันทึกการสังเกต มี ๒ แบบ คือ การสังเกตอย่างมีระบบ ได้แก่ การสังเกตอย่างมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอนตามที่วางแผนไว้ และอีกวิธีหนึ่งคือการสังเกตแบบไม่เป็นทางการ เป็นการสังเกตระหว่างทำกิจกรรมประจำวันและเกิดพฤติกรรมที่ไม่คาดคิดว่าจะเกิดขึ้น ผู้สอนต้องจดบันทึกไว้ การสังเกตเป็นวิธีการที่ผู้สอนใช้ในการศึกษาพัฒนาการเด็ก เมื่อมีการสังเกตต้องมีการจดบันทึกผู้สอนควรทราบว่าจะบันทึกอะไร การบันทึกพฤติกรรมมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาเด็ก ๑.๑ แบบบันทึกพฤติกรรม ใช้บันทึกเหตุการณ์เฉพาะอย่างโดยบรรยายพฤติกรรมเด็ก ผู้บันทึกต้องบันทึกวัน เดือน ปีเกิดของเด็กและวันเดือนปีที่ทำการบันทึกแต่ละครั้งด้วย

๑.๒ การบันทึกรายวัน ใช้บันทึกเหตุการณ์หรือประสบการณ์ที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนทุกวัน เน้นการบันทึกเฉพาะรายที่ต้องการศึกษา จะช่วยให้ครูผู้สอนได้พิจารณาปัญหาของเด็กเป็นรายบุคคล ลดปัญหาและส่งเสริมพัฒนาการของเด็กได้อย่างถูกต้อง

๑.๓ แบบสำรวจรายการ สร้างขึ้นเพื่อใช้วิเคราะห์เด็กแต่ละคนตามตัวชี้วัดที่กำหนดขึ้นตามคุณลักษณะอันพึงประสงค์และคุณลักษณะตามวัย ตามที่หลักสูตรกำหนด โดยจำแนกความถี่ของการเกิดพฤติกรรม

๒. การสนทนา สามารถใช้การสนทนาได้ทั้งกลุ่มและรายบุคคล เพื่อประเมินความสามารถในการแสดงความคิดเห็นและพัฒนาการด้านการใช้ภาษาของเด็กและบันทึกผลการสนทนาลงในแบบบันทึกพฤติกรรมหรือบันทึกประจำวัน

๓. การสัมภาษณ์ ควรจัดในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม เพื่อไม่ให้เกิดความเครียดและวิตกกังวล ผู้สอนควรใช้คำถามที่เหมาะสมและควรพูดคุยกับเด็กเป็น รายบุคคล เปิดโอกาสให้เด็กได้คิดและตอบอย่างอิสระ จะสามารถประเมินความสามารถและพัฒนาการของเด็กด้านต่างๆได้ และบันทึกข้อมูลลงในแบบสัมภาษณ์

๔. การรวบรวมผลงานที่แสดงออกถึงความก้าวหน้าแต่ละด้านของเด็กเป็นรายบุคคล จัดเก็บไว้ในแฟ้มสะสมผลงาน (Portfolio) โดย รวบรวมและจัดระบบข้อมูลต่างๆที่เกี่ยวกับตัวเด็ก จากเครื่องมือต่างๆที่เก็บรวบรวมข้อมูลของเด็กไว้อย่างมีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจนและถูกต้อง มีการนำข้อมูลที่เก็บไว้มาใช้ในการประเมินนำผลการประเมินมา ปรับปรุงพัฒนาเด็ก จึงจะถือว่าเป็นการจัดเก็บรวบรวมที่ถูกต้อง และควรทำอย่างต่อเนื่อง ให้ผู้ปกครองนักเรียนได้รับทราบข้อมูลของบุตรหลานของตนบ้าง ร่วมประเมินผลงานของเด็กบ้าง การสะสมชิ้นงานของเด็กที่จะจัดเก็บในแฟ้มควรเป็นชิ้นงานที่เด็กมีความภาคภูมิใจอาจให้ผู้ปกครองร่วมคัดสรรชิ้นงานของเด็กด้วย

ข้อควรปฏิบัติในการเก็บข้อมูลไว้ในแฟ้มสะสมผลงาน (Portfolio)

๑. ข้อมูลที่แสดงถึงระดับพัฒนาการ
๒. ข้อมูลที่เกี่ยวกับความสำเร็จเกี่ยวกับกิจกรรมที่เด็กกระทำซึ่งได้มาจากเครื่องมือประเมิน
๓. ข้อมูลที่รวบรวมจากผลงานต่างๆ ของเด็ก เด็กหรือผู้ปกครองเลือกมาเก็บไว้
๔. ข้อมูลที่ได้จากผู้ปกครอง
๕. ข้อมูลเฉพาะบุคคล สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

๕. การประเมินการเจริญเติบโตของเด็ก ได้แก่ น้ำหนัก ส่วนสูง เส้นรอบศีรษะ พัน และการเจริญเติบโตของเด็ก การประเมินการเจริญเติบโตจากการชั่งน้ำหนัก วัดส่วนสูง แล้วนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ของกระทรวงสาธารณสุข ทำเครื่องหมายลงบนกราฟ การอ่านเครื่องหมายอ่านตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และจำแนกเป็น ๓ กลุ่มคือ น้ำหนักค่อนข้างมาก น้ำหนักตามเกณฑ์ปกติ และน้ำหนักค่อนข้างน้อย หากพบความผิดปกติให้แจ้งผู้ปกครองและรีบพาเด็กไปปรึกษาแพทย์ทันที

เกณฑ์การจบหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย

๑. เรียนจบชั้นอนุบาล ๓
๒. ผ่านการประเมินมาตรฐานการศึกษาปฐมวัย ตามมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ได้รับคุณภาพ ๒ หรือ คิดเป็นคะแนนเฉลี่ยร้อยละ ๕๐

หมายเหตุ

ประเมินเป็นระดับคุณภาพ

ระดับ ๑	หมายถึง	ปรับปรุง
ระดับ ๒	หมายถึง	ปานกลาง
ระดับ ๓	หมายถึง	ดี

๑๐

การบริหารจัดการหลักสูตร

โรงเรียนบ้านเกาะสาหร่ายชัยพัฒนา

การนำหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยสู่การปฏิบัติให้เกิดประสิทธิภาพตามจุดหมายของหลักสูตร ผู้เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการหลักสูตรในระบบสถานศึกษา ได้แก่ ผู้บริหาร ผู้สอน พ่อแม่ หรือผู้ปกครอง และชุมชน มีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาคุณภาพของเด็ก

๑. บทบาทผู้บริหารสถานศึกษา

การจัดการศึกษาแก่เด็กปฐมวัยในระบบสถานศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีบทบาท ดังนี้

๑.๑ ศึกษาทำความเข้าใจหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยและมีวิสัยทัศน์ด้านการจัดการศึกษาปฐมวัย จึงให้มีแผนพัฒนา เพื่อใช้ในการดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัย

๑.๒ คัดเลือกบุคลากรที่ทำงานกับเด็ก เช่น ผู้สอน พี่เลี้ยง อย่างเหมาะสม โดยคำนึงถึงคุณสมบัติหลักของบุคลากร ดังนี้

๑.๒.๑ มีวุฒิทางการศึกษาด้านการอนุบาลศึกษา การศึกษาปฐมวัยหรือผ่านการอบรม เกี่ยวกับการจัดการศึกษาปฐมวัย

๑.๒.๒ มีความรักเด็ก จิตใจดีมีอารมณ์ขัน ใจเย็น ให้ความเป็นกันเองกับเด็กอย่างเสมอภาค

๑.๒.๓ บุคลากรที่มีความเป็นผู้สอนเข้าใจและยอมรับธรรมชาติของเด็กตามวัย

๑.๒.๔ พุดจาสุภาพเรียบร้อย ชัดเจนเป็นแบบอย่างได้

๑.๒.๕ มีความเป็นระเบียบ สะอาด และรู้จักประหยัด

๑.๒.๖ มีความอดทน ขยัน ซื่อสัตย์ในการปฏิบัติงานในหน้าที่และการปฏิบัติต่อเด็ก และ ตัดสินปัญหาต่าง ๆ อย่างมีเหตุผลด้วยความเป็นธรรม

๑.๒.๗ มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตสมบูรณ์

๑.๓ ส่งเสริมการจัดบริการทางการศึกษาให้เด็กได้เข้าเรียนอย่างทั่วถึงและเสมอภาคและ ปฏิบัติการรับเด็กตามเกณฑ์ที่กำหนด

๑.๔ ส่งเสริมให้ผู้สอนและผู้ปฏิบัติงานกับเด็กพัฒนาตนเองมีความรู้ก้าวหน้าอยู่เสมอ

๑.๕ เป็นผู้นำในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาโดยร่วมให้ความเห็นชอบ กำหนดวิสัยทัศน์และ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของเด็กทุกช่วงอายุ

๑.๖ สร้างความร่วมมือและประสานกับบุคลากรทุกฝ่ายในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา

๑.๗ จัดให้มีข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับตัวเด็ก งานวิชาการหลักสูตร อย่างเป็นระบบและ มีการประชาสัมพันธ์หลักสูตรสถานศึกษา

๑.๘ สนับสนุนการจัดสภาพแวดล้อมตลอดจนสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้

๑.๙ นิเทศ กำกับ ติดตามการใช้หลักสูตรโดยจัดให้มีระบบนิเทศ ภายในอย่างมีระบบ

๑.๑๐ กำกับ ติดตามให้มีการประเมินคุณภาพภายในสถานศึกษาและนำผลจากการประเมินไปใช้ในการพัฒนา คุณภาพเด็ก

๑.๑๑ กำกับ ติดตาม ให้มีการประเมินการนำหลักสูตรไปใช้ เพื่อนำผลจากการประเมินมา ปรับปรุงและพัฒนาสาระของหลักสูตรของสถานศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของเด็กกับบริบทสังคมและให้ มีความทันสมัย

๒. บทบาทผู้สอน

การพัฒนาคุณภาพเด็กโดยถือว่าเด็กมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้เด็กสามารถพัฒนาตนตามธรรมชาติ สอดคล้องกับพัฒนาการและเต็มตามศักยภาพ ดังนั้น ผู้สอนจึงมีบทบาทสำคัญยิ่งที่จะทำให้กระบวนการจัดการเรียนรู้ ดังกล่าวบรรลุผลอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้สอนจึงควรมีบทบาท / หน้าที่ ดังนี้

๒.๑ บทบาทในฐานะผู้เสริมสร้างการเรียนรู้

๒.๑.๑ จัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็กที่เด็กกำหนดขึ้นด้วยตัวเองและผู้สอนกับเด็ก ร่วมกันกำหนด โดยเสริมสร้างพัฒนาการเด็กให้ครอบคลุมทุกด้าน

๒.๑.๒ ส่งเสริมให้เด็กใช้ข้อมูลแวดล้อมศักยภาพของตัวเด็กและหลักทางวิชาการในการผลิต กระทำ หรือหาคำตอบในสิ่งที่เด็กเรียนรู้อย่างมีเหตุผล

๒.๑.๓ กระตุ้นให้เด็กถ่วงคิด แก้ปัญหา ค้นคว้าหาคำตอบด้วยตนเอง ด้วยวิธีการศึกษาที่ นำไปสู่การใฝ่รู้ และพัฒนาตนเอง

๒.๑.๔ จัดสภาพแวดล้อมและสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่สร้างเสริมให้เด็กทำกิจกรรมได้ เต็ม ศักยภาพและความแตกต่างของเด็กแต่ละบุคคล

๒.๑.๕ สอดแทรกการอบรมด้านจริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ในการจัดการเรียนรู้ และ กิจกรรมต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ

๒.๑.๖ ใช้กิจกรรมการเล่นเป็นสื่อการเรียนรู้สำหรับเด็กให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

๒.๑.๗ ใช้ปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้สอนและเด็กในการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนอย่าง สม่ำเสมอ

๒.๑.๘ จัดการประเมินผลการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับสภาพจริงและนำผลการประเมิน มาปรับปรุงพัฒนาคุณภาพเด็กเต็มศักยภาพ

๒.๒ บทบาทในฐานะผู้ดูแลเด็ก

๒.๒.๑ สังเกตและส่งเสริมพัฒนาการเด็กทุกด้านทั้งทางด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ - จิตใจ ด้านสังคม และด้านสติปัญญา

๒.๒.๒ ฝึกให้เด็กช่วยเหลือตนเองในชีวิตประจำวัน

๒.๒.๓ ฝึกให้เด็กมีความเชื่อมั่น มีความภูมิใจในตนเองและกล้าแสดงออก

๒.๒.๔ ฝึกการเรียนรู้หน้าที่ ความมีวินัย และการมีนิสัยที่ดี

๒.๒.๕ จำแนกพฤติกรรมเด็กและสร้างเสริมลักษณะนิสัยและแก้ปัญหาเฉพาะบุคคล

๒.๒.๖ ประสานความร่วมมือระหว่างสถานศึกษา บ้าน และชุมชน เพื่อให้เด็ก ได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพและมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์

๒.๓ บทบาทในฐานะนักพัฒนาเทคโนโลยีการสอน

๒.๓.๑ นำนวัตกรรม เทคโนโลยีทางการสอนมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับสภาพบริบทสังคม ชุมชน และท้องถิ่น

๒.๓.๒ ใช้เทคโนโลยีและแหล่งเรียนรู้ในชุมชนในการเสริมสร้างการเรียนรู้ให้แก่เด็ก

๒.๓.๓ จัดทำวิจัยในห้องเรียน เพื่อนำไปปรับปรุงพัฒนาหลักสูตร / กระบวนการเรียนรู้ และ พัฒนาสื่อการเรียนรู้

๒.๓.๔ พัฒนาตนเองให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ มีคุณลักษณะของผู้ใฝ่รู้

มีวิสัยทัศน์และทันสมัยทันเหตุการณ์ในยุคของข้อมูลข่าวสาร

๒.๔ บทบาทในฐานะผู้บริหารหลักสูตร

๒.๔.๑ ทำหน้าที่วางแผนกำหนดหลักสูตร หน่วยการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การประเมินผลการเรียนรู้

๒.๔.๒ จัดทำแผนการจัดประสบการณ์ที่เน้นเด็กเป็นสำคัญ ให้เด็กมีอิสระในการเรียนรู้ ทั้งกายและใจ เปิดโอกาสให้เด็กเล่น / ทำงานและเรียนรู้ทั้งบุคคลและเป็นกลุ่ม

๒.๔.๓ ประเมินผลการใช้หลักสูตร เพื่อนำผลการประเมินมาปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัย สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ชุมชน และท้องถิ่น

๓. บทบาทของพ่อแม่หรือผู้ปกครองเด็กปฐมวัย

การศึกษาระดับปฐมวัยเป็นการศึกษาที่จัดให้แก่เด็ก ที่ผู้สอนและพ่อแม่หรือผู้ปกครองต้องสื่อสารกันตลอดเวลา เพื่อความเข้าใจตรงกันและพร้อมร่วมมือกันในการจัดการศึกษาให้กับเด็ก ดังนั้น พ่อแม่หรือผู้ปกครองควรมีบทบาทหน้าที่ ดังนี้

๓.๑ มีส่วนร่วมในการกำหนดแผนพัฒนาสถานศึกษาและให้ความเห็นชอบ กำหนดแผนการเรียนรู้ของเด็กร่วมกับผู้สอนและเด็ก

๓.๒ ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมของสถานศึกษา และกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาเด็กตามศักยภาพ

๓.๓ เป็นเครือข่ายการเรียนรู้ จัดบรรยากาศภายในบ้านให้เอื้อต่อการเรียนรู้

๓.๔ สนับสนุนทรัพยากรเพื่อการศึกษาตามความเหมาะสมและจำเป็น

๓.๕ อบรมเลี้ยงดู เอาใจใส่ให้ความรัก ความอบอุ่น ส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของเด็ก

๓.๖ ปกป้องและแก้ไขปัญหาพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ตลอดจนส่งเสริมคุณลักษณะที่พึงประสงค์ โดยประสานความร่วมมือกับผู้สอนและผู้ที่เกี่ยวข้อง

๓.๗ เป็นแบบอย่างที่ดีทั้งในด้านการปฏิบัติตนให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ และมีคุณธรรมนำไปสู่การพัฒนาให้เป็นสถาบันแห่งการเรียนรู้

๓.๘ มีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนรู้ของเด็กและในการประเมินการจัดการศึกษาของสถาบัน

๔. บทบาทของชุมชน

การปฏิรูปการศึกษา ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้กำหนดให้ชุมชนมีบทบาทในการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา โดยให้มีการประสานความร่วมมือเพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ ดังนั้น ชุมชนจึงมีบทบาทในการจัด การศึกษาปฐมวัย ดังนี้

๔.๑ มีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษา ในบทบาทของคณะกรรมการสถานศึกษา / ชมรมผู้ปกครอง

๔.๒ มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษาเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการของสถานศึกษา

๔.๓ เป็นศูนย์การเรียนรู้ เครือข่ายการเรียนรู้ ให้เด็กได้เรียนรู้มีประสบการณ์จากสถานการณ์จริง

๔.๔ ให้การส่งเสริมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของสถานศึกษา

๔.๕ ส่งเสริมให้มีการระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา ตลอดจนวิทยากรภายนอกและ

ภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อเสริมสร้างพัฒนาการของเด็กทุกด้าน รวมทั้งสืบสานจารีตประเพณีศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่นและของชาติ

๔.๖ ประสานงานกับองค์กรทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อให้สถานศึกษาเป็นแหล่งวิทยากรของชุมชน และมีส่วนในการพัฒนาชุมชนและท้องถิ่น

๔.๗ มีส่วนร่วมในการตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ทำหน้าที่เสนอแนะในการพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา

๕. บทบาทเด็ก

การเรียนรู้ของเด็ก จะเรียนรู้ผ่านประสาทสัมผัสทั้งห้า มีโอกาสลงมือกระทำ เคลื่อนไหว สำรวจ สังเกต ทดลองเล่น สืบค้น คิดแก้ปัญหาซึ่งเป็นการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองจากกระบวนการภายในอันเกิดจากประสบการณ์กับสภาพแวดล้อมภายนอก ด้วยการได้ลงมือปฏิบัติจริง ดังนี้

๕.๑ เรียนรู้เรื่องที่สอดคล้องกับความต้องการ ความสนใจ เหมาะสมกับวัน

๕.๒ ลงมือปฏิบัติกิจกรรมอย่างมีความสุข

๕.๓ มีปฏิสัมพันธ์กับสื่อ อุปกรณ์ ครู เพื่อน และสิ่งแวดล้อม

๕.๔ เรียนรู้โดยใช้ประสาทสัมผัสทั้งห้า

๕.๕ มีโอกาสสร้างความรู้ เป็นองค์ความรู้ด้วยตนเอง

๕.๖ ทำงานร่วมกันทั้งกลุ่มเล็กและกลุ่มใหญ่

๕.๗ นำความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน

๖. บทบาทคณะกรรมการบริหารการศึกษา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๔๒ มาตรา ๔๔ กำหนดให้มีคณะกรรมการสถานศึกษาเพื่อทำหน้าที่กำกับ ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมของสถานศึกษา ประกอบด้วยผู้รับอนุญาต ผู้แทนผู้ปกครอง ผู้แทนองค์กรชุมชน ผู้แทนครู และผู้ทรงคุณวุฒิ โดยมีผู้บริหารสถานศึกษาเป็นกรรมการและเลขานุการ ทั้งนี้ให้เป็นไปตามแนวทางที่กำหนด

บทบาทและหน้าที่ของคณะกรรมการสถานศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย

๖.๑ ให้ความเห็นชอบนโยบาย แผนพัฒนาและแผนปฏิบัติการประจำปีของสถานศึกษา

๖.๒ ให้คำแนะนำการบริหารและการจัดการสถานศึกษาในด้านวิชาการ บุคลากร งบประมาณ อาคารสถานที่ กิจกรรมนักเรียน และความสัมพันธ์ชุมชน

๖.๓ ให้ความเห็นชอบในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย

๖.๔ ส่งเสริมสนับสนุนให้มีการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาและการเตรียมความพร้อม เพื่อการประเมินคุณภาพการศึกษา จากหน่วยงานภายนอกสถานศึกษา

๖.๕ ให้คำปรึกษา แนะนำแก่ครูใหญ่ในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสถานศึกษา

๖.๖ ให้ความเห็นชอบรายงานประจำปี

๖.๗ พิจารณาวินิจฉัยคำร้องทุกข์ ผู้ปกครองนักเรียน

การนิเทศ กำกับ ติดตามผลและประเมินผลการดำเนินการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย

การดำเนินการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย จำเป็นต้องมีการนิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผล รายงานผล ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาและระบบการประกันคุณภาพที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาปฐมวัย สร้างความมั่นใจให้แก่ผู้

ที่เกี่ยวข้อง โดยต้องมีการดำเนินการที่เป็นระบบ เครือข่ายครอบคลุมทั้งหน่วยงานภายในและภายนอก ในรูปแบบของคณะกรรมการที่มาจากบุคลากรทุกระดับและทุกอาชีพ การกำกับดูแล และการประเมินผลต้องมีการรายงานจากทุกระดับให้ทุกฝ่าย รวมทั้งประชาชนทั่วไปทราบ เพื่อนำข้อมูลจากการรายงานมาจัดทำ แผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา จึงต้องนิเทศ กำกับ ติดตามผลการดำเนินการบริหารจัดการ หลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย ตามภารกิจต่างๆ ดังนี้

ภารกิจที่ ๑ การเตรียมความพร้อม

สร้างความตระหนักโดยการประชุมชี้แจงให้บุคลากร มีความเข้าใจและเห็นความสำคัญ ความจำเป็นที่จะต้องจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา และแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารสถานศึกษาจากบุคคลที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอก ที่ให้การสนับสนุน ให้ความร่วมมือกับสถานศึกษา มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้ทุกฝ่าย รับทราบข้อมูลอย่างทั่วถึง ด้วยวิธีการที่หลากหลาย มีการจัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศที่มีคุณภาพและสามารถนำไปใช้ประโยชน์เพื่อพัฒนาสถานศึกษา

ภารกิจที่ ๒ การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา

รวบรวมข้อมูลเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อให้บุคลากรนำไปศึกษาวิเคราะห์ ข้อมูลและนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในการกำหนดปรัชญา วิสัยทัศน์ ภารกิจ เป้าหมาย คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของเด็ก โครงสร้างเวลาเรียน สาระการเรียนรู้รายปี / รายชั้น สื่อและแหล่งเรียนรู้ การประเมินพัฒนาการ การจัดทำแผนการจัดประสบการณ์ตามแนวทางของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย ตามความต้องการของชุมชนและสถานศึกษา ที่สามารถนำไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม

ภารกิจที่ ๓ การวางแผนดำเนินการใช้หลักสูตรสถานศึกษา

การวางแผนดำเนินการใช้หลักสูตรสถานศึกษา สามารถนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยกำหนดแนวทางในการปฏิบัติงานที่แสดงถึงกระบวนการ วิธีการ ระยะเวลาการประชาสัมพันธ์ส่งเสริม ให้บุคลากรเข้ารับการอบรม การแต่งตั้งผู้รับผิดชอบ การกำกับติดตามผลการดำเนินงาน เป็นต้น **ภารกิจที่ ๔ การนำหลักสูตรสถานศึกษาสู่การปฏิบัติ**

ดำเนินการตามแผนการดำเนินการใช้หลักสูตรสถานศึกษาตามที่กำหนดไว้ โดยมีผลการปฏิบัติงานอย่างเป็นรูปธรรม ทุกฝ่ายมีอิสระและมีความพึงพอใจในผลงาน

ภารกิจที่ ๕ การนิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผล

นิเทศ กำกับ ติดตาม ประเมินผลอย่างเป็นระบบ มีผู้รับผิดชอบ มีวิธีการ เครื่องมือในการนิเทศ กำกับ ติดตามอย่างชัดเจน มีการบันทึกข้อมูลการนิเทศ แนวทางการปรับปรุงพัฒนา และชี้แจงให้ผู้เกี่ยวข้อง รับทราบผลการนิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินผล สามารถนำไปใช้เป็นประโยชน์ในการปรับปรุงพัฒนาได้

ภารกิจที่ ๖ การสรุปผลการดำเนินงานของสถานศึกษา

สรุปเอกสารผลการดำเนินงาน ปัญหา อุปสรรค ข้อเสนอแนะที่สามารถนำไปสู่การปรับปรุงและพัฒนาอย่างเป็นรูปธรรม

ภารกิจที่ ๗ การปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

ปรับปรุงพัฒนาการดำเนินงาน โดยประชุมชี้แจงการดำเนินงาน และมีการวางแผนพัฒนาการดำเนินงานร่วมกัน ประสานความร่วมมือจากทุกฝ่าย และใช้หลักการมีส่วนร่วม

๑๑. การเชื่อมต่อของการศึกษาระดับชั้นปฐมวัยกับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

การสร้างรอยเชื่อมต่อของการศึกษาระดับชั้นปฐมวัยกับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ มีความสำคัญยิ่ง บุคลากรทุกฝ่ายจะต้องให้ความสนใจต่อการช่วยลดช่องว่างของความไม่เข้าใจ ในการจัดการศึกษาทั้ง ๒ ระดับ ซึ่งจะส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอน ตัวเด็ก ผู้สอน ผู้ปกครอง และบุคลากรทางการศึกษาอื่น ๆ ทั้งระบบ การสร้างรอยเชื่อมต่อของการศึกษาระดับปฐมวัยกับระดับประถมศึกษาปีที่ ๑ จะประสบผลสำเร็จได้ ต้องดำเนินการต่อไปนี้

๑. บทบาทของบุคลากรที่เกี่ยวข้อง

๑.๑ ผู้บริหารสถานศึกษา

ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นบุคคลสำคัญที่มีบทบาทในการเป็นผู้นำในการสร้างรอยเชื่อมต่อ โดยต้องศึกษาหลักสูตรทั้ง ๒ ระดับ เพื่อทำความเข้าใจและจัดระบบบริหารงานด้านเชื่อมต่อ โดยจัดกิจกรรม ดังนี้

๑.๑.๑ จัดประชุมผู้สอนทั้ง ๒ ระดับร่วมกันพัฒนารอยเชื่อมต่อ เตรียมการสอนให้สอดคล้องกับเด็กแต่ละวัย

๑.๑.๒ จัดหาเอกสารหลักสูตร เอกสารทางวิชาการทั้ง ๒ ระดับให้ผู้เกี่ยวข้องได้ศึกษา

๑.๑.๓ จัดกิจกรรมให้ผู้สอนทั้ง ๒ ระดับได้แลกเปลี่ยนความรู้ใหม่ๆที่ได้อบรม ดูงาน

๑.๑.๔ จัดเอกสารเผยแพร่กิจกรรมสัมพันธ์ในรูปแบบต่างๆระหว่าง สถานศึกษา ผู้ปกครอง และบุคลากรทางการศึกษา

๑.๑.๕ ผู้บริหารจัดกิจกรรมพบปะกับผู้ปกครองของเด็กปฐมวัยเพื่อสร้างความเข้าใจและสนับสนุนการเรียนการสอนในระดับปฐมวัย

๑.๑.๖ จัดกิจกรรมที่ผู้สอน ผู้ปกครองและนักเรียนทั้ง ๒ ระดับได้มีโอกาสทำกิจกรรมร่วมกันในบางโอกาส

๑.๑.๗ จัดกิจกรรมปฐมนิเทศผู้ปกครอง ๒ ครั้ง คือ ก่อนเด็กเข้าเรียนระดับปฐมวัยและก่อนเลื่อนชั้นขึ้นประถมศึกษาปีที่ ๑ เพื่อให้ผู้ปกครองเข้าใจการศึกษาทั้ง ๒ ระดับ

๑.๒ ผู้สอนระดับปฐมวัย

ผู้สอนในระดับปฐมวัยนอกจากจะศึกษาทำความเข้าใจหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยแล้ว ควรศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อสร้างความเข้าใจให้กับผู้ปกครอง ช่วยเหลือเด็กในการปรับตัวก่อนเลื่อนชั้น โดยจัดกิจกรรม ดังนี้

๑.๒.๑ เก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับตัวเด็กเพื่อส่งต่อผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ เพื่อใช้ข้อมูลในการช่วยเหลือเด็กต่อไป

๑.๒.๒ พุดคุยถึงประสบการณ์ที่ดีเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ เพื่อให้เด็กเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้

๑.๒.๓ จัดให้เด็กได้มีโอกาสทำความรู้จักกับผู้สอน บรรยากาศของห้องเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

๑.๓ ผู้สอนระดับประถมศึกษา

ผู้สอนในระดับประถมศึกษาต้องมีความรู้ความเข้าใจและเจตคติที่ดีต่อการจัดประสบการณ์ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้ต่อเนื่องกับการพัฒนาเด็ก โดยจัดกิจกรรมดังนี้

๑.๓.๑ จัดกิจกรรมให้เด็กและผู้ปกครองทำความรู้จัก คู่กันเคยผู้สอน ห้องเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ก่อนเปิดภาคเรียน

๑.๓.๒ จัดสภาพห้องเรียนให้ใกล้เคียงกับสภาพห้องปฐมวัยเพื่อช่วยให้เด็กปรับตัวและเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง เช่น จัดมุมหนังสือ มุมเกมการศึกษา

๑.๓.๓ จัดกิจกรรมสร้างข้อตกลงที่เกิดจากเด็กร่วมกันเกี่ยวกับการปฏิบัติตน

๑.๓.๔ เผยแพร่ข่าวสารด้านการเรียนรู้และสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับเด็ก ผู้ปกครองและชุมชน

๑.๔ ผู้ปกครองและบุคลากรทางการศึกษา

ผู้ปกครองและบุคลากรทางการศึกษาต้องทำความเข้าใจหลักสูตรการศึกษาทั้ง ๒ ระดับ และทำความเข้าใจถึงความต้องการของเด็กทั้ง ๒ ระดับ และให้ความร่วมมือกับผู้สอนและสถานศึกษาในการช่วยเหลือเตรียมตัวเด็ก เพื่อให้เด็กสามารถปรับตัวได้เร็วยิ่งขึ้น

ปฏิทินการจัดประสบการณ์

ระดับชั้นอนุบาลปีที่ ๒-๓ โรงเรียนบ้านเกาะสาหร่ายชัยพัฒนา
ภาคเรียนที่ ๑

สัปดาห์ที่	วัน/เดือน/ปี	หน่วยการเรียนรู้
๑	พฤษภาคม	หน่วยที่ ๑ ปฐมนิเทศ
๒	พฤษภาคม	หน่วยที่ ๑ ปฐมนิเทศ
๓	พฤษภาคม - มิถุนายน	หน่วยที่ ๒ โรงเรียนของเรา
๔	มิถุนายน	หน่วยที่ ๓ ตัวเรา
๕	มิถุนายน	หน่วยที่ ๔ หนูทำได้
๖	มิถุนายน	หน่วยที่ ๕ ครอบครัวมีความสุข
๗	มิถุนายน	หน่วยที่ ๖ อาหารดีมีประโยชน์
๘	กรกฎาคม	หน่วยที่ ๗ ฝน
๙	กรกฎาคม	หน่วยที่ ๘ ข้าว
๑๐	กรกฎาคม	หน่วยที่ ๙ ปลอดภัยไว้ก่อน
๑๑	กรกฎาคม	หน่วยที่ ๑๐ วันเฉลิมฯ
๑๒	สิงหาคม	หน่วยที่ ๑๒ วันแม่รักเมืองไทย
๑๓	สิงหาคม	หน่วยที่ ๑๑ รักเมืองไทย
๑๔	สิงหาคม	หน่วยที่ ๑๓ ของเล่นของใช้
๑๕	สิงหาคม	หน่วยที่ ๑๔ ชุมชนของเรา
๑๖	สิงหาคม- กันยายน	หน่วยที่ ๑๕ ต้นไม้ที่รัก
๑๗	กันยายน	หน่วยที่ ๑๖ หิน ดิน ทราย
๑๘	กันยายน	หน่วยที่ ๑๗ สัตว์น่ารัก
๑๙	กันยายน	หน่วยที่ ๑๘ คมนาคม
๒๐	กันยายน	โครงการตามความสนใจ
๒๑	ตุลาคม	โครงการตามความสนใจ
๒๒	ตุลาคม	ประเมินพัฒนาการ

ปฏิทินการจัดประสบการณ์

ระดับชั้นอนุบาลปีที่ ๒-๓ โรงเรียนบ้านเกาะสาหร่ายชัยพัฒนา
ภาคเรียนที่ ๒

สัปดาห์ที่	วัน/เดือน/ปี	หน่วยการเรียนรู้
๒๒	พฤศจิกายน	หน่วยที่ ๑๙ รื้ออบ ปลอดภัย
๒๔	พฤศจิกายน	หน่วยที่ ๒๐ ลอยกระทง
๒๕	พฤศจิกายน	หน่วยที่ ๒๑ กลางวัน กลางคืน
๒๖	พฤศจิกายน	หน่วยที่ ๒๒ ค่านิยมไทย
๒๗	พฤศจิกายน- ธันวาคม	หน่วยที่ ๒๓ วันชาติ
๒๘	ธันวาคม	หน่วยที่ ๒๔ เศรษฐกิจพอเพียง
๒๙	ธันวาคม	หน่วยที่ ๒๕ เทคโนโลยีและการสื่อสาร
๓๐	ธันวาคม	หน่วยที่ ๒๗ วันขึ้นปีใหม่
๓๑	ธันวาคม	หน่วยที่ ๒๖ สุนัขตัวเลข
๓๒	มกราคม	หน่วยที่ ๒๘ ขนาด รูปร่าง รูปทรง
๓๓	มกราคม	หน่วยที่ ๓๐ วันเด็ก วันครู
๓๔	มกราคม	หน่วยที่ ๒๙ โลกสวยด้วยสีส้น
๓๕	มกราคม	หน่วยที่ ๓๑ ฤดูหนาว
๓๖	มกราคม-กุมภาพันธ์	หน่วยที่ ๓๒ แรงและพลังงานในชีวิตประจำวัน
๓๗	กุมภาพันธ์	หน่วยที่ ๓๓ เสี่ยงรอบตัว
๓๘	กุมภาพันธ์	หน่วยที่ ๓๔ รักการอ่าน
๓๙	กุมภาพันธ์	หน่วยที่ ๓๕ ปริมาตร น้ำหนักปริมาตร
๔๐	กุมภาพันธ์-มีนาคม	หน่วยที่ ๓๖ ฤดูร้อน
๔๑	มีนาคม	โครงการตามความสนใจ
๔๒	มีนาคม	โครงการตามความสนใจ
๔๓	มีนาคม	ประเมินพัฒนาการ
๔๔	มีนาคม	ประเมินพัฒนาการ

ภาคผนวก

ประกาศโรงเรียนบ้านเกาะสาหร่ายชัยพัฒนา
เรื่อง ให้ใช้หลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๗
ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐
โรงเรียนบ้านเกาะสาหร่ายชัยพัฒนา

เพื่อให้การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนบ้านเกาะสาหร่ายชัยพัฒนา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสตูล สอดคล้องกับสภาพการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและความเจริญก้าวหน้า ทางวิทยาการ สนองนโยบาย คุณธรรมนำความรู้ ตอบสนองความต้องการของผู้เรียน ชุมชน ท้องถิ่นและสังคม ยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริ

โรงเรียนบ้านเกาะสาหร่ายชัยพัฒนา ได้ดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามตามคำสั่งกระทรวงศึกษาธิการ ที่ สพฐ ๑๒๒๓/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๖๐ เรื่อง ให้ใช้หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐ จึง ประกาศให้ใช้หลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย ปีการศึกษา ๒๕๖๖ ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐ โรงเรียนบ้านเกาะสาหร่ายชัยพัฒนา ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๖๖ เป็นต้นไป ทั้งนี้ หลักสูตรโรงเรียน ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เมื่อวันที่ ๒๕ เดือน มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๗ จึง ประกาศให้ใช้หลักสูตรโรงเรียน ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

(ลงชื่อ)

(นายพิมล โชติพานิช)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเกาะสาหร่ายชัยพัฒนา

ประกาศโรงเรียนบ้านเกาะสาหร่ายชัยพัฒนาชัยพัฒนา
เรื่อง กำหนดค่าเป้าหมายตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา
ระดับการศึกษาปฐมวัย
เพื่อการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา

โดยที่มีประกาศใช้กฎกระทรวง การประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๑ ได้กำหนดระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาอันส่งผลให้การ ดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาทั้งหน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานกำกับดูแล และหน่วยงาน ภายนอกที่สะท้อนสภาพการดำเนินงานที่แท้จริงและเกิดประสิทธิภาพ และกำหนดแนวทางในการ ขับเคลื่อนการประกันคุณภาพ การศึกษาสอดคล้องกับหลักการประกันคุณภาพการศึกษา และมีกลไกปฏิบัติที่เอื้อต่อการดำเนินงานตาม มาตรฐานการศึกษาแต่ละระดับให้เกิดประสิทธิภาพในการพัฒนา คุณภาพการศึกษา โรงเรียนบ้านเกาะสาหร่าย ชัยพัฒนาจึงปรับมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาระดับการศึกษาปฐมวัย และได้กำหนดค่าเป้าหมายของการ พัฒนาตามมาตรฐานการศึกษา โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และการมีส่วนร่วม ของผู้ที่เกี่ยวข้อง ทั้งบุคลากรในโรงเรียน ผู้ปกครองโรงเรียนบ้านเกาะสาหร่ายชัยพัฒนา เพื่อนำไปสู่การพัฒนา คุณภาพมาตรฐานการศึกษาการประเมินคุณภาพภายใน และเพื่อรับรองการประเมินคุณภาพภายนอก

เพื่อให้การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของโรงเรียนบ้านเกาะสาหร่ายชัยพัฒนา มี คุณภาพและได้มาตรฐาน โรงเรียนจึงขอกำหนดค่าเป้าหมายการพัฒนาตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา ระดับการศึกษาปฐมวัย ตามเอกสารแนบท้ายประกาศนี้เพื่อเป็นเป้าหมายในการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐาน การศึกษา ระดับการศึกษาปฐมวัยและการประเมินคุณภาพภายใน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

(นายพิมล โชติพานิช)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเกาะสาหร่ายชัยพัฒนา

การกำหนดค่าเป้าหมายตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน
เพื่อการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา
แนบท้ายประกาศโรงเรียนบ้านเกาะสาหร่ายชัยพัฒนา
เรื่อง กำหนดค่าเป้าหมายตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา ระดับการศึกษาปฐมวัย
เพื่อการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา

มาตรฐานที่ ๑ ด้านคุณภาพเด็ก

มาตรฐาน / ประเด็นการพิจารณา	ค่าเป้าหมายมาตรฐาน/ประเด็นการพิจารณา
มาตรฐานที่ ๑ ด้านคุณภาพเด็ก	ระดับ ดีเลิศ
๑.๑ มีพัฒนาการด้านร่างกายแข็งแรง มีสุขนิสัยที่ดี และดูแลความปลอดภัยของตนเอง	๑) เด็กร้อยละ ๘๐ มีน้ำหนักส่วนสูงตามเกณฑ์มาตรฐานของกรมอนามัย
	๒) เด็กร้อยละ ๘๐ สามารถเคลื่อนไหวร่างกายอย่างคล่องแคล่วประสานสัมพันธ์และทรงตัวได้ดี
	๓) เด็กร้อยละ ๘๐ ใช้มือ และตาประสานสัมพันธ์ได้ดี
	๔) เด็กร้อยละ ๘๐ มีสุขภาพอนามัยและสุขนิสัยที่ดี
	๕) เด็กร้อยละ ๘๐ ปฏิบัติงานตามข้อตกลงเกี่ยวกับความปลอดภัยของตนเองและผู้อื่น
	๖) เด็กร้อยละ ๘๐ รู้และปฏิบัติตนที่หลีกเลี่ยงสภาวะที่เสี่ยงต่อโรค สิ่งเสพติด และระวังภัยจากบุคคล สิ่งแวดล้อม และสถานการณ์ที่เสี่ยงอันตราย
๑.๒ มีพัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจ ควบคุมและแสดงออกทางอารมณ์ได้	๑) เด็กร้อยละ ๘๐ ร่าเริง แจ่มใส สามารถแสดงอารมณ์ ความรู้สึก ได้อย่างเหมาะสมกับบางสถานการณ์
	๒) เด็กร้อยละ ๘๐ มีความรู้สึกที่ดีต่อตนเองและผู้อื่น ยอมรับและพอใจในความสามารถ และผลงานของตนเองและผู้อื่น
	๓) เด็กร้อยละ ๘๐ มีจิตสำนึกและค่านิยมที่ดี เคารพสิทธิ ภูษาที่รับผิดชอบ ซื่อสัตย์สุจริต มีคุณธรรมจริยธรรมตามที่สถานศึกษากำหนด
	๔) เด็กร้อยละ ๘๐ มีความมั่นใจ กล้าพูด กล้าแสดงออก
	๕) เด็กร้อยละ ๘๐ มีเมตตา กรุณา มีน้ำใจ ช่วยเหลือแบ่งปัน
	๖) เด็กร้อยละ ๘๐ ชื่นชมและมีความสุขกับศิลปะ ดนตรี และการเคลื่อนไหว
๑.๓ มีพัฒนาการด้านสังคม ช่วยเหลือตนเอง และเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม	๑) เด็กร้อยละ ๘๐ สามารถช่วยเหลือตนเองในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวันได้
	๒) เด็กร้อยละ ๘๐ มีวินัยในตนเอง
	๓) เด็กร้อยละ ๘๐ มีความประหยัดและพอเพียง
	๔) เด็กร้อยละ ๘๐ มีส่วนร่วมดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมในและนอกห้องเรียน

	๕) เด็กร้อยละ ๘๐ มีมารยาทตามวัฒนธรรมไทยและรักความเป็นไทย
	๖) เด็กร้อยละ ๘๐ ยอมรับความเหมือนและความแตกต่างระหว่าง
	๗) เด็กร้อยละ ๘๐ เล่นและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้
	๘) เด็กร้อยละ ๘๐ ยอมรับการประนีประนอมแก้ไขปัญหา ข้อขัดแย้ง โดยปราศจากการใช้ความรุนแรง
๑.๔ มีพัฒนาการด้านสติปัญญา สื่อสารได้มีทักษะการคิดพื้นฐาน และแสวงหาความรู้ได้	๑) เด็กร้อยละ ๘๐ สามารถสนทนาโต้ตอบและเล่าเรื่องให้ผู้อื่นเข้าใจได้
	๒) เด็กร้อยละ ๘๐ สามารถตั้งคำถามในสิ่งที่ตนเองสนใจหรือสงสัย และพยายามค้นหาคำตอบได้

	๓) เด็กร้อยละ ๘๐ สามารถอ่านนิทานและเล่าเรื่องที่ตนเองอ่านได้เหมาะสมกับวัยได้
	๔) เด็กร้อยละ ๘๐ มีความสามารถในการคิดรวบยอด
	๕) เด็กร้อยละ ๘๐ มีความสามารถในการคิดเชิงเหตุผล ทางคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์
	๖) เด็กร้อยละ ๘๐ มีความสามารถในการคิดแก้ปัญหาและตัดสินใจ
	๗) เด็กร้อยละ ๘๐ สามารถสร้างสรรค์ผลงานตามความคิดและจินตนาการ เช่น งานศิลปะ การเคลื่อนไหว และทำทางการเล่นอิสระ
	๘) เด็กร้อยละ ๘๐ สามารถใช้สื่อเทคโนโลยี เช่น แวนขยาย แม่เหล็ก กล้องดิจิทัล เป็นต้น เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้และ แสวงหาความรู้ได้

มาตรฐานที่ ๒ กระบวนการบริหารจัดการ

มาตรฐาน / ประเด็นการพิจารณา	ค่าเป้าหมายมาตรฐาน/ประเด็นการพิจารณา
มาตรฐานที่ ๒ กระบวนการบริหารจัดการ	ระดับ ดีเลิศ
๒.๑ มีหลักสูตรครอบคลุมพัฒนาการทั้ง ๔ ด้านสอดคล้องกับบริบทของท้องถิ่น	๑) สถานศึกษามีหลักสูตรสถานศึกษาที่ยืดหยุ่นและสอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยพุทธศักราช ๒๕๖๐ ๒) สถานศึกษาออกแบบการจัดประสบการณ์ที่เตรียมความพร้อม เน้นการเรียนรู้ผ่านการเล่นและลงมือปฏิบัติ ตอบสนองความต้องการและความแตกต่างของเด็กปกติ และกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ รวมทั้งสอดคล้องกับวิถีชีวิตของครอบครัว ชุมชน และท้องถิ่น
๒.๒ จัดครูให้เพียงพอกับชั้นเรียน	๑) สถานศึกษาจัดครูให้เหมาะสมกับภารกิจการเรียนการสอน หรือจัดครูที่จบการศึกษาปฐมวัย หรือผ่านการอบรมการศึกษาปฐมวัย ๒) สถานศึกษาจัดครูให้เพียงพอกับชั้นเรียน
๒.๓ ส่งเสริมให้ครูมีความเชี่ยวชาญด้านการจัดประสบการณ์	๑) สถานศึกษาพัฒนาครูและบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถในการวิเคราะห์และออกแบบหลักสูตรสถานศึกษา ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ๒) สถานศึกษาส่งเสริมครูให้มีทักษะในการจัดประสบการณ์และการประเมินพัฒนาการเด็ก ๓) สถานศึกษาส่งเสริมครูใช้ประสบการณ์สำคัญในการออกแบบการจัดกิจกรรม ใช้การสังเกตและประเมินพัฒนาการเด็กเป็นรายบุคคล ๔) สถานศึกษาส่งเสริมให้ครูมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับเด็ก และครอบครัว ๕) สถานศึกษาส่งเสริมให้ครูจัดประสบการณ์ โดยการใช้ชุมชนแห่งการเรียนรู้

มาตรฐาน / ประเด็นการพิจารณา	ค่าเป้าหมายมาตรฐาน/ประเด็นการพิจารณา
๒.๔ จัดสภาพแวดล้อมและสื่อเพื่อการเรียนรู้อย่างปลอดภัยและเพียงพอ	<p>๑) สถานศึกษาจัดสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกห้องเรียนที่คำนึงถึงความปลอดภัยของเด็ก</p> <p>๒) สถานศึกษาจัดสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมให้เด็กเกิดการเรียนรู้เป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่ม เล่นแบบร่วมมือร่วมใจ</p> <p>๓) สถานศึกษาจัดมุมประสบการณ์ที่หลากหลาย มีสื่อการเรียนรู้ เช่น ของเล่น หนังสือนิทาน สื่อจากธรรมชาติ สื่อสำหรับเด็กมุด ลอด ปีนป่าย สื่อเทคโนโลยี สื่อเพื่อการสืบเสาะหาความรู้</p>
๒.๕ ให้บริการสื่อเทคโนโลยีและสื่อการเรียนรู้เพื่อสนับสนุนการจัดประสบการณ์สำหรับครู	๑) สถานศึกษาอำนวยความสะดวก และให้บริการสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ วัสดุ อุปกรณ์ เพื่อสนับสนุนการจัดประสบการณ์สำหรับครูอย่างเพียงพอและเหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษา
๒.๖ มีระบบบริหารคุณภาพที่เปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายมีส่วนร่วม	<p>๑) สถานศึกษากำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาที่สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาปฐมวัย และอัตลักษณ์ของสถานศึกษากำหนด</p> <p>๒) สถานศึกษาจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาของสถานศึกษาที่สอดคล้องกับมาตรฐานที่สถานศึกษากำหนดและดำเนินการตามแผน</p> <p>๓) สถานศึกษาประเมินผลและตรวจสอบคุณภาพภายในสถานศึกษา ติดตามผลการดำเนินงาน และจัดทำรายงานประจำปี</p> <p>๔) สถานศึกษานำผลการประเมินไปปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพสถานศึกษา โดยผู้ปกครองและผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายมีส่วนร่วม และจัดส่งรายงานการประเมินตนเองให้หน่วยงานต้นสังกัด</p> <p>๕) สถานศึกษาจัดส่งรายงานการประเมินตนเองให้หน่วยงานต้นสังกัดทุกปีการศึกษา</p>

มาตรฐานที่ ๓ การจัดประสบการณ์ที่เน้นเด็กเป็นสำคัญ

มาตรฐาน / ประเด็นการพิจารณา	ค่าเป้าหมายมาตรฐาน/ประเด็นการพิจารณา
มาตรฐานที่ ๓ การจัดประสบการณ์ที่เน้นเด็กเป็นสำคัญ	ระดับ ดีเลิศ
๓.๑ จัดประสบการณ์ที่ส่งเสริมให้เด็กมีพัฒนาการทุกด้านอย่างสมดุลเต็มศักยภาพ	๑) ครูปฐมวัย ทุกคนมีการวิเคราะห์ข้อมูลเด็กเป็นรายบุคคล เพื่อเป็นข้อมูลในการจัดประสบการณ์/กิจกรรม และช่วยเหลืออย่างเหมาะสมกับเด็ก ๒) ครูปฐมวัย ทุกคนจัดทำแผนและใช้แผนการจัดประสบการณ์จากการวิเคราะห์มาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในหลักสูตรสถานศึกษา ๓) ครูปฐมวัยทุกคนจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการเด็กครบทุกด้านทั้งด้านร่างกาย ด้านอารมณ์จิตใจ ด้านสังคม และด้านสติปัญญาอย่างสมดุล
๓.๒ สร้างโอกาสให้เด็กได้รับประสบการณ์ตรง เล่น และปฏิบัติอย่างมีความสุข	๑) ครูปฐมวัย ทุกคนสร้างโอกาสให้เด็กได้รับประสบการณ์ตรง เล่น และปฏิบัติกิจกรรม เรียนรู้ ลงมือทำ และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองอย่างมีความสุข
๓.๓ จัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ใช้สื่อและเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับวัย	๑) ครูปฐมวัยทุกคน จัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมในห้องเรียนได้สะอาดปลอดภัย อากาศถ่ายเทสะดวก โดยเด็กมีส่วนร่วมในการจัดห้องเรียน ๒) ครูปฐมวัยทุกคน ใช้สื่อเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับวัยของเด็ก
๓.๔ ประเมินพัฒนาการเด็กตามสภาพจริง และนำผลการประเมินพัฒนาการเด็กไปปรับปรุงการจัดประสบการณ์และพัฒนาเด็ก	๑) ครูปฐมวัยทุกคน ครูใช้เครื่องมือประเมินพัฒนาการเด็กด้วยวิธีการที่หลากหลาย ตามสภาพจริง ครอบคลุมพัฒนาการทั้ง ๔ ด้าน ได้อย่างเหมาะสม ๒) ครูปฐมวัยทุกคน มีการวิเคราะห์ผลการประเมินพัฒนาการเด็กโดยผู้ปกครองและผู้เกี่ยวข้องมีส่วนร่วม ๓) ครูปฐมวัยทุกคน มีการนำผลการประเมินที่ได้ไปพัฒนาคุณภาพเด็ก และแลกเปลี่ยนเรียนรู้การจัดประสบการณ์ที่มีประสิทธิภาพ

คำสั่งโรงเรียนบ้านเกาะสาหร่ายชัยพัฒนา

ที่ /๒๕๖๗

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการประเมินหลักสูตรสถานศึกษาระดับปฐมวัย
ก่อนการนำหลักสูตรไปใช้ ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๗

ด้วยโรงเรียนบ้านเกาะสาหร่ายชัยพัฒนา จะดำเนินการรายงานผลการใช้และพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
ระดับปฐมวัยตามแนวหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๗ เพื่อ ประเมิน
หลักสูตรสถานศึกษาระดับปฐมวัยก่อนการนำหลักสูตรไปใช้ในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย

ดังนั้นเพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โรงเรียนบ้านเกาะสาหร่ายชัยพัฒนา จึง
แต่งตั้งบุคคลต่อไปนี้เป็นคณะกรรมการดำเนินงาน ดังนี้

๑. ที่ปรึกษา ประกอบด้วย

๑. นายพิมล โชติพานิช	ผู้อำนวยการโรงเรียน	ประธานกรรมการ
๒. นายบรรลือ หนูนุ่ม	ผู้ทรงคุณวุฒิ	รองประธานกรรมการ
๓. นางฟาติมะ ยะระ	ผู้แทนผู้ปกครอง	กรรมการ
๔. นางวิภา อุไสนี	ผู้แทนครู	กรรมการ
๕. นายรอดาษ นาดมา	ผู้แทนองค์กรชุมชน	กรรมการ
๖. นายนพดล มงเลห์	ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	กรรมการ
๗. นายศักริน คงสมุทร	ผู้แทนศิษย์เก่า	กรรมการ
๘. นายยะ แซะอาหล่า	ผู้แทนศาสนา	กรรมการ
๙. นางอาตีกะ หมาดหวัง	วิชาการปฐมวัย	กรรมการและเลขานุการ
๑๐.นางสาวยุภา ดิงหวัง	ครูปฐมวัย	ผู้ช่วยเลขานุการ

๒. คณะทำงาน ประกอบด้วย

๑. นายพิมล โชติพานิช	ผู้อำนวยการโรงเรียน	ประธานกรรมการ
๒. นางอาตีกะ หมาดหวัง	ครู	กรรมการ
๓. นางสาวยุภา ดิงหวัง	ครู	กรรมการและเลขานุการ

มีหน้าที่ ๑. วางแผนการจัดทำหลักสูตรประจำปีการศึกษา ๒๕๖๗

ให้คณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้ง ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเอาใจใส่รับผิดชอบเพื่อให้การดำเนินงานบรรลุผล
ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาเด็กปฐมวัย

สั่ง ณ วันที่ ๒๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

(นายพิมล โชติพานิช)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเกาะสาหร่ายชัยพัฒนา

โรงเรียนบ้านเกาะสาหร่ายชัยพัฒนา
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ
สังกัดสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ

